

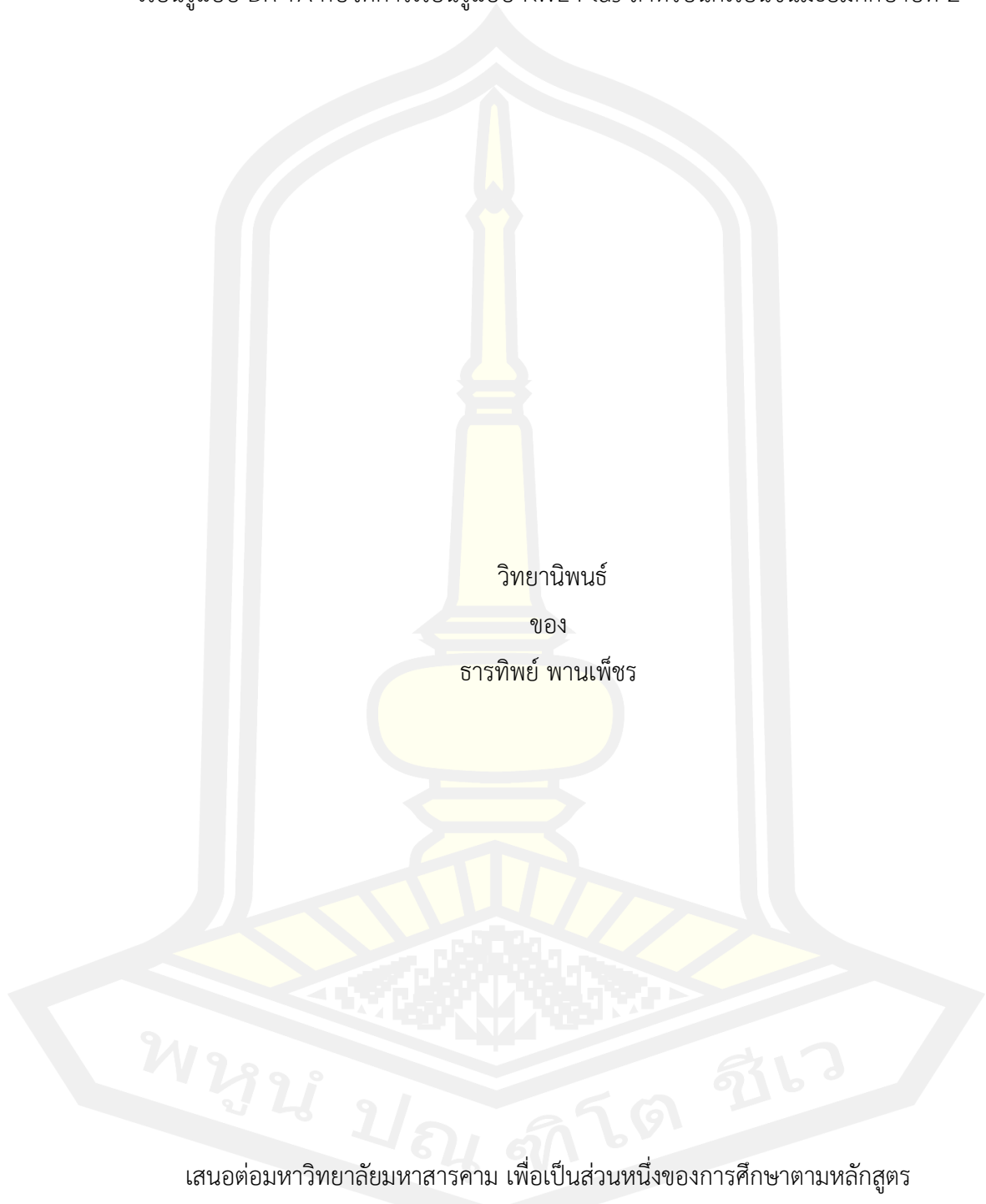
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบ DR-TA กับจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์
ของ
ธารทิพย์ พานเพชร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤศจิกายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบ DR-TA กับจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์
ของ
ธารทิพย์ พานเพ็ชร

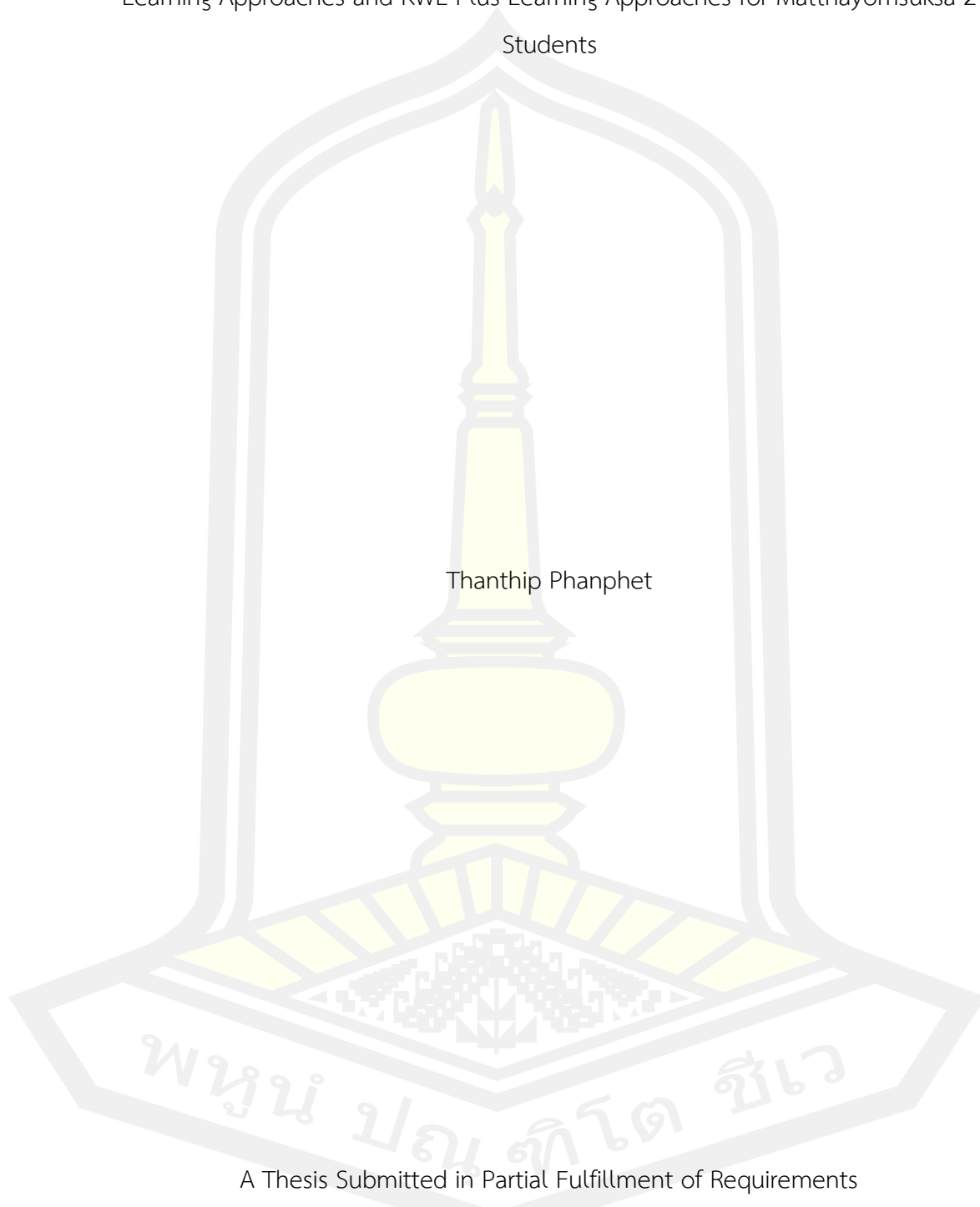
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Comparisons of English reading comprehension abilities between Using DR-TA
Learning Approaches and KWL Plus Learning Approaches for Matthayomsuksa 2
Students

Thanthip Phanphet

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

November 2021

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวธารทิพย์ พานเพ็ชร
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ประสงค์ สายหงษ์)

..... กรรมการ

(ผศ. ดร. ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. กัลยา กุลสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2		
ผู้วิจัย	ธารทิพย์ พานเพ็ชร		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประสงค์ สายหงษ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 จำนวน 43 คน และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 จำนวน 43 คน โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA เรื่องการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน เวลาเรียน 15 ชั่วโมง 2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ KWL-Plus เรื่องการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน เวลาเรียน 15 ชั่วโมง 3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ

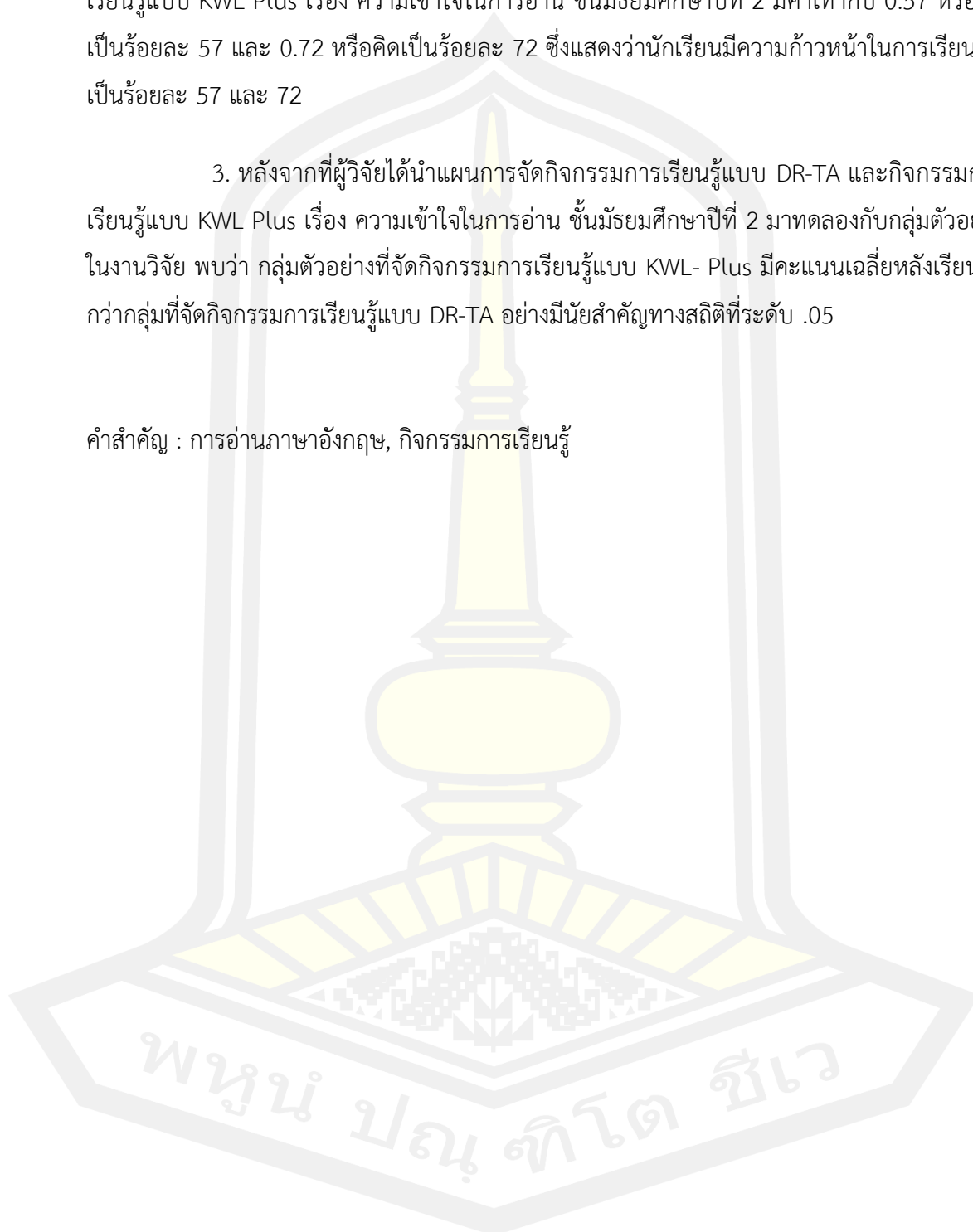
ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.72/78.06 และ 75.79/84.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.57 หรือคิดเป็นร้อยละ 57 และ 0.72 หรือคิดเป็นร้อยละ 72 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 57 และ 72

3. หลังจากที่ถูกวิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การอ่านภาษาอังกฤษ, กิจกรรมการเรียนรู้

TITLE	The Comparisons of English reading comprehension abilities between Using DR-TA Learning Approaches and KWL Plus Learning Approaches for Matthayomsuksa 2 Students		
AUTHOR	Thanthip Phanphet		
ADVISORS	Assistant Professor Prasong Saihong , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this study were: (1) to develop plans for learning organization using DR-TA learning approaches and KWL-Plus learning approaches for Matthayomsuksa 2 Students level with a required efficiency of 75/75, (2) to find out effectiveness indices of those plans for learning organization, and (3) to compare reading comprehension of Matthayomsuksa 2 students, between who learned using the two different approaches. The instruments used in the study were : (1) plans for organization of learning activities using of the two mentioned approaches, 3 hours per each plan, for a total of 15 hours of each approach; (2) a 30 – item reading comprehension test. They were divided into 2 groups: an experiment group of 43 students taught using DR-TA learning approaches, and control group of 43 students taught using KWL-Plus learning approaches attending in the first semester of the academic year 2021 at Phadungnaree school, Mueang district, Maharakham Province. They were selected by the cluster random sampling technique. The statistics used for analyzing data were mean, standard deviation, percentage, and T-test (Independent sample) was employed for testing the hypotheses.

The results of the study were as follows:

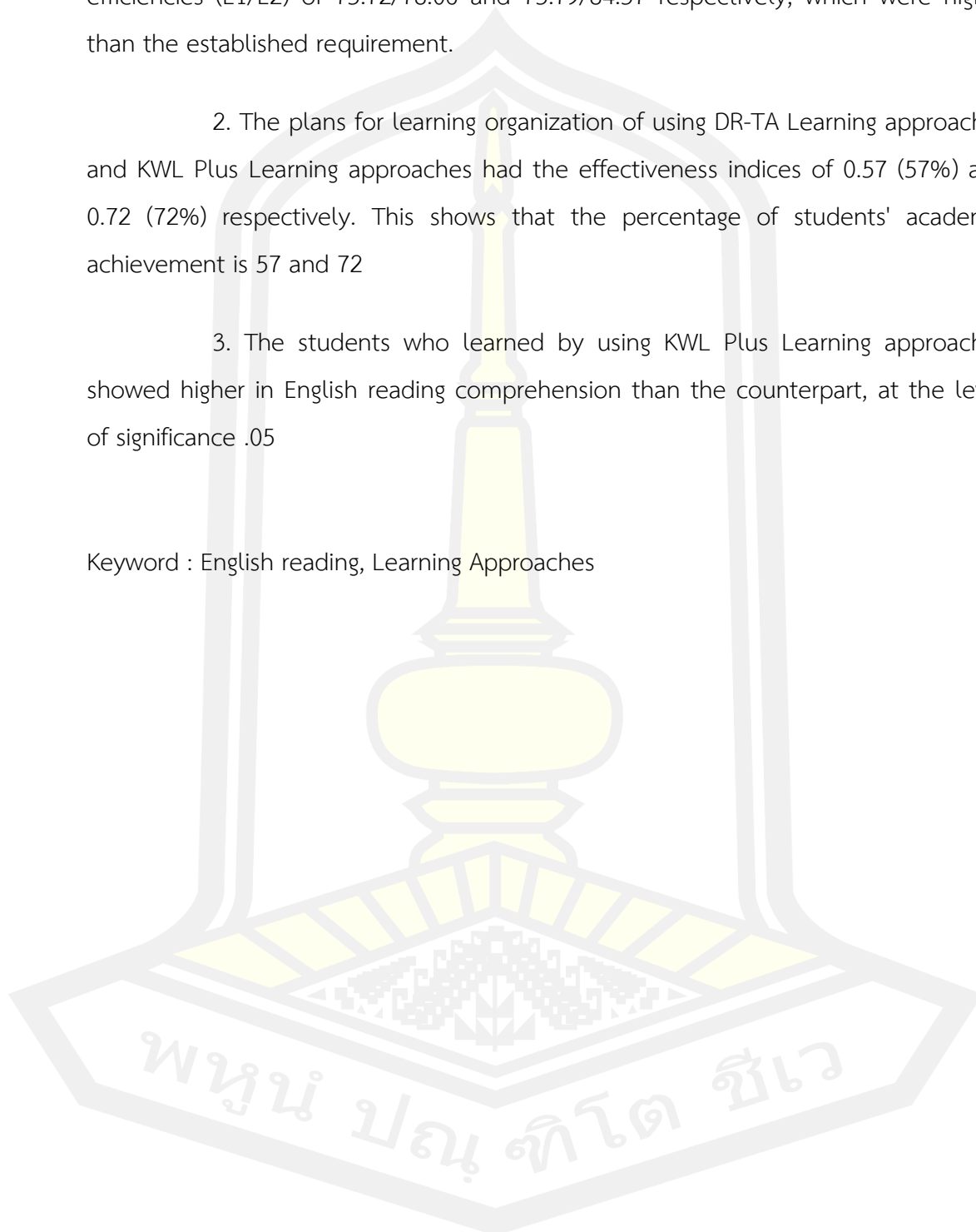
1. The plans for learning organization using DR-TA Learning approaches

and KWL Plus Learning approaches for Matthayomsuksa 2 Students level had efficiencies (E1/E2) of 75.72/78.06 and 75.79/84.57 respectively, which were higher than the established requirement.

2. The plans for learning organization of using DR-TA Learning approaches and KWL Plus Learning approaches had the effectiveness indices of 0.57 (57%) and 0.72 (72%) respectively. This shows that the percentage of students' academic achievement is 57 and 72

3. The students who learned by using KWL Plus Learning approaches showed higher in English reading comprehension than the counterpart, at the level of significance .05

Keyword : English reading, Learning Approaches

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงส์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ กรรมการสอบและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา กุลสุวรรณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และให้คำแนะนำตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สกล มาบุญธรรม อาจารย์ศุภฤกษ์ ทัศนเจริญ อาจารย์สุเมธ เทียงดาห์ อาจารย์สุกัญญา ชันหนองจอก และอาจารย์กมลวรรณ เกตุภูงา ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และขอขอบใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่ได้ให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน และเป็นกำลังในตลอดการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตสาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ที่ให้กำลังใจและความห่วงใย งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ธารทิพย์ พานเพ็ชร

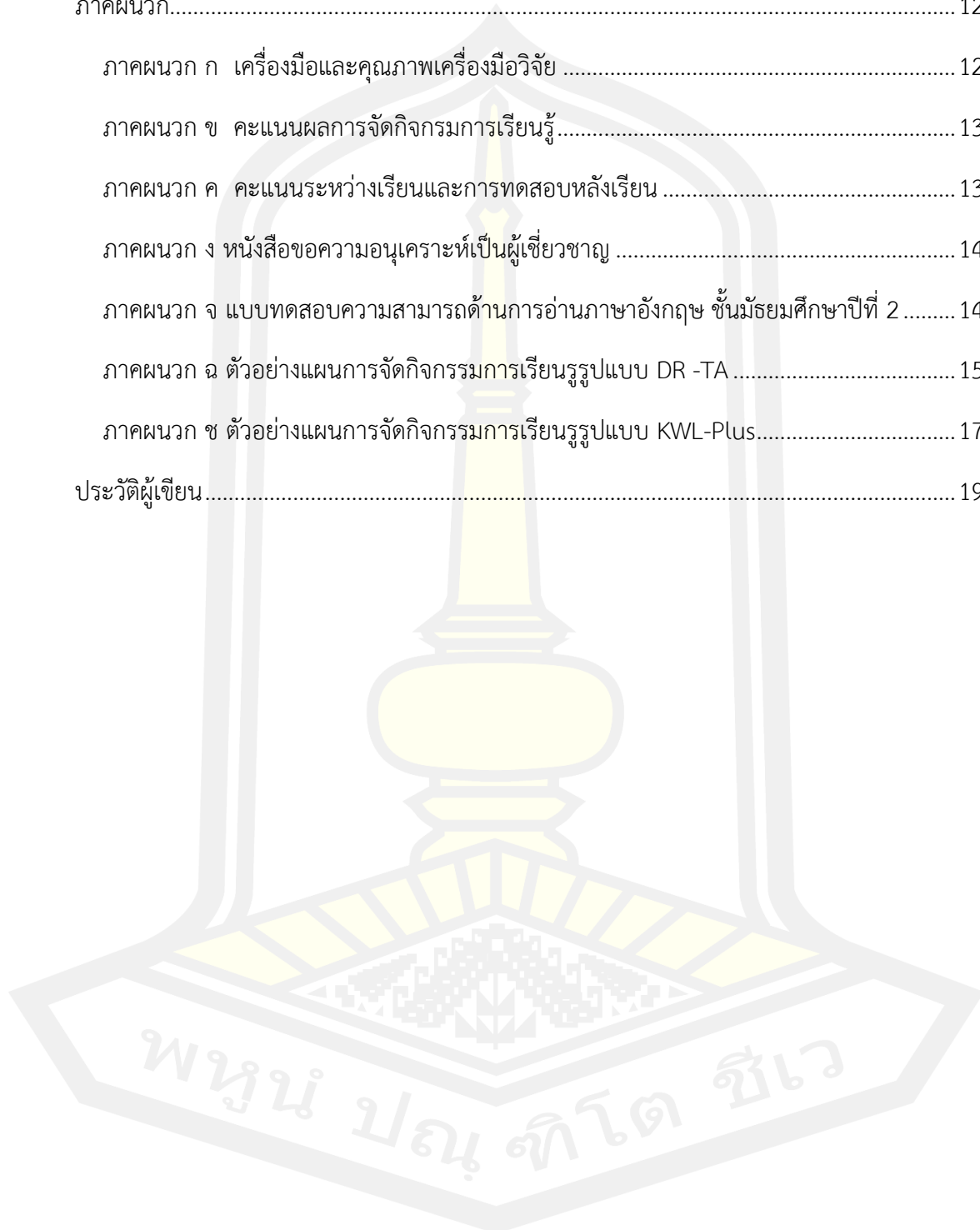
พหุบัณฑิต ชีวะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
บัญชีตาราง.....	ฉ
บัญชีภาพประกอบ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
รูปแบบของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	12
การพัฒนาทักษะการอ่าน.....	27
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA.....	41
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus.....	45
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	52

การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	66
การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	73
1. งานวิจัยในประเทศ	73
2. งานวิจัยต่างประเทศ	76
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	79
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	80
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	81
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	81
รูปแบบของการวิจัย	91
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	92
การเก็บรวบรวมข้อมูล	92
การวิเคราะห์ข้อมูล	93
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	93
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล	98
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	108
ความมุ่งหมายของการวิจัย	108
สรุปผล	108
อภิปรายผล	109
ข้อเสนอแนะ	113

บรรณานุกรม.....	114
ภาคผนวก.....	122
ภาคผนวก ก เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือวิจัย	123
ภาคผนวก ข คະแนนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	130
ภาคผนวก ค คະแนนระหว่างเรียนและการทดสอบหลังเรียน	135
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	140
ภาคผนวก จ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	146
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ DR -TA	158
ภาคผนวก ช ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ KWL-Plus.....	177
ประวัติผู้เขียน	195

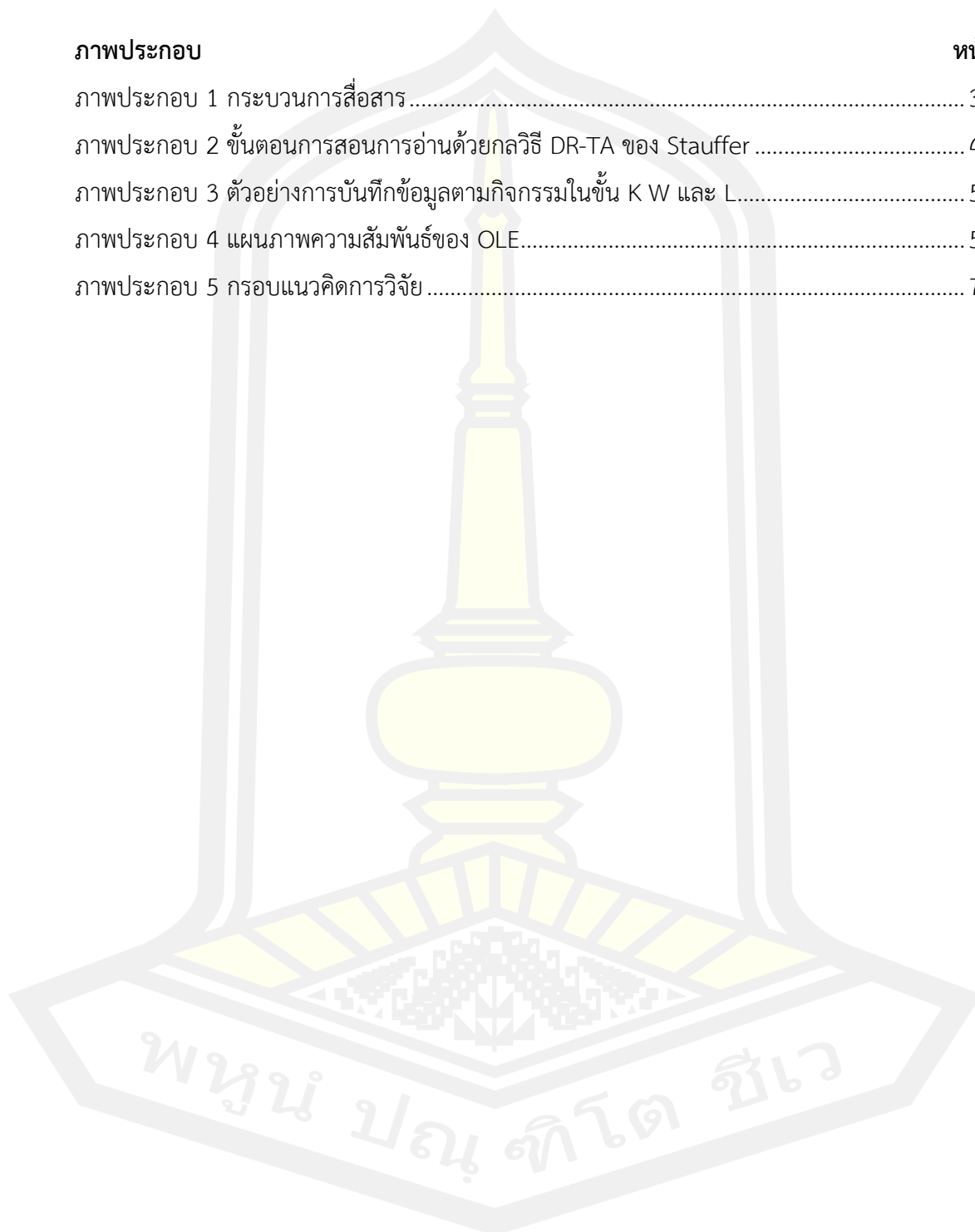

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
ตาราง 1 เนื้อหาในบทเรียนประกอบการวิจัย	8
ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนผดุงนารี ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	25
ตาราง 3 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนผดุงนารี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	26
ตาราง 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา ความคิดรวบยอด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หน่วยที่ 1-5 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	82
ตาราง 5 กำหนดการสอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	84
ตาราง 6 วิเคราะห์จำนวนข้อสอบที่สร้างและจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้.....	88
ตาราง 7 แบบแผนการทดลอง.....	91
ตาราง 8 กำหนดตารางการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงนารี.....	92
ตาราง 9 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่... 100	
ตาราง 10 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจ ในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	102
ตาราง 11 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผน กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	103
ตาราง 12 ประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจ ในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	105
ตาราง 13 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	106
ตาราง 14 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	106
ตาราง 15 การเปรียบเทียบความแตกต่าง ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus.....	107

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพประกอบ 1 กระบวนการสื่อสาร.....	37
ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสอนการอ่านด้วยกลวิธี DR-TA ของ Stauffer.....	43
ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างการบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในชั้น K W และ L.....	51
ภาพประกอบ 4 แผนภาพความสัมพันธ์ของ OLE.....	57
ภาพประกอบ 5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อ พบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกัน และกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน การรู้ภาษาอังกฤษจึงช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติได้ดียิ่งขึ้น เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ และทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียน มีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตาม ที่คาดหวัง กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร โดยกำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมการเรียน ที่พึงเกิดขึ้นในแต่ละชั้นเพื่อประเมินด้านความรู้ ด้านกระบวนการ คุณธรรมจริยธรรม และ ค่านิยม รวมทั้งมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนเพื่อแสวงหาความรู้และเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กรมวิชาการ, 2551) การเตรียมความพร้อมผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการอ่านเป็นพิเศษ เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะอื่น ๆ ซึ่งทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในด้านสารสนเทศ มีสื่อมวลชนและวิธีการรับข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ หลากหลายวิธี แต่เป็นที่ยอมรับกันว่า การรับข้อมูลข่าวสารด้วย “การอ่าน” เป็นวิธีการที่สะดวก มีประสิทธิภาพ เพราะการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับทุกคน ทักษะการอ่าน นับว่ามีความสำคัญมากและเป็นทักษะ ที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้

มาก เพราะปัจจุบันนี้เอกสาร สิ่งพิมพ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งตีพิมพ์โดยใช้ภาษาอังกฤษมีแพร่หลายอยู่
 อย่างมากมาย ทั้งยังมีเวลา ที่จะไตร่ตรองตรวจสอบทบทวนเปรียบเทียบ และคัดเลือกสิ่งต่าง ๆ ที่อ่าน
 ได้ด้วย จากการที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบ
 ปัญหาว่านักเรียนหลายคนประสบปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และมีผลสัมฤทธิ์
 ทางการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งมีผลมาจากนักเรียนไม่มีทักษะในการอ่านโดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อ
 ความเข้าใจ เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วพบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ ประโยค ข้อความ บทอ่านหรือ
 เนื้อเรื่องที่อยู่ในแบบทดสอบนั้น ๆ ได้ นักเรียนจึงไม่สามารถเข้าใจบทอ่าน นักเรียนขาดจุดมุ่งหมาย
 และความกระตือรือร้นในการอ่าน สร้างคำถามและหาคำตอบจากบทอ่านไม่ได้ ไม่ว่าจะป็นรูปแบบ
 รูปภาพสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รวมไปถึงแผนภูมิต่าง ๆ อีกทั้งไม่สามารถสรุปบทอ่าน และบอกความ
 นัยที่แฝงอยู่ในบทอ่านได้ ซึ่งทั้งหมดนี้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนในรายวิชา
 ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อวิเคราะห์แบบทดสอบ LAS วิชาภาษาอังกฤษ จากสำนัก
 ทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2562 จึงเห็นว่า
 ผลการสอบอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ
 ประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (โรงเรียนผดุงนารี, 2562)

การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยไม่
 จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำ เพราะผู้อ่านใช้ประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ สามารถจับใจความ
 สำคัญ ๆ ได้แยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อย ประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะ
 สนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้ สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ ตีความเกี่ยวกับ
 เรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกลับซึ่งเล็กน้อยเพียงใด สรุปลงความเห็นจาก
 สิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ ใช้วิจารณ์ของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป
 หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้ถูกต้องและเป็นระบบ ถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้
 จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ (สมุทฺธ เช่นชวานิช, 2551) การ
 อ่านเพื่อความเข้าใจจัดว่าเป็นการพัฒนาความรู้เดิมของนักเรียนที่มีอยู่ก่อนเรียน นักเรียนสามารถ
 สร้างองค์ความรู้ได้จากการอ่านผสมผสานกับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมีอยู่ก่อนแล้ว
 ซึ่งนักเรียนจะได้ความรู้ใหม่จากการใช้ความรู้เดิมเป็นฐาน ความเข้าใจในการอ่านนั้นเป็นกระบวนการ
 ที่ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้ ที่มีอยู่ในสมองกับบทอ่าน กระบวนการที่เกิดขึ้นนี้เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยง
 ความรู้ทางด้านคำศัพท์เข้ากับการใช้ความคิดและเหตุผล ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้
 ทำงานด้วยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้โครงสร้างความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน ความเข้าใจในการ
 อ่านนั้นเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้ ที่มีอยู่ในสมองกับบทอ่าน กระบวนการที่เกิดขึ้นนี้
 เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความรู้ทางด้านคำศัพท์เข้ากับการใช้ความคิดและเหตุผล ในขณะที่อ่าน
 ความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ ทำงานด้วยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้โครงสร้างความรู้เดิม

(Schema) ทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่มาช่วยทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Ruddell, 2005) จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ พบว่าการสอนอ่านภาษาอังกฤษยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนยังประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือ ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน ไม่สามารถตีความและรายละเอียดในสิ่งที่อ่านได้ รวมทั้งลำดับความและสรุปความคิดเห็นในสิ่งที่อ่านไม่ได้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่โรงเรียนนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือเทคนิค DR-TA เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มุ่งฝึกกระบวนการคิด กลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการอ่านโดยให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดาเนื้อหา จากการดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่กำลังจะอ่าน จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง เพื่อตรวจสอบการคาดเดาและยืนยัน หรือแก้ไขการคาดเดานั้น โดยดำเนินการสอนตามขั้นตอนการสอนอ่านของเทอร์นีย์ จอห์น และเออเนต (Tierney et al., 1995) ซึ่งแบ่งขั้นการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก โดยช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the reading-thinking process) ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การคาดเดา โดยครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียน คาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถาม ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง ขั้นที่ 2 การอ่าน ให้นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำ และให้นักเรียนอ่านตาม เพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร นักเรียนคัดลอกคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ ครูอธิบาย ขั้นที่ 3 การแปลความหมายนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าว ๆ อีกครั้งเพื่อตรวจสอบการคาดเดาและในระหว่างที่นักเรียน อ่านเนื้อเรื่องอยู่นั้น ให้ครูคอยสังเกต การทำงานและให้ความช่วยเหลือเมื่อ นักเรียนต้องการ เช่น ไม่เข้าใจคำศัพท์ อาจถามเพื่อน ถามครู เปิดพจนานุกรมเป็นต้น ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน (แต่ให้เปิดภาพไว้) ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน หากของนักเรียนเป็นคำหรือพยางค์ ให้ครูช่วยเพิ่มคำตอบนั้นให้เป็นประโยค โดยครูช่วยเขียนคำตอบบนกระดาน และให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีกครั้ง จนกว่าจะจบทั้งเรื่อง และช่วงที่ 2 การฝึกสรุปสาระสำคัญ (Fundamental Skill Training) เป็นช่องทางการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด ด้วยการนำภาพมาประกอบการสรุป เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ให้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นวิธีการหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่ผู้อ่านนำมาใช้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านสามารถบอกใจความสำคัญ สรุปเนื้อเรื่อง ทำนายเหตุการณ์ เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น และการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจนั้นต้องอาศัยทักษะและกลวิธีอย่างหลากหลายและเหมาะสม (Anderson, 1999) ดังนั้นในการสอนทักษะการอ่านเพื่อ

ความเข้าใจ ครูควรใช้กลวิธีการสอนด้วยกลวิธีที่หลากหลาย เพื่อนำมาพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีเทคนิคการสอนอ่านที่น่าสนใจคือเทคนิคการสอนอ่านแบบ KWL-Plus หรือ การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ หมายถึงการที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ทักษะ ทักษะคติของตนเองอยู่ในขณะนั้นไปช่วยตีความเนื้อหาที่อ่าน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน และผู้เขียนเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านสร้างสมมุติฐานเกี่ยวกับความหมายของข้อความไว้ล่วงหน้าจากประสบการณ์เดิมของตนเอง และจากบริบทเนื้อหาของภาษา สมยา ทาเกตุ (2552) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคที่เหมาะสมที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองและนำความรู้เดิมมาใช้ ซึ่งเทคนิค KWL-Plus นี้มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ของ คาร์และโอเกิล (Carr and Ogle, 1987) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวข้อที่กำหนด (W) อายากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด หลังจากอ่านเสร็จแล้วเมื่อจบกระบวนการ KWL-Plus มีการเพิ่มเติมการทำแผนผังมโนทัศน์ และการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านเมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว และเทคนิค KWLH-Plus เป็นเทคนิคที่เพิ่มเติมจาก KWL Plus อีกขั้นหนึ่ง คือ ขั้น H ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ทุกกลุ่มสาระ โดยเฉพาะในเรื่องที่นักเรียนจะต้องอ่าน ต้องคิด และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ไว้สำหรับฝึกทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการคิดแบบต่าง ๆ ได้โดยเฉพาะขั้น H (How can we learn more) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องการคิดหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น หรือลึกซึ้งกว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ที่จะสืบค้นหาความรู้คำตอบเพิ่มเติม ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้และวิธีการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายต่อไป และในขั้น Plus หมายถึง สรุปผลการเรียนรู้จากขั้นตอนทั้งหมดของ KWLH แล้วให้แสดงออกด้วยการสร้างแผนผังเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสาระความรู้ต่าง ๆ ช่วยในการสรุปสาระสำคัญและเป็นการตรวจสอบความเข้าใจ ของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus พบว่า พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ พบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีทักษะการอ่านจับใจความดีกว่าห้องเรียนที่สอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ ทรรศนีย์ แก้วนก (2556) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้านที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อเทคนิค KWLH-Plus

ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมาก จารุณี ปล่องบรรจง (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา 2 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus เรื่อง “Around Your Life” มีประสิทธิภาพ 83.94/84.08 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus เรื่อง “Around Your Life” อยู่ในระดับมาก

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านแบบ KWL Plus เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เน้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดในขณะที่อ่านเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกทักษะกระบวนการคิด K (Know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับ หัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด W (Want to know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการเรียนรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน L (Learned) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่านและจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ และ Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน วิธีการจัดการเรียนรู้นี้เป็นการสอนที่จัดกิจกรรมการอ่านให้ผู้อ่านได้นำความรู้เดิมของตนที่มีอยู่แล้วไปช่วยตีความในเนื้อเรื่องที่อ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังอ่าน ในขั้นก่อนอ่านเป็นการกระตุ้นพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ขั้นระหว่างอ่านเป็นการอ่านที่ครูแบ่งบทอ่านเป็นสองส่วน ส่วนแรกครูอ่านเป็นแบบอย่างก่อนและส่วนที่สองเป็นส่วนที่นักเรียนอ่านและขั้นหลังอ่านเป็นการสรุปความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน (สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ, 2544)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มาใช้ในกระบวนการวิจัย เปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเสริมสร้างให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาการวิจัยในระยะต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนหลังเรียนแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถใช้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีประสิทธิผล
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และผู้เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผู้วิจัยใช้แบบแผนการศึกษาแบบ Two-Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัด มหาสารคาม รวม 5 ห้อง จำนวน 230 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 นักเรียนจำนวน 86 คน 2 ห้อง โดยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ดังนี้

1.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 จำนวน 43 คน

1.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 จำนวน 43 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการจัดการเรียนรู้ จำแนกเป็น

2.1.1 การจัดการจัดการเรียนรู้แบบ DR-TA

2.1.2 การจัดการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

3.1 เนื้อหาในบทเรียนประกอบการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดหัวข้อ

ตาราง 1 เนื้อหาในบทเรียนประกอบการวิจัย

Topic	Time (ชั่วโมง)
Buddhist Monks	3
All living things must have food	3
Seasons	3
Animals in the North Pole	3
The camel and the desert	3
Pre-test and Post-test	1

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านของนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความคิดจากการรับรู้ ความรู้สึก การจินตนาการของผู้เรียน เนื้อความที่ต้องการสื่อโดยตีความหมายจากสัญลักษณ์ที่เขียน สามารถสื่อความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ความ อธิบาย ขยายความคิด บอกรายละเอียด สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยอ้างอิงมาจากเครื่องมือวัดและประเมินผล การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประเมินใน 3 ด้าน ดังนี้

1.1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve) เป็นการวัดความสามารถในการดึงสาระของสิ่งที่ได้อ่าน

1.2 การบูรณาการและตีความ (Integrate and interpret) เป็นการวัดความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน ความสามารถในการตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตหรือโลกที่อยู่

1.3 การสะท้อนและประเมิน (Reflect and evaluate) เป็นการวัดความเข้าใจข้อความที่ได้อ่านความสามารถในการตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหา

และรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตหรือโลกที่อยู่ พร้อมทั้งความสามารถในการประเมินข้อความที่อ่าน และความสามารถในการให้ความเห็นหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน

1.4 เครื่องมือในการวัดและประเมินผล มี 1 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบอิงเกณฑ์ ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนใช้เป็นประจำ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งฝึกกระบวนการคิดกลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการอ่านโดยให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเองด้วยการคาดเดาเนื้อหาจากการดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่กำลังจะอ่าน จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเพื่อตรวจสอบการคาดเดาและยืนยัน หรือแก้ไขการคาดเดานั้น โดยดำเนินการสอนตามขั้นตอนการสอนอ่านของเทอร์นีย์ จอห์น และเออเนต (Tierney et al., 1995) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก ดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the reading-thinking process) ซึ่งมี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การคาดเดา โดยครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียน คาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถาม ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 2 การอ่าน ให้นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำ และให้นักเรียนอ่านตาม เพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร นักเรียนคัดลอกคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ ครูอธิบาย

ขั้นที่ 3 การแปลความหมายนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าว ๆ อีกครั้งเพื่อตรวจสอบการคาดเดาและในระหว่างที่นักเรียน อ่านเนื้อเรื่องอยู่นั้น ให้ครูคอยสังเกต การทำงานและให้ความช่วยเหลือเมื่อ นักเรียนต้องการเช่น ไม่เข้าใจคำศัพท์ อาจถามเพื่อน ถามครู เปิดพจนานุกรม เป็นต้น

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน (แต่ให้เปิดภาพไว้) ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน หากของนักเรียนเป็นคำหรือพยางค์ ให้ครูช่วยเพิ่มคำตอบนั้นให้เป็นประโยค โดยครูช่วยเขียนคำตอบบนกระดาน และให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีกครั้ง จนกว่าจะจบทั้งเรื่อง

ช่วงที่ 2 การฝึกสรุประสานสำคัญ(Fundamental Skill Training) เป็นช่องทางการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด ด้วยการนำภาพมาประกอบการสรุป เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ให้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หมายถึง การออกแบบกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนใช้ความสามารถการคิดขณะที่อ่าน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนที่มุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจการอ่าน ได้แก่ K (Know) W (Want to know) และ L (Learned) โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ KWL ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 กิจกรรมก่อนอ่าน หมายถึง ขั้นที่ครูใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนความรู้พื้นฐาน ครูสนทนาหรือใช้กิจกรรมกับผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้าง อย่างไร โดยพิจารณาจากหัวข้อที่จะอ่านและเขียนสิ่งที่รู้ใน Worksheet ช่อง K (Know)

3.2 กิจกรรมระหว่างอ่าน

3.2.1 ขั้นตั้งคำถามสิ่งที่อยากรู้แล้วเขียนลงใน Worksheet ช่อง W (Want to know)

3.2.2 ขั้นกระตุ้นให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน

3.3 กิจกรรมหลังอ่าน

3.3.1 ขั้นเขียนความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่านและนำเสนอโดยการหาคำตอบจากคำถามจากหนังสือ จากครูหรือผู้มีความรู้อื่นลงใน Worksheet ช่อง L (Learned)

3.3.2 ขั้นสรุปเรื่องโดยการพูดหรือเขียนจากสาระสำคัญของแผนผังความคิด หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้

3.3.3 Plus หมายถึง แผนที่ความคิด ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของประเด็นข้อความสำคัญและคำ โดยผู้เรียนนำเรื่องที่อ่านและทำความเข้าใจ เพื่อนำมาเขียนสรุปความคิดรวบยอดด้วยการใช้แผนที่ความคิดประกอบ

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน และกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ KWL Plus ตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมการเรียนระหว่างเรียน การปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียน ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีค่าตั้งแต่ ร้อยละ 75 ขึ้นไป

4. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยคำนวณจากการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสรุปประเด็น - ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อน เรียนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบกับความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนเต็ม ของการทดสอบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค DR-TA และ การจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWL-Plus นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. การพัฒนาทักษะการอ่าน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
5. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
7. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมี

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

1.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

1.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

1.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญดังนี้

2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การ แก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถี ชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน การเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิด สมรรถนะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การ สร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและ อุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล สารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความ

ความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

5.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

5.2 ซื่อสัตย์สุจริต

5.3 มีวินัย

5.4 ใฝ่เรียนรู้

5.5 อยู่อย่างพอเพียง

5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

5.7 รักความเป็นไทย

5.8 มีจิตสาธารณะ

6. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ การเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

6.1 ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)

6.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

7. ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจการเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษา อื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

8. ขอบข่ายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

8.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

8.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

8.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

8.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

9. สาระภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียน ภาษาต่างประเทศประกอบด้วยสาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

9.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์และความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

9.1.1 มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

9.1.2 มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

9.1.3 มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

9.2 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

9.2.1 มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

9.2.2 มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

9.3 สาระที่ 3 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

9.3.1 มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

9.4 สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชนและเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

9.4.1 มาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

9.4.2 มาตรฐาน ต 4.2 : ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ซึ่งองค์ประกอบของสาระการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้นักเรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ

10. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

10.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

10.1.1 มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

10.1.1.1 ตัวชี้วัด

- 1) ปฏิบัติตามคำขอร้องคำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
- 2) อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- 3) ระบุ/เขียนประโยค และ ข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน
- 4) เลือกหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ บอกรายละเอียด สนับสนุน (Supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่านพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

10.1.1.2 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่น การทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง การใช้อุปกรณ์ ได้แก่ Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย ๆ เช่น is/are + Past Participle คำสันธาน (Conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after etc. ตัวเชื่อม (Connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Finally,... etc.

- 2) ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก - เบา

ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ การแบ่งวรรคตอนใน การอ่าน การอ่านบทร้อยกรอง ตามจังหวะ

3) ประโยคหรือข้อความและความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรม และนามธรรม)

4) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.

5) บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุนคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม เช่น Yes/No Question, Why - Question และ Or - Question etc.

6) ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการ ยกตัวอย่าง เช่น I think.../I feel.../I believe... เช่น คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/after ตัวเชื่อม (connective words) First,... Next,... After,... Then,... Finally,... etc. Tenses: present simple/ present continuous/ present perfect/past simple/future tense...etc. Simple sentence/Compound sentence

10.1.2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

10.1.2.1 ตัวชี้วัด

- 1) สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวและ สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม
- 2) ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์
- 3) พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
- 4) พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5) พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่าง เหมาะสม

10.1.2.2 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่นการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่าง สุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน บุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

2) คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย

3) ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการเสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./I'd like.../ I need... /May/Can/ Could...? /Yes,../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc

4) คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอ และให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

5) ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้ เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./ Well done!/Congratulations on... / I like...because.../I love...because.../I feel... because.../ I think.../ I believe.../ I agree/ disagree.../ I'm afraid I don't like../ I don't believe../ I have no idea../ Oh no! etc.

10.1.3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด ความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

10.1.3.1 ตัวชี้วัด

1) พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

2) พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (Topic) ที่ได้ จาก การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

3) พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

10.1.3.2 สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่น กีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
- 2) การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
- 3) การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์

10.2 สารที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

10.2.1 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

10.2.1.1 ตัวชี้วัด

- 1) ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาสตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- 2) อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของเจ้าของภาษา
- 3) เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ

10.2.1.2 สารการเรียนรู้แกนกลาง

- 1) การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
- 2) ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา
- 3) กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

10.2.2 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

10.2.2.1 ตัวชี้วัด

1) เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือน และความแตกต่างระหว่าง การออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2) เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทย

10.2.2.2 สารการเรียนรู้แกนกลาง

1) การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของ เจ้าของภาษากับของไทย

2) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

3) การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

10.3 สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

10.3.1 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

10.3.1.1 ตัวชี้วัด

1) ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

10.3.1.2 สารการเรียนรู้แกนกลาง

1) การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอ ข้อมูล/ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

10.4 สารที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

10.4.1 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

10.4.1.1 ตัวชี้วัด

1) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

10.4.1.2 สารการเรียนรู้แกนกลาง

1) การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

10.4.2 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา
ต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

10.4.2.1 ตัวชี้วัด

1) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/
ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและ ประกอบอาชีพ

2) เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียนเป็น
ภาษาต่างประเทศ

10.4.2.2 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ
จากสื่อและแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2) การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร
ของโรงเรียน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็ก แนะนำโรงเรียน การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวน
แนะนำโรงเรียน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารใน โรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

11. คุณภาพผู้เรียน จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

11.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่าน
ออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียน
สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อ
เรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ
ประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ

11.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว
สถานการณ์ข่าว เรื่องที่ อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมใช้คำ
ขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดง ความต้องการ เสนอ
และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล
บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูด
และเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของ 4 ตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม
ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่าง เหมาะสม

11.3 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์/ เรื่อง/
ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่
ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดง
ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

11.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตาม มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและ ประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/ จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

11.5 เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบาย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และ วัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย และ นำไปใช้อย่างเหมาะสม

11.6 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

11.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

11.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ ข้อมูล ต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

11.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัว เรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การ บริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

11.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมาย ตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

12. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนผดุงนารี พุทธศักราช 2559 ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ที่เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 รายละเอียดดังตารางที่ 2-3 (โรงเรียนผดุงนารี, 2558)

พหุ อนุ ทั โด ชีเว

ตาราง 3 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนผดุงนารี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ภาคเรียนที่ 1)		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ภาคเรียนที่ 2)	
รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน หน่วยกิต (ชม.)	รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน หน่วยกิต (ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	11.0 (440)	รายวิชาพื้นฐาน	11.0 (440)
ท22101 ภาษาไทย	1.5 (60)	ท22102 ภาษาไทย	1.5 (60)
ค22101 คณิตศาสตร์	1.5 (60)	ค22102 คณิตศาสตร์	1.5 (60)
ว22101 วิทยาศาสตร์	1.5 (60)	ว22102 วิทยาศาสตร์	1.5 (60)
ส22101 สังคมศึกษา	1.5 (60)	ส22102 สังคมศึกษา	1.5 (60)
ส22103 ประวัติศาสตร์ไทย 5	0.5 (20)	ส22104 ประวัติศาสตร์ไทย 6	0.5 (20)
พ22101 สุขศึกษา 5	1.0 (40)	พ22102 สุขศึกษา 6	0.5 (20)
พ22103 พลศึกษา 5 (บาสเกตบอล)	0.5 (20)	พ22104 พลศึกษา 6 (กรีฑา)	0.5 (20)
ศ22101 ศิลปะ	1.0 (40)	ศ22102 ศิลปะ	1.0 (40)
ง22101 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	1.0 (40)	ง22102 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	1.0 (40)
อ22101 ภาษาอังกฤษ	1.5 (60)	อ22102 ภาษาอังกฤษ	1.5 (60)
รายวิชาเพิ่มเติม	3.0 (120)	รายวิชาเพิ่มเติม	3.0 (120)
ค22205 เสริมทักษะคณิตศาสตร์ 5	0.5 (20)	ค22206 เสริมทักษะคณิตศาสตร์ 6	0.5 (20)
ว22283 ของเล่นเชิงวิทยาศาสตร์	0.5 (20)	ว22241 พันธุกรรมและการอยู่รอด	0.5 (20)
ท22205 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	0.5 (20)	ท22206 การเขียนเชิงสร้างสรรค์	0.5 (20)
อ22204 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน	0.5 (20)	อ22205 ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน	0.5 (20)
ง22245 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น 5	1.0 (40)	ง22246 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น 6	1.0 (40)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	(60)	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	(60)
กิจกรรมแนะแนว	(20)	กิจกรรมแนะแนว	(20)
กิจกรรมนักเรียน		กิจกรรมนักเรียน	
-ลูกเสือ/เนตรนารี/	(20)	-ลูกเสือ/เนตรนารี/	(20)

ตาราง 3 (ต่อ)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ภาคเรียนที่ 1)		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ภาคเรียนที่ 2)	
-ชมรม/ชุมนุม	(20)	-ชมรม/ชุมนุม	(20)
กิจกรรมเพื่อสังคมสาธารณประโยชน์	(8)*	กิจกรรมเพื่อสังคมสาธารณประโยชน์	(7)*
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	620	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	620

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ แบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศ โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งเนื้อหาที่สำคัญเป็น 4 สาระ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก รวมทั้งโครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนผดุงนารี พุทธศักราช 2558 (ฉบับปรับปรุง) ได้กำหนดให้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายวิชา อ22101 เรียนในภาคเรียนที่ 1 สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง หรือภาคเรียนละ 60 ชั่วโมง คิดเป็น 1.5 หน่วยการเรียนรู้ ที่นักเรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 1 จึงจะจบหลักสูตรที่โรงเรียนผดุงนารีกำหนดไว้

การพัฒนาทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่าน ออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย ประมวลประเด็นสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน มีหลายคุณลักษณะมีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพทางสังคมรวมอยู่ด้วย นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายทัศนะ ดังนี้

สุรียา ตอพล (2541) การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมอง ในการแปลสัญลักษณ์ ถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น แล้วก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความคิดอย่างมีเหตุผล การอ่าน จึงเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

จรัญ สุขเกษม (2542) การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมาย จากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำ หรือวลี และประโยคออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปล การตีความ การจับใจความสำคัญ และการสรุปความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อื่นสามารถบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (2544) การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ใช้สายตาสัมผัส ตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545) การอ่าน คือความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) การอ่าน หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความหมายจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ การคิด การนับ

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547) กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือการบริโภคคำที่ถูกเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มมาจาก “แสง” ที่ถูกสะท้อนมาจากตัวหนังสือ ผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตา เข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด (Idea) ความรับรู้ (Perception) และความจำ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

สรุปได้ว่า การอ่านมิใช่แต่เพียงการออกเสียงตามตัวอักษรอย่างเดียว การอ่านเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์โดยใช้ประสบการณ์เดิมให้ได้ความหมายชัดเจน สมบูรณ์ และสิ่งสำคัญที่สุดในการอ่านคือ ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านหรือเข้าใจใกล้เคียงกับความเข้าใจของผู้เขียน

2. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2542) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนงอกงามขยายขอบเขตออกไป จากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจตนเอง เพื่อให้รู้ทันต่อ ความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความเป็นไปในโลกซึ่งมีความเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา และในทางกลับกัน คนเราต้องการรู้สิ่งที่เกิดขึ้นมาในอดีตเพื่อให้รู้และเข้าใจตนเองได้ ยิ่งขึ้น

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนเขียนขึ้น เพื่อแสดง ความคิดเห็น เพื่อเสนอผลของการศึกษาค้นคว้าทดลอง ผลการวิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ความคิดเห็นของ ผู้อ่านกว้างขึ้น

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อความบันเทิง การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี สารคดีบางอย่าง ก็สามารถช่วยให้ เกิดความเพลิดเพลิน คลายเครียดได้ไม่เบื่อหน่าย

4. อ่านเพื่อความจรรโลงใจ บางครั้งชีวิตคนเราต้องพบกับปัญหาและความ ไม่ สมหวังทำให้เกิดความท้อแท้ ไม่มีกำลังใจ ไม่มีจุดมุ่งหมายในชีวิต อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ หากได้อ่านหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับบุคคลที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรค จนประสบความสำเร็จก็จะทำให้ผู้อ่านมีกำลังใจ ดี ขึ้น สร้างความหวังครั้งใหม่ มองโลกในแง่ดีและเกิดการปรับปรุงตนเอง

5. อ่านเพื่อสนองความต้องการ มนุษย์เรามีความต้องการธรรมชาติ ได้แก่ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการยอมรับ ต้องการความมีหน้ามีตา ต้องการความสำเร็จในชีวิตแต่ ในความเป็นจริงมนุษย์ไม่สามารถสมปรารถนาในทุกประการเสมอไป การอ่านจะช่วยชดเชยได้เช่น หนังสือที่แนะแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อสร้างบุคลิกภาพ การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ทางความรู้ วิธีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่ออยากรู้อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ (Information) อันเป็น ความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์

2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา

3. อ่านเพื่อความรู้และเพื่อการศึกษา

4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย

5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

6. อ่านเพื่อรักษาสุขภาพ เป็นโรคต่าง ๆ ควรจะรักษาตัวอย่างไร

7. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ

8. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการหาความสนุกสนานเพลิดเพลินโดยไม่
ต้องไปดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ฯลฯ

9. อ่านเพื่อแก้เหงา หรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา

10. อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

วรรณิ โสมประยูร (2544) ได้สรุปจุดมุ่งหมายในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวเราะต่าง ๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นข้อจริง เช่น การอ่านคำโฆษณาต่าง ๆ
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้าและคู่มืออื่น ๆ
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

กรมวิชาการ (2546) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด
3. อ่านเพื่อความบันเทิง
4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ

สมพร แห่งพิพัฒน์ (2547) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง
3. การอ่านเพื่อความคิดแปลกใหม่
4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

สรุปได้ว่า การอ่านที่มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน ดังนั้นผู้อ่านจึงควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านทุกครั้งเพื่อให้การอ่าน บรรลุวัตถุประสงค์ตามความต้องการ และพัฒนาความสามารถให้แก่ผู้อ่าน

3. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบัน ทั้งในด้านการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสาร จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านไว้หลายคน ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) นิยามว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี

วรรณ โสมประยูร (2544) การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปคนเราต้องอาศัยการอ่าน ติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนทั้งในด้านการปฏิบัติงานส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคง ปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติและชื่อเสียง
5. การอ่านทั้งหลายช่วยให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพ และความน่าเชื่อถือให้กับตนเอง
6. การอ่านหนังสือหรือหนังสือพิมพ์หลายชนิด นับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เป็นการช่วยให้บุคคลใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี จะช่วยให้บุคคลรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองอีกต่อไปได้

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2543) การอ่านถือเป็นทักษะสำคัญและมีประโยชน์โดยตรงในการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะนอกจากจะทำให้ได้รับรู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นแล้ว ยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ เหมือนการเปิดโลกของตัวผู้อ่านให้กว้างขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง ดังนี้

1. สำคัญต่อชีวิตประจำวัน ความเป็นจริงการอ่านไม่มีความสำคัญต่อนักเรียนหรือนักศึกษาเท่านั้นแต่บุคคลทั่วไปก็อาจแสวงหาความรู้ได้ด้วยการอ่าน การอ่านเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก และถ้านำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อสังคม สังคมนั้นย่อมมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกที่ควรอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการปลูกฝังการอ่านตั้งแต่เยาว์วัยจึงเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. สำคัญต่อการเรียน การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนการสอนและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาหากเริ่มต้นดีรากฐานการอ่านก็จะดี

ฐปะนิย์ นาครทรรพ (2545) การอ่านช่วยให้คนเรียนเก่ง เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยการอ่านช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ โดยการนำความรู้จากเอกสารที่ได้อ่านมาปรับปรุงงานของตน การอ่านทำให้ได้รับความบันเทิงในชีวิตมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นคนที่น่าสนใจ เนื่องด้วยการอ่านหนังสือมากทำให้มีความคิดลึกซึ้งกว้างขวางสามารถแสดงความรู้ความคิดเห็นได้ดี

สรุปได้ว่า ในการอ่านนั้น ทำให้เรามองเห็นว่า การอ่านนั้นนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ อีกมาก เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีประสบการณ์กว้างขวาง เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด มรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

ทฤษฎีการอ่าน นักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่าน ได้แก่ ทฤษฎีการจัดลำดับข้อความและวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่าน

ศรียรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2542) ได้สรุป หลักการและทฤษฎี ไว้ดังนี้

1. การรู้จักคำ การรู้จักคำ กับการสะกดคำได้ไม่เหมือนกัน บางคนสะกดคำได้ โดยไม่รู้ความหมายก็มี เพราะจำเอา (ส่วนมากถูกบังคับ) การรู้จักคำนี้หมายถึง การตระหนักหรือระลึกประสบการณ์จากการถูกกระตุ้นด้วยสัญลักษณ์ (Dechant) นั่นก็คือผู้อ่านต้องรู้สึกและรู้จักคำที่ปรากฏนั้นดีพอที่จะเข้าใจความหมายได้อ่าน การรู้จักคำ หรือเรียกว่าถอดความ มีลำดับดังนี้

1.1 จำคำศัพท์ได้ (โดยการท่องจำเป็นส่วนใหญ่)

1.2 ถ่ายทอดเสียงได้ คือ การโยงหน่วยเสียง (Phoneme) กับหน่วยคำ

(Grapheme)

2. เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค คือ เมื่อเห็นคำต่าง ๆ ซึ่งประกอบเป็นข้อความแล้วเข้าใจความหมายไปตามลำดับ โดยเน้นว่าผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยตีความหมายของคำในบริบทนั้น นอกจากนั้นผู้อ่านต้องพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียน คติหรือความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เข้าใจด้วย

3. ขั้นปฏิบัติการ คือ อ่านไปคิดไปว่าผู้เขียนหมายถึงอะไรแน่ ในกรณีที่ข้อเขียนหนึ่งอาจมีนัยได้มากกว่าหนึ่งนัย ต้องอ่านโดยมีทั้งสติปัญญา และความรู้สึก ประเมินได้ว่า ข้อความนั้นผู้อ่านจะยอมรับหรือปฏิเสธ ด้วยเหตุผลใด ขั้นนี้ต้องอาศัยตีประสบการณ์เดิมมาช่วยประกอบการพิจารณา ดังนั้นนักอ่านที่รอบรู้จะเข้าใจได้ลึกซึ้งกว่า อาจจะทำลำดับเรื่องราวใหม่ให้ตัวเองเข้าใจยิ่งขึ้นได้ อาจจะไปเปรียบเทียบความคิดหรือเรื่องราวต่าง ๆ แยกแยะได้ว่าเรื่องนี้สำคัญกว่าเรื่องนั้น เรื่องใดเป็นความจริง หรือเป็นความคิดเห็น ไปจนถึงหาข้อสรุปเป็นแนวความคิดกว้าง ๆ ได้และสรุปเนื้อหาได้ทั้งหมด

4. บูรณาการ ขั้นนี้ผู้อ่านต้องนำความหมายจากข้อความที่อ่านไปสร้างความคิดใหม่ได้อย่างที่เรียกว่าเกิด “ประจักษ์” ขึ้น อาจทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งๆ ไปเลยหรือเกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมาแล้วศึกษาในรายละเอียดต่อไป

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึงการอ่านต้องประกอบด้วยทักษะเบื้องต้น และทักษะที่มีความซับซ้อน แต่ทักษะที่เป็นพื้นฐานก็จะถูกล้อม

รวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านกลวิธีการฝึกให้นักเรียนแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอักษรและส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหา

2. การอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่า พฤติกรรมทุกอย่างจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การรู้จักสะสมความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลางในการตีความตัวแปรต่าง ๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิม และแสดงออกมาอย่างเหมาะสม

3. การอ่านที่เน้นทฤษฎีพัฒนาการ มีแนวคิดในการเรียนรู้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยที่ต้องพึ่งผู้อื่น และจะพัฒนาไปเรื่อย ๆ ตามวัย สิ่งสำคัญของช่วงอายุ คือ จะมีการเรียนรู้ทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม พัฒนาการเรียนรู้ในช่วงนั้นก็จะบกพร่องไปและจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในส่วนภายหลัง ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ซึ่งมีพื้นฐานมาจากช่วงพัฒนาการต่าง ๆ ตามความสามารถที่นักเรียนแสดงออกในการอ่าน เป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับพัฒนาการของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2539) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสคีมา (Schema Theory) ว่าเป็นทฤษฎีโครงสร้างของความรู้ สคีมาเป็นโครงสร้างความรู้ที่เกิดขึ้นในสมองของผู้อ่าน ความรู้เหล่านั้นได้จัดเป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ และความรู้เหล่านั้นจะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความรู้เข้าด้วยกัน การอ่านเพื่อความเข้าใจต้องอาศัยโครงสร้างของความสามารถอ่าน และข้อมูลจากบทอ่านมาช่วยทำความเข้าใจการอ่าน ผู้อ่านต้องการโครงสร้างของความรู้จากการอ่าน 2 ประเภท คือ ประเภทที่หนึ่ง เป็นโครงสร้างความรู้ของบทอ่านหรือโครงสร้างความรู้ของหนังสือ ได้แก่ หัวข้อต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น ประเภทที่สอง ได้แก่ จุดประสงค์ของการอ่าน ซึ่งเป็นความคาดหวังของผู้อ่านว่าต้องการทราบเนื้อเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับเรื่องใด ดังนั้น ขอบเขตของความรู้หรือโครงสร้างความรู้จะช่วยให้ผู้อ่านค้นพบความรู้ใหม่ที่ต้องการจากการอ่าน การอ่านจึงเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับหนังสือ โครงสร้างความรู้หรือสคีมาจะช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้ใหม่ ประสบการณ์พื้นฐานที่ผู้อ่านมีอยู่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านมากขึ้น ดังนั้นการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ครูจะต้องช่วยนักเรียนให้สามารถนำความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ในหนังสือที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดี ความรู้ทั้งหมดของผู้อ่านจะถูกเก็บเป็นหน่วยความรู้และความรู้เหล่านั้นจะเชื่อมโยงเป็นโครงสร้างความรู้หรือสคีมา โดยนำความรู้มาสัมพันธ์กัน ความรู้ที่เชื่อมโยงเหล่านี้จะทำให้อ่านแล้วเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เช่น ดินสอมีสีดำ-ต้องเหลาให้แหลม-ใช้เขียนกับสมุด เมื่อเขียนผิดใช้ยางลบค่าที่เขียนผิด การเชื่อมโยงดินสอ-สมุด-ยางลบ จัดเป็นหมวดหมู่ของความรู้หรือความคิดรวบยอดว่า เครื่องเขียนเป็นโครงสร้างความรู้หรือแบบแผนของความรู้ ฉะนั้น ความรู้ที่นักเรียนมีอยู่และจัดความรู้มาสัมพันธ์กันเป็นโครงสร้างความรู้ หรือแบบแผน

ความรู้ นั้น จะนำมาช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างลึกซึ้ง เมื่อนักเรียนอ่านคำว่าเครื่องเขียน จะรู้ว่าหมายถึงอะไรบ้าง อ่านคำว่า สมุด หรือยางลบ จะรู้ว่าใช้ทำอะไร เป็นต้น โครงสร้างความรู้หรือ สกีม่าจะช่วยให้ผู้อ่านรับรู้ความหมายของคำใหม่ได้มากขึ้น ใช้เวลาความในบริบทในเวลาอ่าน ช่วยใน การแยกแยะข้อความสำคัญกับรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ช่วยตีความในเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

วิธีสอนเพื่อพัฒนาโครงสร้างความรู้หรือแบบแผนความรู้ (Schema) มีดังนี้

1. สอนอ่านจากบทเรียนสั้น ๆ โดยสอนจากคำไปสู่วลี จากวลีไปสู่ประโยค จากประโยคไปสู่ย่อหน้า
2. สอนอ่านโดยให้นักเรียนอ่าน แล้วทำนายว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ต่อไป ผลจากเหตุการณ์นี้ควรเป็นอย่างไร
3. ถ้านักเรียนไม่มีโครงสร้างความรู้ หรือแบบแผนความรู้หรือสกีม่าของ เรื่องที่อ่าน ครูควรสร้างความรู้พื้นฐาน โดยการสนทนาเรื่องในบทอ่าน เพื่อสร้างขอบเขตความรู้ใน บทเรียนเป็นพื้นฐานการอ่าน
4. ให้นักเรียนตั้งคำถามก่อนอ่านและคำถามหลังอ่าน ทักษะการอ่านที่ กล่าวมานั้น เป็นทักษะการอ่านที่เน้นการจัดลำดับข้อความเน้นวิเคราะห์ และเชื่อมโยงข้อความ รวมทั้งทักษะการอ่านที่เน้นพฤติกรรมเน้นความรู้ ความเข้าใจ และเน้นทักษะพัฒนาการตลอดจน วิธีการเรียนอ่านของเด็ก ซึ่งมีอยู่ 3 ทางด้วยกันคือ การสังเกตภาพที่สัมพันธ์กับคำ อ่านโดยใช้เสียงพา ไป การจำรูปคำ ซึ่งทักษะเหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจให้เกิดผลดี

Caroll (1964) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านว่ามีหลักการ ควรยึด 3 ประการ ดังนี้

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งเร้าที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการ เรียนการสอนมีความมั่นคงถาวร ในการเรียนอ่านนั้นลำพังแต่การฝึกอ่านอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้อ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้ามาช่วย ครูควรคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลในการเสริมแรงด้วย
2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็กแต่ เกิดหลังจากเด็กทดลองผิดลองถูกหลายครั้ง เช่นเด็กเห็นคำว่า “กิน” มาก่อนแล้วพบคำว่า “บิน” เด็กก็ จะอ่านว่า “กิน” แต่เมื่อได้รับการสอนหรือลองสะกดดูเป็นประสบการณ์แก่เด็ก เด็กก็จะอ่าน “บิน” ได้ถูกต้อง
3. ทักษะพัฒนาการของเพียเจต์ เพียเจต์กล่าวว่า ความรู้คือประสบการณ์ที่ ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือเมื่อเด็กมีกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอก แล้ว ได้ผลลัพธ์ออกมา ก็จะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเห็นเหตุการณ์เหมือนเดิมอีกเด็กก็จะคาดหวัง

ผลทันทีว่าผลลัพธ์ควรจะออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบเห็นครั้งต่อไป

ทฤษฎีการสอนอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง

5. ประเภทของการอ่าน

บันลือ พุกษะวัน (2530) การอ่านแบ่งตามวิธีอ่านได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การอ่านในใจ คือ การอ่านไม่ออกเสียงหรืออ่านเงียบ (Silent Reading) เวลาอ่านในใจจะไม่ใช่วิธีช่วยในการออกเสียงเคลื่อนไหวเลย คงใช้เฉพาะสายตาควาดไปบนตัวอักษร นัยน์ตารับภาพแล้วส่งสายตาผ่านสัญญาณผ่านประสาทตาไปยังประสาทสมองให้รับรู้เพื่อจดจำและตีความต่าง ๆ ออกมาการอ่านในใจจึงเป็นการอ่านที่มุ่งจะเก็บใจความให้ถูกต้องรวดเร็วผู้อ่านสามารถรับรู้เรื่องราวจากการอ่านในใจได้รวดเร็วกว่าการอ่านออกเสียงจึงเป็นการอ่านเพื่อให้ตนเองเท่านั้นที่รับรู้แต่เพียงผู้เดียว การอ่านในใจจึงใช้พลังงานในการอ่านน้อยกว่าการอ่านออกเสียงแต่ได้ปริมาณมากกว่า เพื่อพูดถึงการอ่านคนทั่วไปจึงหมายถึง การอ่านในใจนั่นเอง

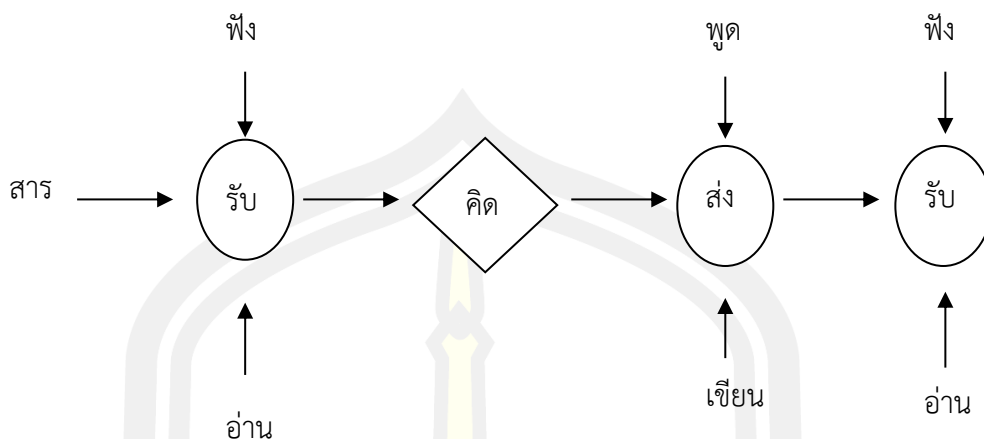
2. การอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านให้เกิดเสียงดัง (Sound Reading) คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนออกมาให้ถูกต้องชัดถ้อยชัดคำ และเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง

6. กระบวนการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545) ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. อ่านออก อ่านได้ รู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
2. เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค ตีความได้ สรุปได้
3. สามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และออกความคิดเห็นอาจจะขัดแย้งหรือเห็นด้วยกับความคิด ของผู้เขียนอย่างมีเหตุผล
4. นำไปใช้ นำไปประยุกต์ หรือดัดแปลง เช่น นำเอาคำพูด ข้อคิด และถ้อยคำ สำนวนต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

กรมวิชาการ (2546) ได้อธิบายถึงกระบวนการอ่าน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสารของมนุษย์อันประกอบด้วย การส่งสารและการรับสาร ดังแสดงไว้ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 กระบวนการสื่อสาร

แผนภูมินี้ดูน่าจะเข้าใจง่าย แต่ที่จริง แต่ละขั้นตอนก็มีกระบวนการและองค์ประกอบที่ซับซ้อน แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กัน ดังจะได้อธิบายดังต่อไปนี้ สาร ตามราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายในเรื่องการสื่อสารดังนี้ “...ส่วนในของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แก่น เนื้อแท้ของแข็ง ความแข็งแรง กำลัง ของจำเป็น ของแท้ ส่วนสำคัญ หลัก ข้อใหญ่ใจความ ความหมายที่แท้ ค่าย่อ หนังสือจดหมาย...” และมีความในทำนองเดียวกันกับ ลักษณะ หรือลายลักษณ์ พจนานุกรมไทย ซึ่งหมายความว่าถึง “ เครื่องหมาย เครื่องแสดงสิ่งหนึ่ง ให้เห็นว่าต่างจากอีกสิ่งหนึ่ง คุณสมบัติคุณภาพ เครื่องประกอบ...” เทียบได้กับคำในภาษาอังกฤษว่า Message และ Idea ซึ่งมีคุณสมบัติ รับ คิด ส่ง รับ ที่สำคัญ ร่วมกัน นั่นคือ “ความหมาย”

ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2546) กล่าวเกี่ยวกับกระบวนการอ่านว่ามีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักคำ การเข้าใจความหมาย การมีปฏิริยาต่อสารและการรวบรวมความคิด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรู้จักคำ เป็นกระบวนการอ่านขั้นแรกที่เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่าน รู้จักคำ และรับรู้ความหมายของคำนั้น โดยทั่วไปการอ่านข้อความจะอ่านเป็นกลุ่มคำ วลี ประโยค ข้อความหรือเรื่องราว การอ่านออกเสียงหากผู้อ่านสามารถแปลรหัสตัวอักษรออกมาเป็นเสียงได้ถูกต้อง การรู้จักคำมากก็จะทำให้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้มากขึ้น แม้ว่าจะมีคำบางคำที่ไม่รู้ความหมายมาก่อน คำอื่น ๆ ที่แวดล้อมคำนั้นจะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำนั้นได้ เป็นการรู้จักคำโดยอาศัยเนื้อความของคำที่แวดล้อม เรียกว่า การอ่านโดยอาศัยบริบท

ขั้นที่ 2 การเข้าใจความหมายของสาร เป็นกระบวนการรับสารซึ่งแสดงจากถ้อยคำ วลี ประโยค ข้อความ เรื่องราว ตลอดจนพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ การอ่าน แต่ละคนอาจจะเข้าใจสารไม่ตรงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตีความหมายของสารในคำคำเดียวกัน อาจมี

ความหมายนัยเดียวหรือหลายนัยสำหรับคนหนึ่ง และอาจมีความหมายต่างกันโดยสิ้นเชิงสำหรับอีกคนหนึ่ง คำบางคำยังมีความหมายที่ขึ้นอยู่กับบริบทและเป็นสารที่แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ตลอดจนเจตนาของผู้เขียนอีกด้วย ดังนั้นการทำความเข้าใจความหมายของสาร ของคำ ข้อความ หรือเรื่องราวจึงมีความสำคัญในกระบวนการอ่าน

ขั้นที่ 3 การมีปฏิริยาต่อสาร เป็นกระบวนการรับสารที่เกิดขึ้นเมื่ออ่านแล้ว คิด คล้อยตามหรือขัดแย้ง หรือแยกแยะข้อมูลและเปรียบเทียบว่า ส่วนใดเหมาะสมหรือตรงกับ ความหมายที่แท้จริงของเรื่องทีอ่าน การคิดในลักษณะเช่นนี้คือการมีปฏิริยาต่อสาร ซึ่งมีทั้งด้าน อารมณ์และความคิด ผู้อ่านจะใช้วิจารณญาณตัดสินสารที่รับมาได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ ทั้งในชีวิตและจากการอ่านซึ่งสะสมมาแต่เดิม เช่น ข้อความที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคม หรือ เกี่ยวกับภาษาหรือวิชาการผู้อ่านที่สามารถเข้าใจและมีปฏิริยาต่อสารได้ จะต้องมีความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับเรื่องนั้น ถ้าขาดความรู้จะอ่านรู้เรื่องแต่จะไม่สามารถตัดสินได้ว่า สารสำคัญคืออะไร ตอนใด เป็นข้อเท็จจริง หรือเป็นข้อคิดเห็น ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถสรุปความคิดและแก้ปัญหาได้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมความคิด เป็นขั้นของการตัดสินหรือประเมินได้ว่าผู้อ่าน อ่าน แล้วเข้าใจมากน้อยเพียงใด สามารถที่จะสรุปรวบรวมความรู้และความคิดจากเรื่อง ที่อ่าน นำมา ประสมประสานความรู้ ความคิดและประสบการณ์เดิมของผู้อื่น นอกจากนี้ยังเป็นขั้นตอนการอ่านที่ ทำให้ผู้อ่านได้เปรียบเทียบสิ่งใหม่กับสิ่งเก่า แล้วเลือกรับหรือจดจำตามที่ต้องการ ความรู้และความคิด ที่ประสมประสานกันนี้ จะทำให้เกิดความเข้าใจใหม่ ๆ ความรู้ความคิดเป็นที่ขัดแย้งได้รับการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือ เพิ่มพูนมากขึ้นเป็นความสนใจใหม่ ๆ หรือทัศนคติใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการ อ่านขั้นสุดท้าย

สรุปได้ว่าการอ่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น นับเป็นสิ่งสำคัญในการอ่านเป็นอย่างยิ่งเพราะใน การอ่านแต่ละครั้งเราต้องมีการกระบวนการในการเก็บข้อมูลข้อความที่ได้อ่านมาเพื่อให้เกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถนำไปคิดและแก้ปัญหาได้

7. ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะภายในตน บริบท และการฝึกฝนของแต่ละบุคคล โดยได้มีนักการศึกษาแบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

Bloom (1964) ได้แบ่งระดับความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความจากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นแบ่ง ส่วนย่อยออกมา 3 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านด้านการแปลความ (Translation) หมายถึง ความเข้าใจในการอ่านให้ความหมายข้อความต่าง ๆ ได้ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องซึ่งเป็น ความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. ความสามารถในการอ่านด้านการตีความ (Interpretation) หมายถึง ความเข้าใจในการอ่าน เข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจนหรือมีความหมายโดยนัย ออกมาเป็นความคิดของตนเองได้

3. ความสามารถในการอ่านด้านการขยายความ (Extrapolation) หมายถึง ความ เข้าใจในการอ่าน ขยายเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ตามนัยของเรื่อง

Burmeister (1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านซึ่งดัดแปลงมาจาก ขั้นตอนการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's taxonomy) ไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านต้องสามารถจำสิ่งที่ผู้เขียน บอกไว้ ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญ และลำดับ เหตุการณ์สำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นระดับที่ผู้อ่านนำข้อความที่อ่าน เข้าใจ แล้วไปแปลเป็นรูปแบบอื่น ๆ เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปทำแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจและมองเห็น ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น การหาเหตุจากผลที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน การ คาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้ บอกไว้อย่างชัดเจนหรือกล่าวโดยทั่วไป เป็นต้น

4. ระดับการประเมินค่า (Evaluation Comprehension) หมายถึงการ ตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด

5. ระดับประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถ เข้าใจหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจนประสบผลสำเร็จ

6. ระดับวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านต้องสามารถแยก ส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ได้

7. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านต้อง สามารถนำความคิดจากที่ต่าง ๆ มารวบรวมเรียบเรียงเข้าด้วยกันใหม่ได้

8. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านต้อง สามารถวางกฎเกณฑ์และสามารถตัดสินความคิดโดยใช้เกณฑ์ที่วางไว้ได้

สุวตี ภูประดิษฐ์ (2546) ได้กล่าวถึงระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ และได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตัวอักษร หรือระดับหาข้อเท็จจริง เป็นความสามารถด้านการอ่านระดับพื้นฐาน การอ่านในระดับนี้ผู้อ่านมีหน้าที่ทำความเข้าใจและจดจำข้อมูลที่สำคัญที่ผู้เขียนส่งมา เป็นการเชื่อมโยงความคิดของตนเอง ให้สัมพันธ์กับความคิดของผู้เขียน
2. ระดับความเข้าใจชั้นตีความ เป็นความสามารถในการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจถึงสารที่ผู้เขียนมีได้บอกไว้โดยตรง หรือผู้เขียนอาจละไว้ในฐานที่เข้าใจ ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจแนวคิดและเจตนาที่แท้จริงของผู้เขียนที่แฝงไว้ในเรื่อง พฤติกรรมการอ่านที่บ่งบอกว่าผู้อ่านสามารถตีความได้

3. ระดับการประเมินผล เป็นการอ่านในระดับสูงสุด เป็นการแสดงความคิดเห็น หรือทัศนคติของผู้อ่านที่เกิดขึ้นได้ภายหลังจากที่ทำความเข้าใจเจตนาของผู้เขียน ทั้งนี้เป็นการแสดงทัศนคติเพื่อค้นให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนสามารถประเมินข้อมูลหรือความคิดของผู้เขียนได้ และสามารถสรุปเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านได้ตามที่ปรากฏ ให้อยู่ติดเป็นข้อสรุปได้ คือ เด็กต้องสามารถจับความหมายสำคัญ ๆ ของท้องเรื่องนั้นได้ เปรียบเทียบกันได้ รู้ว่าแต่ละความนั้น พาดพิงสัมพันธ์กันอย่างไร และรู้จักอนุมานเพื่อหยั่งความเข้าใจนั้นขึ้นหนึ่ง เด็กที่เก่งแต่เพียงท่องจำ จะไม่สามารถตอบคำถามแบบนี้ได้เลย เพราะเขาสามารถเพียงเก็บความหมาย ที่เป็นขึ้น ท่อน ๆ ได้เท่านั้น เขาไม่สามารถนำมาก่อให้เกิดเป็นรูปใหม่ หรือมองในแง่ใหม่ได้เลยเด็กเรายังขาดคุณสมบัติด้านนี้อยู่มาก แม้นในชั้นอุดมศึกษา นิสติกยังกลัวการบ้านชนิดที่ให้ไปอ่านดูเองหรือไปค้นคว้าโดยตนเองอยู่มาก เพราะตีความจากที่อ่านไม่ค่อยถูก คำถามแบบตีความ จะต้องยึดและมีขอบเขตอยู่แต่เพียงเนื้อความ ตามที่ครูกำหนดให้เป็นหลักเท่านั้น ยังไม่ถึงขั้นนำเอาความคิดเห็นจากที่อื่น ๆ มาประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า การแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน เริ่มจากง่ายไปยาก คือ จากระดับทำความเข้าใจความหมายตามตัวอักษรในบทที่อ่าน แล้วสามารถใช้ความคิดแยกแยะ ตีความหมายในเนื้อเรื่องและความหมายตามความคิดของผู้เขียนซึ่งไม่ได้เขียนไว้โดยตรงได้เข้าใจ ตลอดจนถึงความเข้าใจในระดับสูง คือการใช้วิจารณ์ญาณไตร่ตรองด้วยเหตุผล แล้วประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ และสูงสุดสามารถนำคุณค่าที่ได้รับไปสร้างสรรค์ต่อไปได้

8. การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

บันลือ พงกษะวัน (2533) ความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสนใจในการอ่าน แล้วครูควรคำนึงถึงหลัก ในการสอนอ่าน สำหรับหลักในการสอนอ่านมีผู้กล่าวไว้คล้ายกันหลายท่าน ซึ่งได้ให้หลักการสอนอ่าน โดยสรุปดังนี้

1. สร้างความสนใจ ให้กับนักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ประกอบ เลือกรื่องที่นักเรียนสนใจ

2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการอ่าน อย่าให้นักเรียนรู้สึกว่ามีปมด้อย

3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านครูควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน

4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน ครูต้องมีความกระตือรือร้นในการสอน หากวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจและสนุกสนาน

5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน

6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกระยะว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

7. ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ดีมีประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือแต่ละประเภท

8. ฝึกอัตราความเร็วในการอ่าน

8.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เสมอ

8.2 ต้องคำนึงถึงลักษณะการอ่านที่ดี เช่น อ่านในใจต้อง อ่านให้เร็ว จับใจความได้ อ่านออกเสียงจะต้องมีทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่ว ชัดเจนถูกต้อง

9. ควรฝึกใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ต่อการอ่าน ฝึกเคลื่อนไหวสายตาอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง

10. ควรให้ผู้ปกครอง ญาติ และครูทุกแขนงวิชาการวม ทั้งครูบรรณารักษ์ ส่งเสริมการอ่านควรประเมินผลการอ่านอยู่เสมอ

สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น ในการอ่านแต่ละครั้งเราต้องมีกระบวนการในการเก็บข้อมูลข้อความที่ได้อ่านมาเพื่อให้เกิดเป็นความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถนำไปคิดและแก้ปัญหาได้ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง การหาเหตุจากผลที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนสอนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ วิธีการคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจนหรือกล่าวโดยทั่วไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA

Stauffer (1969) ได้คิดค้นกลวิธีการสอนการอ่านแบบ Directed Reading Thinking Activity (DR-TA) เพื่อส่งเสริมผู้เรียนในด้านการคิด วิเคราะห์ คาดเดาสิ่งที่เกิดขึ้นจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

โดยแบ่งประเภทกลวิธีการอ่านแบบ DR-TA ออกเป็น 2 ประเภท คือ DR-TA แบบกลุ่ม (Group-type Directed Reading Thinking Activity) โดยมีเงื่อนไขในการจัดการเรียนรู้ 4 อย่าง คือ

1. นักเรียนในแต่ละกลุ่มต้องมีจำนวน 8 – 12 คน
2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มต้องมีระดับความสามารถในการอ่านที่เท่าเทียมกัน
3. นักเรียนทุกคนอ่านเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. ครูมีหน้าที่จัดกิจกรรมการอ่านที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและควรสอดแทรก

คำตอบที่ถูกต้องไว้ในเนื้อเรื่องที่อ่าน

สำหรับกลวิธีการอ่าน DR-TA แบบรายบุคคล (Individual-type Directed Reading Thinking Activity) ไม่มีแบ่งกลุ่มผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนเลือกหัวข้อที่ตนสนใจ จากนั้นผู้เรียนจึงเลือกสื่อที่ตนอ่านจากแหล่งต่าง ๆ ครูต้องเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นผู้เรียนตามที่คุณเรียนร้องขอ และผู้เรียนจะเชื่อมโยงความรู้เดิมที่ตนมีกับสิ่งที่อ่านกับเพื่อนในชั้นเรียน ในการสอนการอ่านด้วยกลวิธี DR-TA นั้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายคนได้ปรับแนวคิดดังกล่าวตามความเหมาะสมของแต่ละคน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนของแต่ละคนตามเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนการอ่านด้วยกลวิธี DR-TA ตามแนวคิดของ Stauffer (1969) ได้แบ่งขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนทักษะอ่านด้วยกลวิธี (DR-TA) เป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
ขั้นที่ 1 ตั้งเป้าหมายในการอ่าน

สำหรับกลวิธีการอ่าน DR-TA แบบรายบุคคล ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายในการอ่านได้โดยจากประสบการณ์ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางภาษาของตน ความสนใจความต้องการ และจุดมุ่งหมายของผู้เรียน ความสนใจ ความต้องการและจุดมุ่งหมายของกลุ่ม หรือ กำหนดโดยครู หรือกำหนดตามเนื้อหาของระดับความยากของสื่อที่ใช้ หัวข้อหลัก หัวข้อรอง รูปภาพ แผนที่ กราฟ หรือแผนผังต่าง ๆ ส่วนกลวิธี DR-TA แบบกลุ่ม ผู้เรียนสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านได้โดยประสบการณ์ความสามารถทางภาษาและระดับสติปัญญาของสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน ความสนใจ ความต้องการและจุดมุ่งหมายของสมาชิกในกลุ่มข้อสรุปของสมาชิกในกลุ่ม หรือกำหนดโดยครู หรือกำหนดจากเนื้อหาของสื่อที่ใช้

- ขั้นที่ 2 ปรับระดับการอ่านให้เข้ากับเป้าหมายและระดับความยากง่ายของเนื้อหา

ในขั้นตอนนี้ให้อ่านเรื่องนั้น ๆ อ่านเนื้อหาคร่าว ๆ (Skim) โดยกวาดสายตาเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง หรืออ่านโดยละเอียด (Scan) วิจัยเนื้อหาที่อ่าน อ่านเนื้อเรื่องซ้ำ ๆ ไปมาและสะท้อนความคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อหาข้อสรุป

- ขั้นที่ 3 สังเกตการณ์การอ่าน

ในขั้นนี้ไม่ต้องปรับระดับความยากของเนื้อหาที่อ่าน โดยครูเสริมสร้างความเข้าใจและให้ความช่วยเหลือผู้เรียนด้วยการชี้แจงเป้าหมาย ความคิดรวบยอดความจำเป็นในการอ่าน

เรื่องราวซ้ำ ๆ และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในเรื่องคำศัพท์ เช่น การเดาความหมายจากบริบท (Context Clue) การเดาความหมายจากเสียง (Phonetic Clue) การเดาความหมายจากโครงสร้าง (Structural Clue) และการเดาความหมายจากอภิธานศัพท์ (Glossary Clue)

ขั้นที่ 4 พัฒนาความเข้าใจ

ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบเป้าหมายของเดี่ยวหรือกลุ่ม โดยผู้เรียนเลือกเป้าหมาย และคงเป้าหมายที่ดีที่สุดไว้และหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ และสรุปเป็นความคิดรวบยอด

ขั้นที่ 5 กิจกรรมพัฒนาทักษะที่จำเป็น

ในขั้นนี้ ครูส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นด้วยการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การอ่านเพิ่มเติม การศึกษาเพิ่มเติม และการเขียน เป็นการเพิ่มสมรรถนะของทักษะการสังเกต การสะท้อนเรื่องทีอ่านด้วยการให้เหตุผลในเชิงนามธรรม การตัดสินใจคุณค่าเรื่องทีอ่าน การสรุปความคิดรวบยอดจากเรื่องทีอ่านและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากรูปภาพ บริบท โครงสร้างทางภาษา การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ ตลอดจนกิจกรรมทีส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีทักษะในการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องและการนำเสนอข้อมูลอย่างมีเหตุผล ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสอนการอ่านด้วยกลวิธี DR-TA ของ Stauffer

2. ขั้นตอนการสอนการอ่านด้วยกลวิธี DR-TA ตามแนวคิดของ Tierney และคณะ
อุไรวรรณ สีชมพู (2542) ได้ปรับปรุงการสอนการอ่านด้วยกลวิธี DR-TA โดยแบ่ง
ออกเป็น 2 ช่วงหลัก ๆ ดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและการคิด (Directing the Reading-Thinking
Process)

1. คาดเดา

1.1 ครูฝึกให้นักเรียนคาดเดาจากชื่อเรื่องหรือรูปภาพแล้วถามคำถามนำ
เพื่อให้นักเรียนคิดและคาดเดาว่าชื่อเรื่องหรือภาพนั้น ๆ หมายถึงอะไร เกี่ยวกับอะไร เนื้อเรื่องจะ
ดำเนิน ไปอย่างไร ครูอาจกระตุ้นให้นักเรียนอภิปราย แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในชั้นเรียน

1.2 เมื่อนักเรียนมีปัญหาในเรื่องความหมายของคำศัพท์ ครูแนะนำ
นักเรียนโดยนักเรียนอาจอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องให้จบประโยค คาดเดาความหมายจากรูปภาพ
อ่านออกเสียงหรือถามครู แต่ครูควรพยายามให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ด้วยตนเอง
ก่อน

2. อ่านในใจ

นักเรียนอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องนั้น ๆ ในใจเพื่อตรวจสอบการคาดเดา
ของตนเอง ครูต้องสังเกตและให้ความช่วยเหลือนักเรียนในขณะที่นักเรียนอ่านโดยครูไม่ควรบอก
ความหมายของคำศัพท์แก่นักเรียนก่อน

3. การตรวจสอบ

ครูทดสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยอาจใช้คำถามต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบ
ว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ตนอ่านหรือไม่ ครูอาจให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความหรือประโยคที่
สนับสนุนความคิดเห็นของนักเรียนให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนฟัง ครูทบทวนแนวคิดเดิมของนักเรียนและ
ให้นักเรียนคาดเดาเนื้อเรื่องต่อไป

4. เริ่มต้นคาดเดาในส่วนต่อไป

ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในส่วนต่อไปและใช้กระบวนการอ่านตามขั้น
เดิมซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ข้อมูลมากยิ่งขึ้น นักเรียนจะเริ่มจับประเด็นและคาดเดาเรื่องราวจากข้อมูลที่
อ่านได้ดียิ่งขึ้น

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training)

ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบเรื่องซ้ำ เป็นการฝึกให้ผู้อ่านเกิดทักษะการอ่านและ
ใช้ร่วมกับทักษะอื่น ๆ และเกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เช่น การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ การ
สรุปความคิดรวบยอด การสะท้อนแนวคิดจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

3. ขั้นตอนการสอนการอ่านด้วยกลวิธี DR-TA ตามแนวคิดของ Manzo and Manzo (1993) ได้ปรับขั้นตอนของ DR-TA ให้เหมาะสำหรับครูผู้สอนนำไปใช้ในการสอนทักษะอ่าน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ก่อนการอ่าน (Pre-reading)

- 1.1 เชื่อมโยงความรู้เดิม (Relate)
- 1.2 ลดอุปสรรคในการอ่าน (Reduce)
- 1.3 คาดการณ์คำตอบจากเรื่องที่อ่าน (anticipate)

ขั้นที่ 2 ระหว่างอ่าน (Active Reading)

- 2.1 ฝึกคาดเดาคำตอบ (Predict)
- 2.2 อ่าน (Read)
- 2.3 พิสูจน์คำตอบ (Prove)

ขั้นที่ 3 หลังการอ่าน (Post-Reading)

- 3.1 ตรวจสอบ (Check)
- 3.2 กลั่นกรอง (Refine)
- 3.3 เชื่อมโยงความรู้เดิม (Relate)
- 3.4 คาดเดาคำตอบซ้ำ (Re anticipate)

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า กลวิธีการอ่านแบบ DR-TA นั้น ส่งเสริมผู้เรียนในเรื่องของ กระบวนการปรับตัว (Monitoring) และการที่ผู้เรียนร่วมการคาดเดาและร่วมเสนอความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้นเป็นการส่งเสริมผู้เรียนในด้านการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและ ความสามารถในการประเมินเนื้อเรื่องที่อ่าน (Grabe, 2009) สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนสอนใน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบกลวิธีการสอนการอ่านแบบ DR-TA ตามแนวคิดของ Tierney และคณะ โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงหลัก ๆ คือ ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและการคิด ประกอบด้วย คาดเดา อ่านในใจ การตรวจสอบ และเริ่มต้นคาดเดาในส่วนต่อไป ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น โดยในช่วงที่ 2 นั้น ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมการสรุปความคิดรวบยอด การสะท้อนแนวคิดจากเรื่องที่ อ่านเพื่อช่วยในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

KWL plus เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ โดย ไอลินคาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle, 1987) แห่งมหาวิทยาลัยอีสเทิร์น มิชิแกน (Eastern Michigan University, Ypsilanti) และโอเกิล (Ogle, 1986) แห่งมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ

เมืองอิลลินอยส์ รัฐอิลลินอยส์ (Nation Collce of Education at Evaston, Itinois) ซึ่งเป็นผู้เป็น กลวิธีการคิดขณะอ่านซึ่งมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้เทคนิค KWL PLUS มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบบสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวข้อเรื่อง ที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่อง ที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว ที่แตกต่างคือ KWL Plus มีการเพิ่มการทำแผนภูมิรูปภาพความคิด และการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว จากกระบวนการของ KWL Plus กล่าวได้ว่า เทคนิคดังกล่าว สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ เพราะแต่ละ ขั้นตอนจูงใจให้นักเรียน คิดวิเคราะห์จากที่ได้อ่านโดยละเอียด นอกจากนี้การถามคำถามและ เสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียน อยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น KWL ทำให้ ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องการรู้และได้รู้ อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น การสร้าง แผนภูมิรูปภาพความคิด (Mind Mapping หรือ Concept Mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลักสาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็น การสร้างแผนผังคำสำคัญกับสายเส้น แสดงออกถึงความเข้าใจ อย่างแท้จริง แล้วนำมาเขียนสรุปความ ใช้เทคนิค KWL Plus ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการ ถามคำถามให้คิดของครู นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ต่อไป (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2548)

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

Carr and Ogle (1987) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไว้ดังนี้

1. K ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่ นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใดเป็นการนำความรู้ เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่การบูรณาการ ระหว่างความรู้พื้นฐาน และเรื่องที่น่าสนใจจะอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมาย ของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎี ประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมา ใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

2. W ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus หมายถึง Want to know เป็น ขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียน สร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่าน บ้าง

3. L ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

4. Plus การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิรูปภาพ ความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน

2. เป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นเทคนิควิธีสอนหนึ่งที่มีประสิทธิภาพโดยมีเป้าหมายในการนำมาใช้ตามแนวคิดของนักการศึกษา ดังต่อไปนี้

Conner (2004) กล่าวถึงเป้าหมายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ดังนี้

1. เพื่อค้นหาความรู้ที่มีมาก่อนของนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่อง
2. เพื่อให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. เพื่อให้นักเรียนได้ติดตามความเข้าใจของนักเรียนเองในการอ่านเรื่อง
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจที่มีต่อเรื่องของตนเอง
5. เพื่อเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง

วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์ (2547) กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไว้ดังนี้

1. กระตุ้นนักเรียนในการใช้กระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งแสดงถึงการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามและคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน
2. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
4. เพื่อดำเนินการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

วัชรรา เล่าเรียนดี (2548) กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ KWL Plus ดังนี้

1. สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ
2. พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการเขียนแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น
3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน

4. ฝึกการระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด

จากเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่กล่าวโดยนักวิชาการดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีเป้าหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานที่มีมาก่อนของผู้เรียน และใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียนแล้วใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อช่วยเหลือการอ่านของนักเรียนและส่งเสริมการคิดวิเคราะห์
2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่าน ระดมสมอง รวบรวมข้อมูล จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด สรุปเรื่องจากการอ่าน รวมไปถึงการประเมินความเข้าใจจากการอ่านด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus หมายถึง การออกแบบ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนให้ การคิดขณะที่อ่าน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญในกิจกรรมการเรียนที่มุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจการอ่าน ได้แก่ K (Know) W (Want to know) และ L (Learned)

3. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนคิด โดยผ่านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีนักวิชาการเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

Carr and Ogle (1987) ได้เสนอขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้น K (What do I know) ขั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K – What we know หลังจากนั้นนักเรียนและ ครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดการณ์ไว้ที่อาจจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน
2. ขั้น W (What do I want to learn) ในขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจาก คำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอด ของเรื่องพร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W – What we want to know หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่อง และตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถาม และคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้
3. ขั้น L1 (What I learned) ในขั้นนี้จะระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น ทั้งระหว่างอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L - What we have learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ชั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในชั้น K เขียน ชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้ง เขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ชั้น L3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิรูปภาพ ความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครู และนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

นิรันดร์ ตังเมธิกุล (2546) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ KWLH เหมือนกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ KWL Plus เพียงแต่เพิ่มจากเดิมคือ ชั้น H (How to acquire the information) เป็นการตั้งคำถามและการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ประกอบด้วยต่อไปนี้

1. ชั้นกิจกรรมก่อนอ่าน (Pre - Reading Activities) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน ระดมพลังสมองอภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนว่า ในเรื่องนี้นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างหลังจาก ระดม พลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K บนกระดาน ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทของข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู โดยจัดข้อมูลเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลลงในช่อง K ของตนเอง

1.3 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการทราบเกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนคำถามลงในช่อง W

2. ชั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน (While - Reading Activities) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

2.1 ครูให้นักเรียนอ่านบทความ และให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W และถ้านักเรียนมีคำถามเพิ่มเติมจากการอ่าน นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติม ลงในช่อง w ได้อีก

2.2 นักเรียนบันทึกคำตอบที่ได้จากการอ่าน ลงในช่อง L หรือหากอ่าน พบ ข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในช่อง L เช่นเดียวกัน

3. ชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post - Reading Activities) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

3.1 นักเรียนอภิปรายคำตอบที่ได้ พร้อมทั้งความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

3.2 นักเรียนนำเสนอคำถามใหม่ อีกทั้งเสนอแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำถามที่เกิดขึ้นจากบทอ่านลงในช่อง H

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2548) กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ ครู จะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อถาม คำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อให้ทราบว่ามีนักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุคำตอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง / คำ /

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำตอบต่าง ๆ ที่ ระบุ ในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจ ใคร่รู้ของ นักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบท อ่านที่ กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถาม เพิ่ม และมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียน คำตอบ ลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่าน บททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผัง ความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอก ถึง ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบ KWL Plus ดังต่อไปนี้

1. ขั้น K (What you know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานผู้สอนอาจ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอนแล้วให้นักเรียนช่วยกันระดมสมอง มีการบันทึก ความคิดเห็นที่เกิดจากการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น แผนที่ความคิด หรือแผนผัง ไยแมง มุมให้ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยตามลำดับ โดยผู้สอนช่วย จัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้นักเรียนคัดลอกแผนที่ความคิดหรือ แผนผังนั้นลงใน กระดาษ แต่ถ้านักเรียนคุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้วผู้สอนอาจให้นักเรียน แต่ละคนเขียน สิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้นักเรียนเรียนรู้เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

2. ขั้น W (What you want to know) หลังจากที่มีผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมของ นักเรียนในขั้น K แล้ว ผู้สอนจะนำนักเรียนไปสู่ขั้นการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะตั้ง

คำถามกระตุ้นนักเรียน หลังจากนั้นผู้สอนให้นักเรียนอ่านข้อความที่เตรียมไว้และหาคำตอบ ในสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้แล้วนั้น ในขั้นนี้ผู้สอนอาจดัดแปลงจากการอ่านเป็นการใช้วิธีบรรยายหรือคู่มือที่ค้นก็ได้

3. ขั้น L (What you have learned) หลังจากทีนักเรียนอ่านข้อความแล้ว ให้นักเรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น K W และ L นั้น ผู้สอนควรให้นักเรียน บันทึกโดยใช้ตาราง 3 ช่อง ดังภาพประกอบ 3

K (นักเรียนรู้อะไรบ้าง)	W (นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง)	L (นักเรียนได้เรียนรู้อะไร)

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างการบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น K W และ L

4. ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติม ในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากนักเรียนเรียนรู้ และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในขั้น w และ L แล้วให้ นักเรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับแผนผังความคิดเดิมที่นักเรียนเขียนไว้ในขั้น K ซึ่งอาจจะมี การตัดทอนเพิ่มเติมหรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้ผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นหรือ อาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็น กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

จากแนวคิดข้างต้นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ KWL Plus ที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KML Plus หมายถึง การออกแบบกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนใช้ความสามารถการคิดขณะทีอ่าน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญในกิจกรรมการเรียนที่มุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจการอ่าน ได้แก่ K (Know) w (Want to know) และ L (Learned) ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดการ เรียนรู้แบบ KWL Plus เพื่อใช้พัฒนาทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยมีการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ตามขั้นตอน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนอ่าน หมายถึง ครูใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียน ทบทวนความรู้พื้นฐาน ครูสนทนาหรือใช้กิจกรรมกับผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ผู้เรียนมีความรู้ ะไรบ้าง อย่างไร โดยพิจารณาจากหัวข้อที่จะอ่านและเขียนสิ่งที่รู้ใน Worksheet ช่อง K (Know)

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน

2.1 ขึ้นตั้งคำถามสิ่งที่อยากรู้แล้วเขียนลงใน Worksheet ช่อง W (Want to know)

2.2 ขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน

3. กิจกรรมหลังอ่าน

3.1 ขึ้นเขียนความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่านและนำเสนอโดยการหาคำตอบจากคำถามจากหนังสือ จากครูหรือผู้มีความรู้ลงใน Worksheet ช่อง L (Learned)

3.2 ขึ้นสรุปเรื่องโดยการพูดหรือเขียนจากสาระสำคัญของแผนผังความคิด หรืออาจมี กิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้

3.3 Plus หมายถึง แผนผังความคิด ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของประเด็นข้อความสำคัญและคำ โดยผู้เรียนนำเรื่องที่อ่านและทำความเข้าใจ เพื่อนำมาเขียนสรุปความคิดรวบยอด ด้วยการใช้แผนผังความคิดประกอบ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ เจตคติและมีพฤติกรรมตามจุดประสงค์ของหลักสูตรอย่างสมบูรณ์ มีคำอธิบายเกี่ยวกับแผนการสอนไว้หลากหลาย ดังนี้

1. ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่ครูได้จัดเตรียมไว้ โดยมีองค์ประกอบการสอนครบ เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้งหรือแต่ละเนื้อหา บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และมีประสิทธิภาพ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย ดังนี้

สำลี รักสุทธี (2544) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการระดมสรรพวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ (2546) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนของตนด้วยกิจกรรมหลากหลาย มีครูเป็นผู้แนะนำหรือจัดแนวการเรียนแก่นักเรียน ให้นักเรียนรู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง

สุวิทย์ มูลคำ (2549) อธิบายว่าแผนการสอน คือ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด โดยเริ่มจากการกำหนด

จุดประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง บันทึกกิจกรรมประจำวันที่ครูผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้จัดทำขึ้นจากสาระการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแหง (2551) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามศักยภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามศักยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดจุดประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไรให้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอน มาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอนการเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอน และครูที่สอนแทนนำไปปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานขทางวิชาการได้

ชัยชาญ วงศ์สามัญ (2543) การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประโยชน์หลายประการดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนรู้เรื่องที่จะสอน
2. ทำให้ผู้สอนสามารถกำหนดกิจกรรมของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม
3. ทำให้สามารถกำหนดสื่อการสอนได้เหมาะสม
4. ทำให้สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่
5. ผู้สอนสามารถกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสม
6. ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจ
7. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อการเรียน
8. ทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มากขึ้น
9. ทำให้ผู้สอนปรับปรุงการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้น
10. สามารถนำสิ่งที่จัดเตรียมมาสอนได้อีก

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อวิชาชีพครูไว้ดังนี้

1. แผนการสอนเป็นหลักฐานที่แสดงความเป็นครูแบบมืออาชีพมีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการสอนของครูเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรมและจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กมาผสมผสานกัน หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนสอนอยู่
2. แผนการสอนช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง
3. แผนการสอนทำให้ครูที่จะมาสอนแทนสามารถปฏิบัติการสอนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ
4. แผนการสอนเป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป
5. แผนการสอนเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครูซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปีเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง หรือระดับชั้นสูงขึ้น และเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

รุจิร ภู่อสาระ (2545) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะต้องตอบคำถามได้ว่า

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อย่างไร
2. จะเสริมสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะให้นักเรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์

3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางและนักเรียนเป็นผู้จัดทำ

4. ใช้สื่ออุปกรณ์อะไรจึงช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์

5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติที่คาดหวังไว้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นประโยชน์ โดยตรงต่อผู้สอนและตัวผู้เรียน ดังนี้

1. ทำให้ครูผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอนยิ่งขึ้น
2. ทำให้การสอนของครูต่อเนื่อง
3. ทำให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาในตัวครู
4. ทำให้บทเรียนมีประโยชน์และมีความหมายต่อชีวิตจริงของผู้เรียน
5. เป็นแนวทางการสอนสำหรับผู้อื่น ที่จำเป็นต้องสอนแทน
6. เป็นหลักฐานในการวัดผลของผู้เรียน
7. เป็นหลักฐานในการพิจารณาผลงานของครู

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550) กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการวางแผนระยะยาวซึ่งจำเป็นต้องทำให้เสร็จก่อนเริ่มเปิดภาคเรียนหรือปีการศึกษาใหม่ เพราะกำหนดการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางในการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู กล่าวคือ การจัดทำแผนการเรียนรู้จำเป็นต้องดูกำหนดการจัดการเรียนรู้เป็นหลัก ทั้งนี้เพราะกำหนดการจัดการเรียนรู้จะแบ่งให้ทราบว่าในแต่ละวันของสัปดาห์จะต้องจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด กิจกรรมข้อใด ผู้จัดการเรียนรู้ก็จะทำแผนการจัดการเรียนรู้ของเนื้อหาที่จะจัดการเรียนรู้ในแต่ละวันแต่ละวิชาได้ถูกต้องตรงกันกับกำหนดการจัดการเรียนรู้

2. ทำให้ครูได้เห็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระยะยาว ได้ทราบเนื้อหาที่จะต้องจัดการเรียนรู้ตลอดภาคเรียนนั้น เป็นประโยชน์ต่อการเตรียมตัว และการวางแผนทำงานตลอดภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษา

3. เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหารของโรงเรียน เช่น การวางแผนจัดทำตารางจัดการเรียนรู้ จัดครูเข้าจัดการเรียนรู้ จัดเตรียมเอกสาร จัดเตรียมวันสอบกลางภาค สอบปลายภาค จัดเตรียมสื่อการจัดการเรียนรู้ เตรียมห้องสมุด เตรียมห้องเรียน เตรียมการใช้อาคารสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น

4. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้จัดการเรียนรู้ในการเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างกว้าง ๆ ในกรณีที่กำหนดการเรียนรู้มีรายละเอียดมากพอ ก็สามารถใช้กำหนดการจัดการเรียนรู้แทนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ทำให้ครูผู้จัดการเรียนรู้สามารถเตรียมสื่อการจัดการเรียนรู้ เตรียม

แหล่งวิทยาการเตรียมวิทยากร เตรียมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารตำรา โดยดูจากกำหนดการจัดการเรียนรู้ได้การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เริ่มตั้งแต่ สามารถแปลงหลักสูตรไปสู่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดกรอบการเรียนการสอน สามารถกำหนดโครงสร้างการสอน อันนำไปสู่การจัดทำรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดทำและเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในด้านแนวคิด หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เทคนิคการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อที่จะนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ประกอบการจัดทำรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ที่สรุปว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือในการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเองและทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย และส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดและประเมินผล

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของผู้สอนที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด เนื่องจากสภาพท้องถิ่นและความแตกต่างของผู้เรียน จึงต้องเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ เพราะผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี และรวดเร็วขึ้นอยู่กับการวางแผนที่ดีของครู ซึ่งการวางแผนที่ดีจะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์

3. ลักษณะแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

ลักษณะของแผนการสอน และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี นักการศึกษาสำคัญของไทยได้จัดทำข้อบ่งชี้ถึงลักษณะของแผนการสอนที่ดี ว่าต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

วัลลภ กันทรทรัพย์ (2537) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติมากที่สุดโดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้น ให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินเป็นไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง

3. เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนได้รับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง

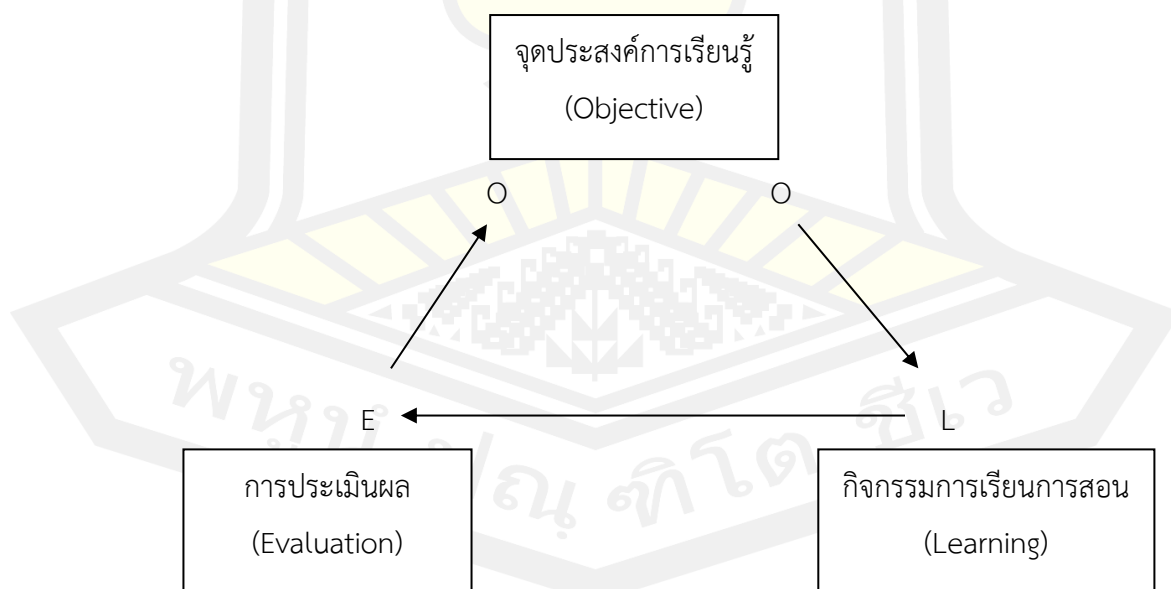
4. เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาแพง

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2545) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องตอบคำถามหลักได้ 3 ข้อ ดังนี้

1. สอนเพื่ออะไร
2. สอนอย่างไร
3. สอนแล้วได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่และสรุปว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องมีส่วนประกอบอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

เรียนรู้อย่างไร

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (Objective) (สอนเพื่ออะไร)
2. การเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ (Learning)
3. การวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ (Evaluation) ทั้งสามส่วนนี้เรียกชื่อย่อว่า OLE : โอลี่ ซึ่งสามารถเขียนแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของ OLE ได้ดังภาพประกอบ 4 (บุรุษย์ ศิริมหาสาคร, 2545)

ภาพประกอบ 4 แผนภาพความสัมพันธ์ของ OLE

จากแผนภูมิ OLE เห็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเป็นกระบวนการ
ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นตัวตั้ง หรือเป็นตัวเริ่มต้น
2. การเรียนการสอนเป็นตัวกลางนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่
กำหนดไว้

3. การวัดและการประเมินผล เป็นตัวสรุปเพื่อบ่งชี้ถึงความสำเร็จว่า
กระบวนการเรียนการสอน หรือการจัดการเรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้หรือไม่
ดังนั้นในการจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาจส่งเสริมให้จัดทำให้
สอดคล้องกับจุดเน้นและแนวการใช้หลักสูตร แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาจมีกิจกรรมการ
เรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพผู้เรียน

สำลี รักสุทธี (2544) ได้สรุปว่า แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาจมีกิจกรรม
การเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ ดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาจมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือทำให้มาก
ที่สุดโดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามความ
มุ่งหมาย

2. เป็นแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบ
คำตอบหรือทำสำเร็จได้ด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้น
ด้วยคำถาม หรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้ หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการจัดทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาจเน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียน
รับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้อาจเน้นทักษะกระบวนการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่
สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

รุจิรี ภู่อาระ (2545) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาจที่ดีจะต้อง
สามารถตอบคำถามได้ว่า

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง
2. จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้างจึงจะให้นักเรียนบรรลุผล
ตามจุดประสงค์

3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดการเรียนรู้อาจ ตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึง
นักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรบ้างจึงจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์

5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) เสนอว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการคือ

1. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน เป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมผู้เรียน ดำเนินการไปตามจุดมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำให้สำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

กล่าวโดยสรุปแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ให้แนวทางการจัดการอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ เนื้อหาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ และการวัดผล ประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดการกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา และได้เกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้

4. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545) กำหนดแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ตั้งชื่อแผนตามสาระการเรียนรู้
2. กำหนดจำนวนเวลา ระบุระดับชั้น
3. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้รายปี และรายภาคที่เลือกเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา โดยยึดหลักการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้
4. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือจุดประสงค์ปลายทางตามธรรมชาติวิชา
5. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียด สำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของมวลเนื้อหาที่กำหนดไว้ที่จำเป็นต้องสอน
6. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหานั้น ๆ เลือกกิจกรรม และเทคนิคการสอนเหมาะสม
7. เลือกสื่ออุปกรณ์สำหรับใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ วัสดุทัศน

8. จัดทำลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงขั้นตอนการสอนตาม
 ธรรมชาติวิชา ตามจุดประสงค์นำทาง ควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิค และกระบวนการเรียนรู้
 รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย

9. กำหนดการวัดและประเมินผล โดยระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งที่เกิด
 ระหว่างเรียนตามจุดประสงค์ย่อย/ปลายทาง และที่เกิดหลังการเรียนการสอน เมื่อจบแผนการจัดการ
 เรียนรู้ โดยใช้วิธีการวัดที่หลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสม เช่น การปฏิบัติจริง การทดสอบ
 ความรู้ การทำงานกลุ่ม ฯลฯ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550) กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการ
 เรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในวิชาที่สอน
 - 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
 - 1.2 คำอธิบายรายวิชา ซึ่งเสนอแนะกิจกรรม เนื้อหาและจุดประสงค์ไว้
2. กรอกรผลการวิเคราะห์ลงในตารางวิเคราะห์หลักสูตร
3. ย่อยเนื้อหา ย่อยจุดประสงค์การเรียนรู้และจัดคาบเวลาให้เหมาะสม
4. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการ เพื่อ
 - 4.1 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาว่าตรงกับการวิเคราะห์หลักสูตรที่วิเคราะห์ไว้
 แล้วหรืออาจจะมีอะไรเพิ่มเติมอีกให้สมบูรณ์ครบตามคาบเวลา
 - 4.2 นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียน
 การสอนในการเขียนแผนการสอนต่อไป
5. ขึ้นเขียนแผนการสอนหรือการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นเขียน
 แผนการสอนหรือการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นสำคัญซึ่งผู้เขียนต้องวางแผนเขียน
 อย่างรอบคอบ สิ่งที่ควรเขียนให้ชัดเจนในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้แก่
 - 5.1 ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวเรื่องย่อย
 - 5.2 จำนวนคาบ
 - 5.3 สาระสำคัญ
 - 5.4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 5.5 เนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้
 - 5.6 สื่อการเรียนการสอนหรือสื่อการเรียนรู้
 - 5.7 กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 5.8 การวัดผลประเมินผล

อารมณ์ ใจเที่ยง (2546) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี รายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่
สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการ
เรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้โดย
ให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนให้สอดคล้องกับ
ผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการ
เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่
สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทั้ง
ในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

ผู้ศึกษาวิจัย พอสรุปขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกซึ้งในวิชาและ
รายวิชาที่สอน
2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม
3. วิธีการ กระบวนการสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะและ
กระบวนการและทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งประสานระหว่างประสบการณ์และ
จินตนาการของผู้สอน
4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรม
การเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อคิดค้นขึ้นใหม่ก็ได้ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับ
เนื้อหา
5. จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ
หลักสูตร โดยเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย
และทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการการวางแผนของนักเรียนทั้งสถานการณ์จริงและ
สถานการณ์จำลองอีก
6. กำหนดโครงสร้างสำหรับรายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับรายวิชา
สามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ โครงสร้างอย่างสังเขป และโครงสร้างอย่างละเอียด

5. รูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ควรประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการประเมินผลแหล่งเรียนรู้ และหมายเหตุ เพื่อให้ผู้สอนกลุ่มสาระต่าง ๆ เข้าใจในรายละเอียดของหัวข้อจึงได้ขยายความของแต่ละหัวข้อ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545) รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีผู้วางรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลาย พอสรุปได้ ดังนี้

ตัวอย่างรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบที่ 1

แผนการเรียนรู้.....หน่วยการเรียนรู้เรื่อง.....ชั้น.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....จำนวนคาบ.....

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์ปลายทาง
3. จุดประสงค์นำทาง
4. เนื้อหา
5. กิจกรรมการเรียนการสอน
6. สื่อการเรียนการสอน
7. การวัดและการประเมินผล

ตัวอย่างรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบที่ 2

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

ชื่อแผน.....เวลา.....ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.1.....

1.2.....

2. สาระการเรียนรู้

2.1.....

2.2.....

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ปลายทาง

3.2 จุดประสงค์นำทาง

3.2.1.....

3.2.2.....

4. เนื้อหาสาระ

4.1.....

4.2.....

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1.....

5.2.....

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

6.1.....

6.2.....

7. กระบวนการวัดและประเมินผล

7.1.....

7.2.....

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

9. บันทึกผลหลังสอน

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

ตัวอย่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบที่ 3

แผนการสอนที่.....จำนวน.....คาบ
เรื่อง.....วิชา.....ชั้น.....
ทำการสอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ภาคเรียนที่...../.....

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
3. เนื้อหา

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผล
7. ข้อเสนอแนะ
8. ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

(.....)

ตำแหน่ง.....

9. บันทึกผลการเรียนรู้
 - 9.1 ผลการเรียนรู้
 - 9.2 ปัญหาอุปสรรค
 - 9.3 ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกการเรียนรู้

(.....)

การประเมินผลการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะต้องมีการประเมินแผนการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยว่าแผนมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

รุจิร ภู่อาระ (2545) ได้กำหนดรูปแบบแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 4 รูปแบบคือ

1. รูปแบบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นแผนการเรียนรู้ที่รวมเอาเป้าหมาย จุดประสงค์ และการประเมินเข้าไว้ด้วยกัน การนำเสนอในแผนส่วนใหญ่จะเป็นการนำเสนอเนื้อหา รายละเอียดของสาระรวมทั้งวิธีการสอน
2. รูปแบบการสอนวิชาศิลปะศึกษา รวมเอาจุดประสงค์และรายละเอียดของแต่ละเนื้อหาของแต่ละสัปดาห์ นอกจากนั้นยังแสดงถึงกิจกรรมและทักษะที่ต้องการพัฒนา
3. รูปแบบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ แบ่งเป็นหัวข้อความคิดรวบยอด และกิจกรรม แตกต่างไปจากรูปแบบที่ 1 ซึ่งอาจเขียนโดยครูคนเดียวหรือครูที่สอนในชั้นเดียวกัน รูปแบบที่แตกต่างกันนี้แสดงถึงความมุ่งหมายของครูผู้สอนซึ่งจะแตกต่างกันไปตามวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้
4. รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นรูปแบบแผนการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ซึ่งบูรณาการวิชาภาษาไทย ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ เข้าด้วยกัน

กรมวิชาการ (2546) กล่าวถึงการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับ
ขั้นตอน ดังนี้

1. นำหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกหน่วยการเรียนรู้
แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้ 2 แบบ
 - 1.1 แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายชั่วโมง
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้รวม ไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ครูต้องนำไปจัดทำเป็น
แผนการจัดการเรียนรู้อยู่เอง
2. ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 2.1 ชื่อหน่วยที่ และชื่อหน่วย ชั้นที่สอน และเวลาที่สอน
 - 2.2 หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ คือ หัวข้อเรื่อง การ
เรียนรู้จะเป็นที่แผนขึ้นกับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้
 - 2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 2.4 สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อยที่จะสอน
 - 2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้
ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการเรียนการสอน
 - 2.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดและ
ประเมินผล เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ เป็นต้น การวัดและประเมินผลจะกำหนด
เกณฑ์การสังเกต การตรวจผลงาน และพฤติกรรมการเรียน ซึ่งเป็นการประเมินจากสภาพจริง
 - 2.7 สื่อและแหล่งเรียนรู้ จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียน สถานที่ที่จะ
ศึกษาวิทยาการ เป็นต้น

กาญจนา วัฒมา (2547) กำหนดรูปแบบการจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมการ
เรียนรู้ประกอบด้วย

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. สาระการเรียนรู้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหาสาระ
5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (วิธีสอน)
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
7. กระบวนการวัดและประเมินผล
8. กิจกรรมเสนอแนะ
9. บันทึกผลหลังสอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550) รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัว ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนด อย่างไรก็ตามลักษณะส่วนใหญ่ของแผนการจัดการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกันซึ่งพอสรุปได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตาราง รูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตาราง แต่มีส่วนเสียคือยากต่อการดูให้สัมพันธ์กันในแต่ละหัวข้อ

2. แบบเรียงหัวข้อแบบย่อ รูปแบบนี้จะคล้ายแบบแรกแต่จะสั้นกะทัดรัดกว่า

3. แบบกึ่งตาราง รูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนด แม้ว่าต้องใช้เวลาในการตีตารางแต่ก็สะดวกต่อการอ่าน ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน

ชวลิต ชูกำแพง (2551) รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาจจะอยู่ในรูปของคำบรรยาย รูปแบบตาราง หรือรูปแบบผสมผสาน ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้ได้ตามความเหมาะสม รูปแบบการสอนต่าง ๆ ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่จำเป็น

สรุปได้ว่า รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีรูปแบบที่หลากหลายโดยสรุปควรประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ความคิดเห็นของผู้บริหาร กิจกรรมเสนอแนะ บันทึกผลหลังสอน ผู้วิจัยได้ปรับรูปแบบของแผนให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา / หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย บันทึกผลหลังสอน

การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำผลการสอนไปทดลองใช้ ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้สอนจริง ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพ ของแผนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการสอนจะพึงพอใจว่าหาก แผนการสอนมีประสิทธิภาพระดับนั้นแล้ว แผนการสอนนั้นก็มีความดีที่จะนำไปสอน

กับนักเรียนให้เกิด สัมฤทธิ์สูงสุด เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยน พฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียน ทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) ของผู้เรียน ได้แก่ การประกอบกิจกรรมกลุ่ม งานที่มอบหมาย และ กิจกรรมอื่น ๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) โดยพิจารณาจาก การทดสอบหลังเรียน และการสอบไล่

ตัวอย่าง 80 / 80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียน จะสามารถทำแบบฝึกหัด กิจกรรม หรืองาน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และข้อสอบปลายภาคเรียนหรือ สอบไล่ ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 การที่กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณา ตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80 / 80 หรือ 90 / 90 ส่วน เนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติอาจตั้งไว้ให้ต่ำกว่านี้ เช่น 75 / 75 เป็นต้น

การหาประสิทธิภาพของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้เป็น กระบวนการตรวจสอบและพิจารณาคุณค่าของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีระบบ ก่อนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าสื่อนั้นมีคุณภาพ มีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไร ช่วยให้ บรรลุ วัตถุประสงค์ของการสอนมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้นำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาให้มี ประสิทธิภาพ

ดังนั้นสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ หมายถึง คุณภาพด้าน กระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน และ กิจกรรมการเรียนรู้อยู่แบบ KWL Plus ตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการประเมิน พฤติกรรมการเรียนระหว่างเรียน การปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในแต่ละแผน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียน ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ แบบใช้สมองเป็นฐาน ตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน และกิจกรรมการเรียนรู้อยู่แบบ KWL Plus มีค่า ตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

2. การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นการหาค่าอัตราส่วนของความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน โดยทั่วไปค่าดัชนีประสิทธิผลจะต้องมีค่า .05 ขึ้นไป

Hovland and Weiss (1952) ได้กล่าวว่า ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อการสอนที่ผลิตขึ้น ได้เสนอดัชนีประสิทธิผล ซึ่งคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุด ที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ เสนอค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องและแน่นอน จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถกระทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขต และประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ ระหว่าง - 1.00 ถึง 1.00 ในสภาพของการเรียน เพื่อรอบรู้ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึง เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในกรณีค่าดัชนีประสิทธิผลอาจจะมีค่าได้ถึง 1.00

ดังนั้นค่าดัชนีประสิทธิผล ก็คือการหาค่าอัตราส่วนที่ได้จากความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยเทียบจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเป็นการประเมินสื่อการสอนที่สร้างขึ้น ดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ระหว่าง - 1.00 ถึง 1.00

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยคำนวณจากการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสรุปประเด็นความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนเต็มของการทดสอบ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ (2546) การหาประสิทธิภาพวิธีการหรือนวัตกรรม และคุณภาพเครื่องมือวัดผล หลังจากผู้สอนกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาแล้วในขั้นนี้ต้องดำเนินการหาประสิทธิภาพของวิธีการหรือนวัตกรรม และคุณภาพเครื่องมือวัดผลก่อนนำไปใช้จริง เช่น นำไปให้เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาให้ความคิดเห็น เพื่อนำข้อคิดเห็นที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขหรือวิธีการอื่นแล้วแต่กรณีเพื่อเตรียมนำไปใช้การแก้ปัญหาหรือ

พัฒนาต่อไป และหลังจากนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้แล้วเพื่อเป็นการศึกษาว่าปัญหาหรือสิ่งที่เราต้องการพัฒนาให้ผลตามความคาดหวังหรือไม่ ก็จะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปผล สำหรับแนวทางการหาคุณภาพของนวัตกรรมในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะสถิติพื้นฐานที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเท่านั้น สำหรับสถิติระดับสูง ผู้สอนสามารถศึกษาได้จากหนังสือสถิติทั่วไปหรือจากผู้รู้ในโรงเรียนหรือท้องถิ่นใกล้เคียง

วิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น ชุดการสอน แผนการสอน แบบเรียนสำเร็จรูป หรือกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่ผู้สอนพัฒนาขึ้น ควรมีความถูกต้องด้านเนื้อหาเที่ยงตรงและครอบคลุมเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนภาษา ถ้อยคำ รูปภาพและขั้นตอนที่กำหนดขึ้นควรเหมาะสมกับนักเรียนด้วย ซึ่งผู้สอนสามารถหาประสิทธิภาพของเครื่องมือได้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ หรือใช้วิเคราะห์คะแนน หรือจะใช้ทั้งสองวิธีก็ได้เช่นกัน วิธีการหาประสิทธิภาพ วิธีการหรือนวัตกรรมที่สำคัญมีดังนี้

1. ตรวจสอบด้านเนื้อหาและรูปแบบของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ เช่นผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนมีความคงทนทางการเรียนคณิตศาสตร์ จึงสร้างชุดฝึกทักษะ การคิดคำนวณขึ้น ผู้สอนควรนำชุดฝึกไปให้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 คนตรวจสอบ ถ้ามีความเห็นสอดคล้องกัน 2 คนหรือ 3 คน แสดงว่าเนื้อหาและรูปแบบมีความถูกต้องเที่ยงตรงและครอบคลุม

2. หาประสิทธิภาพของสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ใช้สูตรคำนวณในการหาประสิทธิภาพ กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพที่วัด ส่วนใหญ่จะพิจารณาเป็นเปอร์เซ็นต์ การทำแบบฝึกหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 มีความหมายแตกต่างกันในหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ (เผชิญ กิจระการ, 2546) ดังนี้

เกณฑ์ 80/80 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย
 และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระหว่างเรียนตาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย
และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระหว่างเรียนตาม
แผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum Y$ แทน คะแนนรวมของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

กล่าวโดยสรุป เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยม ตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้ง เกณฑ์ไว้ 90/90 (เผชญิกิจระการ, 2546) โดยประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน จะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวเลข ตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้า ใกล้เคียง 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการรับรองประสิทธิภาพของสื่อ การเรียนการสอนแนวความคิดในการหาประสิทธิภาพสื่อที่ควรคำนึงถึง มีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นต้องมีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อการเรียนการสอน อย่างชัดเจน
2. เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์ ของการเรียนการสอน
3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตาม วัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและ แบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม
4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับจำนวนวัตถุประสงค์และต้องมีแบบฝึกหัดและข้อ คำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอน จำนวนแบบฝึกหัดและข้อคำถามใน แบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าจุดประสงค์

จะเห็นได้ว่า การคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนนี้ เป็นผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้ ดังนั้นประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน ในที่นี้จึงเป็นองค์รวมของ ประสิทธิภาพ (Efficiency) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูก (Do the Things Right) นั้น หมายถึง การเรียนอย่างถูกต้องตามกระบวนการเรียนด้วย CAI และมีประสิทธิผล (Effectiveness) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูกต้องให้เกิดขึ้น (Get the Right Things Done) นั้นหมายถึง ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น นำไปสู่การมีคุณภาพ ซึ่งมักนิยมเรียกรวมกันเป็นที่เข้าใจสั้น ๆ ว่า “ ประสิทธิภาพ ” ของสื่อการเรียน การสอน

2. ดัชนีประสิทธิผล

เพื่อทราบว่าสื่อการเรียนการสอน หรือวิธีสอน หรือนวัตกรรม ที่ครูผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี ประสิทธิภาพเพียงใด ก็ให้นำสื่อที่พัฒนาขึ้นนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับที่ได้ ออกแบบมา แล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล

บุญชม ศรีสะอาด (2546) อธิบายถึงการหาดัชนีประสิทธิผลไว้ 2 วิธี ดังนี้

1. การพิจารณาผลของการพัฒนา วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างจุดเริ่มต้นกับ จุดสุดท้าย เช่น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเพื่อเห็นการพัฒนาการ โดยการสร้างเครื่องมือวัดในตัว แปรที่สนใจศึกษา เพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากเรียนเรื่องนั้น หรือหลังการทดลองเรื่องนั้นซึ่งจะต้อง สร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ หรือคุณลักษณะ ที่ต้องการมุ่งวัดก็จะนำแบบทดสอบหรือ เครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียน เรียกว่าการทดสอบก่อนเรียน หรือ Pre-Test และหลังจากเรียนจบ แล้ว นำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มเดิมเรียกว่าแบบทดสอบหลังเรียนหรือ Post-Test นำผลการสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน

การหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิด ของ Hovland โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาค่าดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้มีสูตร เปลี่ยนไป

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

เผชิญ กิจระการ (2546) ได้อธิบายถึงดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ไว้ว่า เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้น เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอนและการวัดประเมินผลทางสื่อ นั้น ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียนหรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากเน้นที่ผลของความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีอาจเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะไม่เป็นการเพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และ กลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทั้งสองปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะตัวแปรทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีนั้นมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ Hovland เสนอว่า ค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอน จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผล จะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโดยใช้วิธีการ 3 แบบ ซึ่งเพิ่มเติมจาก “ดัชนีประสิทธิผล” ของ Hovland โดย Webb ให้ความสนใจค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนซึ่งเรียกว่า วิธีการ Conventional โดยจะคำนวณจากการนำค่าคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุมลบออกจากคะแนนร้อยละของกลุ่มทดลองแล้วจึงหารด้วยคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุม ผลที่ได้จะแสดงถึงร้อยละที่เพิ่มขึ้น (หรือทดลอง) เปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุม ดัชนีประสิทธิผล มีรูปแบบในการหาค่า ดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$

หรือ $E. I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$

เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน

Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาประสิทธิภาพของสื่อหรือนวัตกรรมหลังเรียนว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากใช้สื่อนาน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้สื่อโดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางด้านความเชื่อ เจตคติและความตั้งใจของผู้เรียน นำคะแนนที่ได้จากผลการทดลองมาแปลงให้เป็นร้อยละ หาค่าสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดลองหลังเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2 หัวข้อ ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ KWL-Plus

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

อุไรวรรณ สิมพู (2542) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ DR - TA กับการสอนตามคู่มือครู ใช้การคาดเดาเนื้อเรื่องของนักเรียนเปรียบเสมือนการตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนหาคำตอบด้วยตนเอง ครูจะจัดเตรียมแบ่งเนื้อหาให้เป็นตอนสั้น ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจของตนเองทีละขั้น ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป จากผลการทดลองพบว่านักเรียน

กลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบ DR-TA มีความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

อุดร วิชัยวงศ์ (2552) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA พบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA มีประสิทธิภาพ 85.20/76.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA เท่ากับ 0.6100 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 61.00 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA อยู่ในระดับมาก ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านเพิ่มมากขึ้น โดยสรุปการพัฒนาการสอนอ่านโดยกลวิธี DR-TA จึงเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านและแบบอย่างในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

ณัฐธิดา กลางประชา (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) พบว่า 1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในวงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50 วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 62 วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76 ตามลำดับ 2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity พบว่า ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักเรียนโดยภาพรวมเท่ากับ 4.79 อยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ KWL-Plus ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ KWL-Plus ต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

วิสิฐฐา แรงเขตรการ (2551) ได้ศึกษาการสอนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส เพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับต้น พบว่า 1. ทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น และอยู่ในระดับปานกลาง หลังได้รับการสอนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส 2. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น และอยู่ในระดับดี หลังได้รับการสอนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส

สุขุมาลัย แสงกล้า (2551) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบกระตือรือร้นและแบบวัฏจักรเรียนรู้ 5 ชั้น กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 71 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบกระตือรือร้นและแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ชั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนเพิ่มขึ้นก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อะห์หมัด สาและ (2551) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้วิธีการสอนที่จัดการทดลอง และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบ KWL-Plus กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน ซึ่งผลศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบ KWL-Plus ร่วมกับโครงการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คะนิงนิตย์ ม่วงสี (2553) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL-Plus โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนของนักเรียน และศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนโรงเรียนเมืองพัทยา 5 สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จำนวน 46 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL-Plus มีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และนักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWL-Plus ในระดับมาก

พนิดา สมัยคมสัน (2555) ผลการใช้เทคนิค KWL-Plus ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชโอรส พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยรวมจากการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการ KWL-Plus อยู่ในระดับสูง เพราะผู้เรียนได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมการอ่านอย่างมีระบบและขั้นตอนและจัดกระบวนการการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และครูก็สร้างแรงจูงใจต่อการเรียนของผู้เรียนทุกชั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เขมรัมย์ สุบันนารถ (2555) ได้วิจัยการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวความคิดโดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus พบว่า นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 โดยผลการวิจัยในครั้งนั้น พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวความคิดโดยใช้สมองเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.13/81.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ที่ 75/75

ทรศนีย์ แก้วนก (2556) ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH – Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้านที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อเทคนิค KWLH – Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมาก เพราะ วิธีการสอน KWLH-Plus เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพส่งเสริมกระบวนการอ่านอย่างมีชั้นสอนและทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

วันวิดา กิจเงา (2557) ได้ศึกษา การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

Barron (1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการคิด และทัศนคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนเกรด 3 จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสอนแบบ DR-TA วันละ 30 นาที เป็นเวลาแปดสัปดาห์ ได้ทดสอบก่อนและหลังการสอน และหลังจากสัมภาษณ์ผู้ปกครองพบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดสูงขึ้นและทัศนคติต่อการอ่านเพิ่มมากขึ้น

Organization for Economic Co-operation and Development (2003) ได้ทำศึกษาการประเมินทักษะการอ่านของนักเรียนไทยโดยประเมินจาก 1) ความสามารถในการอ่านสารได้โดยสามารถอ่านข้อความแบบต่อเนื่อง เช่นข้อความแบบพรรณนา บรรยาย การบอก การ

โต้แย้ง สามารถอ่านข้อความที่ไม่ต่อเนื่อง ได้แก่การอ่านรายการ ตาราง แบบฟอร์ม กราฟและแผนผัง ได้ 2) ความเข้าใจในการอ่าน โดยพิจารณาจาก ความสามารถที่สกัดเอาสาระของสิ่งที่อ่านได้ (Retrieving Information) สามารถตีความแปลความสิ่งที่อ่านได้ (Interpretation) วิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นในชีวิตหรือในโลกพร้อมทั้งสามารถในการประเมิน ข้อความที่อ่านได้ และสามารถโต้แย้งได้จากมุมมองของตน (Reflection and Evaluation) 3) ความสามารถในการใช้วิธีการอ่านได้สอดคล้องกับลักษณะของข้อเขียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยกลาง 500 คะแนน โดย 2 ใน 3 ของทุกประเทศ ทำได้ 400-600 คะแนน ส่วนเด็กไทยทำได้ 431 คะแนน ใน ด้านความรู้และทักษะการอ่านที่แบ่งเป็น 5 ระดับ พบว่า เด็กไทยส่วนใหญ่ไม่เกินระดับ 2 โดยได้ไม่เกินระดับ 1 ถึงร้อยละ 37 และต่ำกว่าระดับ 1 มีถึงร้อยละ 10

Silberglitt et.al. (2006) ได้ศึกษาการแบ่งระดับชั้น คือการอยู่ระหว่างการเพิ่ม การพิจารณา เช่น แนวปฏิบัติ และผลของการวิจัยที่แตกต่างกันไป การศึกษาเชิงลึกนี้ พิจารณาวิธีการ พัฒนาการอ่านของนักเรียน จำนวน 147 คน จากเกรด 1 ถึงเกรด 8 ตามรูปแบบการวิเคราะห์ตาม แนวลำดับขั้น (HLM) เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ พัฒนาการอ่านระหว่างนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า กลุ่มประชากรไม่มีความก้าวหน้าต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบกับหลักฐานข้อบกพร่องโดยการสังเกตที่มีอยู่สนับสนุนผลของการแบ่งชั้นอย่างแท้จริง การ ค้นพบนี้ เป็นข้อพิสูจน์การพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งของรูปแบบขั้นตอนการวิเคราะห์เชิงลึก

Keithley (2006) ได้ศึกษาหลายกรณีเพื่อตรวจสอบการใช้ประโยชน์ของการเข้า เกี่ยวกับการอ่านที่มีหลักฐานยืนยันเป็นฐาน (การถอดรหัส ความคล่องแคล่วคำศัพท์และความเข้าใจ ในการอ่าน) และส่วนประกอบการสอนที่มีประสิทธิผล (การจัดองค์กระระดับสูง การปฏิบัติ การ สะท้อนกลับที่แก้ไขได้ การจัดกลุ่มและการลดความยุ่งยากของภาระงานลง) ในห้องวิชาการ การศึกษาพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตรรกวิทยาการเลียนแบบได้ใช้เพื่อระบุและเลือก เพื่อนครูได้จำนวน 4 คน เลือกครูบนพื้นฐานของใบรับรองการศึกษาจำนวนปีที่มีประสบการณ์การสอน และสภาพแวดล้อมการจัดส่งบริการ (ได้แก่ห้องวิชาการ) ความบกพร่องทางร่างกายของนักเรียน และ ภาษาที่ใช้สอน ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพดังนี้คือ การสังเกตโดยตรง การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ และการปริทัศน์เอกสารใช้วิธีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้คำอธิบาย การสอนอ่าน ข้อค้นพบบ่งชี้ว่าครูนำเข้าเกี่ยวข้องกับคำศัพท์จำกัดอยู่เฉพาะงานประจำระดับ ความสัมพันธ์กับการใช้ภาษาพูดเท่านั้น มีครูเพียงคนเดียวที่นำการเข้าเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการ อ่านไปใช้ เวลาส่วนใหญ่ที่จัดสรรให้ความเข้าใจได้ใช้ไปในการประเมินผลมากกว่าที่ใช้ไปกับการสอน ข้อค้นพบบ่งชี้ด้วยว่าครูจัดให้มีการปฏิบัติถอดรหัส และความคล่องแคล่วที่มีการสะท้อนกลับที่ แก้ไขได้ แต่มีความสม่ำเสมอเพียงน้อยลงในการใช้ประโยชน์ของการจัดองค์กระระดับสูง ครูให้จำนวนการ สอนน้อยในการจัดรูปแบบการจัดกลุ่มที่มีทางเลือก ตามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้นที่ต้องการพัฒนาคำศัพท์และการสอนกลยุทธ์ความเข้าใจในการอ่าน มีความต้องการจะระบุเหตุผลที่ครูไม่ได้ใช้ประโยชน์ของการเข้าเกี่ยวข้องกับคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านและต้องการระบุวิธีการที่มีประสิทธิผลที่จะช่วยครูให้นำการเข้าเกี่ยวข้องกับคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านไปใช้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ KWL-Plus ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ KWL-Plus ต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

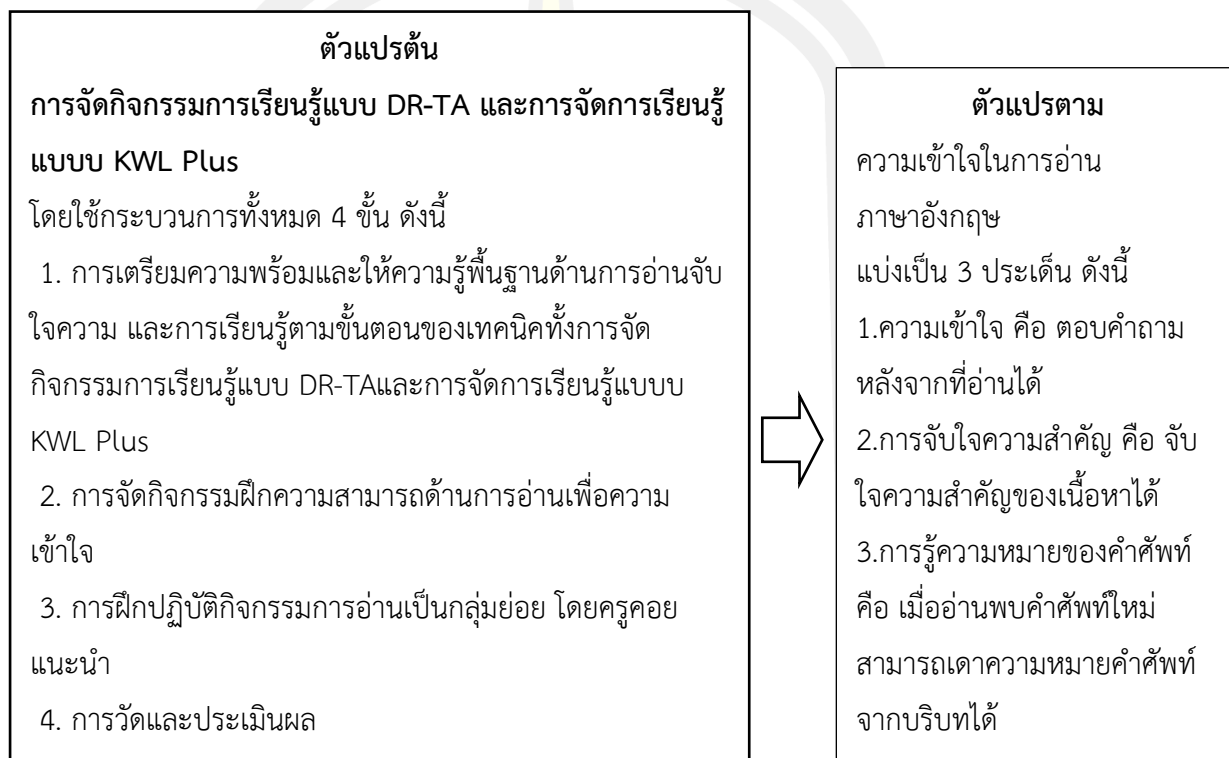
Stall (2003) ได้ออกแบบการศึกษาครั้งนี้เพื่อสำรวจผลของวิธีการสอน 3 วิธี คือ วิธีการกรรมการอ่าน การคิดแบบชี้นำ (Stauffer, 1969) วิธีอยากรู้อยากเห็น (Ogle, 1986) และวิธีรูปภาพเต็ม (Clay, 1991; Fountas and Pinnell, 1996) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 31 คน ที่มีระดับการสอนอ่านที่ใกล้เคียงกับระดับชั้น วิธีศึกษาแต่ละกลุ่มใน 4 กลุ่มได้รับการทดลองแต่ละวิธี มี 4 ชนิด คือ กลุ่มแทรกแซง 3 กลุ่ม (กิจกรรมการอ่าน การคิดแบบชี้นำ รู้อยากรู้อยากเรียน และภาพเต็ม) และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ผลการศึกษาบ่งชี้ว่า แบบภาพเต็ม และแบบกิจกรรมการอ่าน การคิด แบบชี้นำนั้นให้ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความคล่องแคล่วตามที่บอก บ่งชี้ว่า กิจกรรมการอ่านคิดแบบชี้นำให้ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการใช้แบบวัดความเข้าใจในการอ่าน

Hamdan (2014) ได้ศึกษาประสิทธิภาพวิธีการสอนแบบ KWL-Plus ต่อการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชายจอร์แดนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้วิจัยเลือกจากนักเรียนโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาลแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นักเรียนรัฐบาลใช้วิธีการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ส่วนนักเรียนเอกชนใช้วิธีการเรียนรู้แบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม เพราะวิธีการสอนแบบ KWL-Plus เป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพส่งเสริมการพัฒนาการอ่านของนักเรียน ผู้เรียนสามารถสรุปบทความที่อ่าน สามารถเขียนแผนผังความคิดจากการอ่านได้และสามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างเข้าใจ

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ถ้านักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี มีความสามารถในการอ่าน และอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย นอกจากนี้การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ปลุกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน อ่านได้ อ่านเป็น และใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้ ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดย KWL-Plus นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดำเนินตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบของการวิจัย
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รวม 5 ห้อง จำนวน 230 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 นักเรียนจำนวน 96 คน 2 ห้อง โดยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 จำนวน 43 คน

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 จำนวน 43 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA เรื่องการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน เวลาเรียน 15 ชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ KWL-Plus เรื่องการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน เวลาเรียน 15 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่องการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดเวลาเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวัดผลประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการและเอกสารประกอบหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ เพื่อทำการวิเคราะห์และคัดเลือกเนื้อหา กำหนดจุดประสงค์ เพื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ดังตาราง 4

ตาราง 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา ความคิดรวบยอด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หน่วยที่ 1-5 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
1.เรื่องหลัก / หัวเรื่อง Chapter1 : Buddhist monks เวลา 3 ชั่วโมง	การอ่านข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ จะเข้าใจได้ง่ายนั้น นักเรียนต้องอ่านหัวข้อ หรือ ประโยคแรกของ แต่ละย่อหน้า เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีความคิดอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องี่อ่าน	1.บอกความหมายของคำศัพท์สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2. บอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3. แสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญ ของเรื่องี่อ่านได้
2.เรื่องหลัก / หัวเรื่อง Chapter2 : All living things must have food. เวลา 3 ชั่วโมง	การอ่านบทความที่เป็นภาษาอื่น ถ้าผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องนั้นในภาษาของตนเองอยู่บ้าง จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้นง่ายขึ้น	1.บอกความหมายของคำศัพท์สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2. บอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3. แสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญ ของเรื่องี่อ่านได้
3.เรื่องหลัก / หัวเรื่อง Chapter3 : Seasons เวลา 3 ชั่วโมง	การอ่านบทความที่เป็นภาษาต่างประเทศนั้นผู้อ่านจำเป็นจะต้องสามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้เพื่อช่วยให้อ่านได้อย่างรวดเร็ว และมีความต่อเนื่อง อันจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ขั้นสูงต่อไป	1.บอกความหมายของคำศัพท์สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2. บอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3. แสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญ ของเรื่องี่อ่านได้

ตาราง 4 (ต่อ)

เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4.เรื่องหลัก / หัวเรื่อง Chapter4 : Animals in the north pole เวลา 3 ชั่วโมง	การอ่านข้อความต่าง ๆ จะเข้าใจได้ง่ายนักเรียนควรจะเริ่มต้นด้วยการอ่านหัวข้อ ชื่อเรื่อง หรือรูปภาพประกอบ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้มีความคิดอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	1.บอกความหมายของคำศัพท์สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2. บอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3. แสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5.เรื่องหลัก / หัวเรื่อง Chapter5 : The camel and the desert. เวลา 3 ชั่วโมง	การอ่านบทความต่าง ๆ นอกจากผู้อ่านจะได้ความรู้ ความเพลิดเพลิน ยังสามารถนำ ความรู้ คำศัพท์ สำนวน และอื่น ๆ ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป	1.บอกความหมายของคำศัพท์สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2. บอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3. แสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

1.4 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวนรูปแบบละ 5 แผน ทำแผนการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ชั้น และ 3 ชั้น ตามลำดับ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการทดลอง ยึดเนื้อหาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การวัดผลประเมินผล และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 5 กำหนดการสอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ รายวิชา
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สัปดาห์ที่	ชั่วโมงที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้
1	1	ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)	ตรวจสอบพื้นฐานความรู้
1-2	2-4	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Buddhist monks	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2-3	5-7	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 All living things must have food.	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3-4	8-10	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Seasons	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ตาราง 5 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	ชั่วโมงที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้
4-5	11-13	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Animals in the north pole	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5-6	14-16	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 The camel and the desert	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ตรวจสอบความรู้
7	17	ทดสอบหลังเรียน (Post-test)	

1.4.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมงโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน

1.4.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จสิ้นแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง ครอบคลุมของรูปแบบเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้หลักการคิด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.6 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านรูปแบบการเรียนการสอน ภาษาที่ใช้ วิธีการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะมาตราส่วน ประมาณค่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านประกอบด้วย

1.7.1 นายสกล มาบุญธรรม ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอน (กศ.ม. ภาษาอังกฤษ)

1.7.2 นายสุเมธ เทียงดาห์ ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอน (กศ.ม. ภาษาอังกฤษ)

1.7.3 นางสาวสุกัญญา ชันหนองจอก ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอน (กศ.ม. ภาษาอังกฤษ)

1.7.4 นายศุภฤกษ์ ทศน์เจริญ ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอน (ค.ม. หลักสูตรและการเรียนการสอน)

1.7.5 นางสาวกมลวรรณ เกตุงูงา ครู วิทยฐานะ ไม่มีวิทยฐานะ สาขา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านโจด อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัด ขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอน (ค.ม. หลักสูตรและการเรียนการสอน)

1.8 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ลงความเห็นและให้คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ยึดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ของกลุ่มดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

4.51-5.00 แปลความหมายว่า เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมมาก

2.51-3.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

แล้วนำผลการประเมินระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มาหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายตามรูปแบบของบุญชม ศรีสะอาด (2558) โดยยึดเกณฑ์การตัดสินระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51–5.00 จึงถือว่านำไปใช้ได้ ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง และพิมพ์เป็นฉบับร่าง แล้วนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2/8 และทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2/14 โรงเรียนผดุงนารี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนห้องละ 43 คน เพื่อหาประสิทธิภาพและแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ทดลองใช้แล้วไปปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับเวลา แล้วเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

1.11 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA ไปใช้กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 และ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/14 โรงเรียนผดุงนารี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนห้องละ 43 คน

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และผลการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

(ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ และเอกสารประกอบหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

2.2 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์จากแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ศึกษารายละเอียดวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
จากหนังสือการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยของ บุญชม ศรีสะอาด (2558) เพื่อเป็นแนวทางในการ
สร้างแบบทดสอบ

2.4 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ
จากหนังสือการวิจัยและการวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2551)

2.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ เนื้อหา จำนวน
ข้อสอบที่สร้าง และจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง รายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 วิเคราะห์จำนวนข้อสอบที่สร้างและจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้

เรื่องที่	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ต้องการ
1. Buddhist monks	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่ เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและ สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้	10	6
2. All living things must have food	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่ เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและ สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้	10	6

ตาราง 6 (ต่อ)

เรื่องที่	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ต้องการ
3. Seasons	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้	10	6
4. Animals in the north pole	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้	10	6
5. The camel and the desert	1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบทอ่านที่กำหนดให้ 2) นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 3) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้	10	6
รวม		50	30

2.6 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบอิงเกณฑ์ ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ต้องการจริง 30 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ไม่ตอบให้ 0 คะแนน โดยสร้างข้อสอบแต่ละข้อให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่วิเคราะห์ไว้ในเบื้องต้น จากนั้นนำแบบทดสอบต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งได้เสนอแนะให้ปรับปรุงข้อความคำถามและตัวเลือกในบางข้อให้กระชับสื่อความได้ชัดเจนมากขึ้นและคำตอบบางข้อมีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับภาษาที่ใช้

ความกระชับของภาษา และปรับปรุงข้อสอบบางข้อที่มีง่ายหรือยากเกินไปไม่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน

2.7 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถามและความครอบคลุมของเนื้อหา เป็นการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาข้อคำถาม ตัวเลือก ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่โดยพิจารณา ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อความ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อความ
- 1 เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อความ

2.8 บันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อแล้วหาคะแนนผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยใช้สูตรการหาค่า IOC ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและปรับปรุง/แก้ไขข้อสอบที่มีค่า (IOC) ไม่ถึง 0.5 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการคัดเลือก พบว่า ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทั้ง 50 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 - 1.00

2.9 นำแบบทดสอบที่ผ่านการแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 และ 2/14 โรงเรียนผดุงนารี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกันกับที่ใช้ทดลองแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อหาดัชนีความยากง่าย (P) ค่าดัชนีอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยผู้วิจัยได้ยึดเกณฑ์ค่าความยากง่าย (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบไว้ 30 ข้อ ซึ่งมีความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.23 - 0.74 และค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.24 - 1.00 นำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีของ โลเวท (Lovett Method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือ ในการวิจัยต่อไป

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผู้วิจัยใช้แบบแผนการศึกษาแบบ Two-Group Pretest-Posttest Design (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553) ดังตาราง 7

ตาราง 7 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
G ₁	T ₁	X ₁	T ₂
G ₂	T ₁	X ₂	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

G₁ แทน กลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA

G₂ แทน กลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

T₁ แทน การทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทดสอบการคิดวิเคราะห์ และวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน

T₂ แทน การทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทดสอบการคิดวิเคราะห์และวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

X₁ แทน การสอนอ่านภาษาอังกฤษการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA จำนวน 5 แผน

X₂ แทน การสอนอ่านภาษาอังกฤษการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus จำนวน 5 แผน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 15 ชั่วโมง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 และ 2/14 ตามลำดับ ใช้เวลาสอน 15 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยดำเนินการดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอน และวิธีปฏิบัติในการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus แก่นักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ และวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. จัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus แก่นักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังตาราง 8 ตามระยะเวลาและตามหน่วยการเรียนรู้ดังนี้

ตาราง 8 กำหนดตารางการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงนารี

วันที่ทำการสอน	สาระการเรียนรู้	เวลา	กิจกรรม
5,6,7 กรกฎาคม 2564	1. Buddhist monks	3 ชั่วโมง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
12,13,14 กรกฎาคม 2564	2. All living things must have food	3 ชั่วโมง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
19,20,21 กรกฎาคม 2564	3. Seasons	3 ชั่วโมง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
26,27,28 กรกฎาคม 2564	4. Animals in the north pole	3 ชั่วโมง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
2,3,4 สิงหาคม 2564	5. The camel and the desert	3 ชั่วโมง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

4. ทดสอบหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกับทดสอบก่อนเรียน

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มไปทำการตรวจ วิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1 / E_2

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากสูตร E.I.

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR - TA กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test Independent)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

1.1 แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.1.1 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (IOC) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.1.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งคำนวณจากสูตร ดังนี้ (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545)

$$r = \frac{R_U - R_L}{N}$$

เมื่อ r คือ ค่าอำนาจจำแนก

R_U คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

R_L คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

1.1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตรของ Lovett โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์

k แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ

X_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

C แทน คะแนนจุดตัด

1.1.4 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก
R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X แทน คะแนนแต่ละข้อ
N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม
 $\sum X$ แทน ผลรวม

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR - TA กับแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิเคราะห์โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (เผชญ์ กิจระการ, 2546)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนของแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนการปฏิบัติ
กิจกรรมตามใบงาน และการทำแบบทดสอบย่อย ท้ายแผน
ระหว่างเรียน
A แทน คะแนนเต็มของแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนการปฏิบัติ
กิจกรรมตามใบงาน และการทำแบบทดสอบย่อย ท้ายแผน
ระหว่างเรียนทุกแผนรวมกัน
N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษหลังเรียนหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

4. การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR - TA กับ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิเคราะห์โดยใช้สูตร ดังนี้ (เพชฌัญญู กิจระการ, 2546)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}{\text{ผลคูณของคะแนนเต็มกับจำนวนคน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}$$

5. สถิติทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลัง
เรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR - TA กับกลุ่มที่
จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยการทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test
Independent) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2558)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t
เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

\bar{X}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

\bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 2

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้

E_2 แทน ประสิทธิภาพของของผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้

E.I. แทน ดัชนีประสิทธิผล

t แทน สถิติทดสอบที่ใช้เทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมี

นัยสำคัญทางสถิติ

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 โดยใช้สูตร ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

2. วิเคราะห์การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน จากสูตร E.I.

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากแบบวัดความสามารถด้านการอ่านหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ด้วยสถิติ t-test independent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 โดยใช้สูตร ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากคะแนนที่ได้ในกิจกรรมย่อยตามใบงานและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนทั้ง 5 แผน รวมทั้งแบบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน ดังนี้

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 9 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ลำดับ ที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	รวมทุก แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	30	20	20	20	20	20	100	30
1	13	10	14	15	17	19	75	20
2	11	10	15	15	16	18	74	20
3	19	12	15	17	18	18	80	26
4	14	11	13	14	15	17	70	22
5	10	12	13	15	16	16	72	21
6	18	13	15	15	17	18	78	26
7	15	12	14	16	16	17	75	23
8	17	10	12	16	17	18	73	25
9	12	10	13	14	15	17	69	21
10	15	12	13	16	17	18	76	21
11	15	14	14	16	17	18	79	22
12	18	13	14	15	17	18	77	25
13	16	10	12	16	16	18	72	24
14	18	12	13	15	15	18	73	26
15	17	14	15	15	16	17	77	23
16	17	13	15	17	17	18	80	26
17	12	10	15	15	16	18	74	20
18	11	12	14	15	15	18	74	20
19	18	13	15	15	17	18	78	24
20	19	14	15	15	18	18	80	24
21	13	12	14	16	17	17	76	21
22	17	10	16	18	18	18	80	26
23	19	14	16	16	17	18	81	26

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	รวมทุก แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	30	20	20	20	20	20	100	30
24	19	13	15	16	17	18	79	25
25	10	10	12	16	16	18	72	21
26	13	12	14	16	17	18	77	21
27	11	10	13	16	17	17	73	22
28	16	14	15	15	17	18	79	26
29	14	12	16	16	17	18	79	25
30	12	10	14	15	16	17	72	20
31	10	10	13	16	16	17	72	22
32	15	13	13	16	16	18	76	26
33	15	14	15	15	17	18	79	24
34	15	10	12	13	17	18	70	26
35	15	12	12	15	16	18	73	23
36	17	12	15	15	16	18	76	22
37	16	14	15	17	18	18	82	25
38	16	10	12	16	17	18	73	25
39	18	13	16	17	18	18	82	24
40	10	10	12	14	15	16	67	23
41	12	13	14	16	17	18	78	24
42	14	10	12	16	17	18	73	26
43	15	14	16	16	17	18	81	25
รวม	637	509	601	669	714	763	3256	1007
เฉลี่ย	14.81	11.84	13.98	15.56	16.60	17.74	75.72	23.42
S.D.	2.81	1.54	1.32	0.93	0.85	0.58	3.76	2.13
ร้อยละ	49.38	59.19	69.88	77.79	83.02	88.72	75.72	78.06

จากตาราง 9 พบว่า ภายหลังจากจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 43 คน มีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินตามใบงานและการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 75.72 จาก คะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.72 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 23.42 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.06

ตาราง 10 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ	100	75.72	3.76	75.72
ด้านผลลัพธ์	30	23.42	2.13	78.06
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2)				75.72/78.06

จากตาราง 10 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 75.72 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 78.06 หรือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.72/78.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	รวมทุก แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	30	20	20	20	20	20	100	30
23	15	12	15	16	17	18	78	26
24	17	12	15	16	17	18	78	25
25	11	12	13	16	16	18	75	25
26	12	12	13	16	17	18	76	26
27	10	12	13	15	16	17	73	24
28	15	10	14	15	17	18	74	27
29	12	13	16	17	17	18	81	26
30	10	10	12	15	16	17	70	24
31	10	10	13	16	16	17	72	23
32	10	12	13	16	17	18	76	28
33	13	13	15	15	17	17	77	25
34	10	12	12	13	17	17	71	26
35	11	10	12	15	16	18	71	23
36	15	13	15	15	16	18	77	25
37	16	14	15	17	18	18	82	25
38	16	10	12	16	17	18	73	25
39	17	12	16	17	18	18	81	28
40	10	12	12	15	15	16	70	24
42	14	10	12	16	17	17	72	26
43	15	14	16	16	18	18	82	27
รวม	574	519	602	670	710	758	3259	1091
เฉลี่ย	13.35	12.07	14	15.58	16.51	17.63	74.18	25.37
S.D.	2.54	1.32	1.27	0.82	0.83	0.54	3.52	1.54
ร้อยละ	44.50	40.23	46.67	51.94	55.04	58.76	75.79	84.57

จากตาราง 11 พบว่า ภายหลังจากจัดการเรียนการสอนของแผนกกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 43 คน มีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินตามใบงานและการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 74.18 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.79 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 25.37 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.57

ตาราง 12 ประสิทธิภาพของแผนกกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ	100	74.18	3.52	75.79
ด้านผลลัพธ์	30	25.37	1.54	84.57
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2)				75.79/84.57

จากตาราง 12 พบว่า แผนกกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 75.79 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.57 หรือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.79/84.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน จากสูตร E.I.

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน และทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

พูน ปณ ทิโต ชิว

ตาราง 13 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ทดสอบก่อนเรียน		ทดสอบหลังเรียน		E.I.	คิดเป็นร้อยละ
		คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่ได้	ร้อยละ		
43	1290	637	49.38	1007	78.06	0.57	57

จากตาราง 13 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.57 หรือคิดเป็นร้อยละ 57 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 57

ตาราง 14 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ทดสอบก่อนเรียน		ทดสอบหลังเรียน		E.I.	คิดเป็นร้อยละ
		คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่ได้	ร้อยละ		
43	1290	574	44.50	1091	84.57	0.72	72

จากตาราง 14 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.72 หรือคิดเป็นร้อยละ 72 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 72

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากแบบวัดความสามารถด้านการอ่านหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ด้วยสถิติ t-test independent

ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test แบบ independent Sample โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความแตกต่าง ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับกลุ่มที่จัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus

คะแนนหลังเรียน	N		S.D.	t	sig.
กลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA	43	23.42	2.13	4.87	.000
กลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus	43	25.37	1.54		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า จากการที่ผู้วิจัยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่
จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ DR-TA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะหลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่าง DR-TA และแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่าง DR-TA และแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่าง KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้อย่าง DR-TA กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้อย่างแบบ KWL Plus

สรุปผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้อย่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการจัดการจัดการเรียนรู้อย่าง DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.72/78.06 และ 75.79/84.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่าง DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.57 หรือคิดเป็นร้อยละ 57 และ 0.72 หรือคิดเป็นร้อยละ 72 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิด

เป็นร้อยละ 57 และ 72

3. หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตามกลวิธีการอ่านแบบDR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.72/78.06 และ 75.79/84.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ที่ 75/75 โดยพบว่าค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าแบบ DR-TA เหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้น อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยขั้นตอนของกลวิธีการอ่านแบบ KWL Plus ทั้ง 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to find out) นักเรียนต้องการจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping) ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) ซึ่งเป็นกลวิธีที่พัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตั้งเป้าหมายในการอ่านและค้นหาคำตอบของคำถามร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ในระหว่างการทำกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย คาดเดา คำตอบของคำถามจากประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่ผู้เรียนมี และเสนอแนะความคาดหวังในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้และต้องการจะได้รับจากเรื่องใหม่และไม่มีความรู้เดิมมาก่อน ผู้เรียนจะคาดเดาเรื่องราวจากวิดิทัศน์ รูปภาพ หัวข้อเรื่องราวที่ผู้วิจัยนำเสนอ จากนั้นจึงร่วมกันอภิปรายหาข้อสรุปจากแนวคิดของสมาชิกในกลุ่มของตนจนถึงการตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากเรื่องได้อ่านว่าเข้าใจตรงกับสมาชิกในกลุ่มหรือไม่ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนที่มีประสบการณ์หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ปรากฏในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเข้าใจ และ ตอบคำถามได้ถูกต้องมากกว่านักเรียนที่อ่านเรื่องนั้นเป็นครั้งแรกหรือไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเลย และเมื่อทำกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนที่มีความรู้เดิม เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะชี้แนะเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ตอบคำถามจากเป้าหมายที่ตนกำหนด

นอกจากนี้ จากการที่ผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ในขั้นตอนที่ 5 ของกลวิธีการอ่านแบบ DR-TA ดังที่ปรากฏในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Buddhist Monks แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 All Living Things Must Have Food แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Seasons แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Animals in the North Pole แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 The Camel and the Desert พบว่า กิจกรรมดังกล่าวช่วยลดความวิตกกังวลในการอ่านลง ผู้เรียน สนุกสนานกับกิจกรรมที่ผู้วิจัยทดลองใช้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนเมื่อเรียนครบทั้งห้าแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบมากที่สุดลำดับที่ 1 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping) ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการสรุปสาระสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนสรุป ความคิดรวบยอดในรูปแบบของ Mind mapping ตามความเข้าใจของกลุ่มตนเอง จากการสังเกต ผู้เรียนในระหว่างการทำกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนร่วมกันคิดและวิเคราะห์สาระสำคัญจากเนื้อหาที่ตน อ่าน ร่วมกันออกแบบรูปแบบผลงานของกลุ่มตนเอง และถ้านักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ นักเรียนจะใช้พจนานานุกรมออนไลน์ในโทรศัพท์มือถือของตนเองช่วยในการสืบค้นความหมายของ คำศัพท์ที่นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนภายหลังการนำเสนอ ผลงานของกลุ่มตนเอง พบว่า นักเรียนภูมิใจในผลงานของตนเอง

จากการที่ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกลวิธีการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตามกลวิธีการอ่านแบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ส่งผลให้ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด และผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐธิดา กลางประชา (2555) ที่ได้ศึกษาผลการ พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยกลวิธี DR-TA โดยผลของ การศึกษาค้นคว้าครั้งนั้น พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความ เข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยกลวิธี DR-TA มีประสิทธิภาพ 87.50/78.00 สูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70/70 นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เขมรต์มี สุบันนารถ (2555) ได้วิจัยการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด คิดโดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 โดยผลการวิจัยในครั้งนั้น พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโดยใช้สมอง เป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.13/81.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ที่ 75/75

สำหรับดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกลวิธีการอ่าน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตามกลวิธีการอ่านแบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่า

เท่ากับร้อยละ 57 และร้อยละ 72 หรือนักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 57 และ 72 ซึ่งแสดงว่าภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนมากกว่าร้อยละ 50 สอดคล้องกับผลการวิจัยของเขมรค์มี สุปันนารถ (2555) ได้วิจัยการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวความคิดโดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผลการวิจัยในครั้งนั้น พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียนร้อยละ 61.68 และดัชนีประสิทธิผลของการวิจัยครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของอุตรวิชัยวงษ์ (2552) ที่ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA การศึกษาครั้งนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA เท่ากับ 0.6100 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 61.00

หลังจากผู้วิจัยได้จัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตามกลวิธีการอ่านแบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus จำนวน 5 แผน โดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษแบบ Multiple choice จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test (Independent sample) มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL- Plus มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่จัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจาก การออกแบบกิจกรรมการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้นเป็นการ อ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งยังพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใส่แผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด และได้ฝึกเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผัง นอกจากนี้นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้แบบ KWL Plus ยังสนับสนุนและส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียนอีกด้วย รวมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยแบบ KWL Plus ยังเป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย นักเรียนสามารถนำพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงและประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางสรุปองค์ความรู้ใหม่

ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดจากครู การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนต้องใช้เทคนิคหลากหลายรูปแบบ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ง่าย จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัว เพื่อลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจของผู้เรียน ความชัดเจนของตัวอย่างการสาธิต การอธิบายขยายความของผู้สอน การตรวจผลงานจากการทำแบบฝึกปฏิบัติงาน รวมทั้งการจัดบรรยากาศแวดล้อมภายในชั้นเรียน ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่เสริมสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนทั้งสิ้น จึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีดัชนีประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA อาจเป็นเพราะ เนื้อเรื่องที่เอามาให้อ่าน อาจเป็นเนื้อเรื่องที่อยู่ไกลตัวผู้เรียนมากเกินไป ทำให้นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์เชื่อมโยงกับประสบการณ์ และปรับมาเป็นความคิดรวบยอดของตน ยังไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร รวมทั้งการนำความคิดรวบยอดในเรื่องดังกล่าวไปปรับใช้เพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริงให้กว้างขวาง และมีความชัดเจนสมบูรณ์เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ดี ประกอบกับเนื้อหาที่เสนอในบทเรียนมีขอบข่ายกว้างขวางห่างไกลตัวผู้เรียน จึงอาจส่งผลให้กระบวนการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ไม่เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ด้านความเข้าใจ และเกิดความคิดรวบยอดที่ชัดเจน หรือมีความง่ายและเป็นรูปธรรมต่อการสร้างความเข้าใจ ถึงแม้จะมีการยกตัวอย่างประกอบการอธิบายเพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด หรือการเชื่อมโยงกับเหตุการณ์และประสบการณ์ของผู้เรียน ช่วยให้นักหาคำตอบและผสมผสานกับการอธิบายแนะนำของครูผู้สอนสนับสนุนอีกทางหนึ่งก็ตาม อาจจะทำให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์สังเคราะห์เหตุการณ์และเนื้อเรื่องได้ลำบาก ซึ่งเนื้อหาเรื่อง บทอาณานิคมยังไม่เหมาะที่จะนำไปปรับใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างลุ่มลึกแท้จริง รวมทั้งกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนนำเสนอผลการนำความรู้ไปปฏิบัติในรูปของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนั้นจึงอาจเป็นเหตุผลที่ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สูงกว่ากลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิสิฐฐา แรงเขตรการ (2551) พบว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นและอยู่ในระดับ ปานกลาง หลังได้รับการสอนแบบ เค ดับเบิ้ลยู แอล พลัส ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนสูงขึ้น และอยู่ในระดับดี หลังได้รับการสอนแบบ เค ดับเบิ้ลยู แอล พลัส สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของอะห์หมัด สาและ (2551) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ด้วยวิธีสอนแบบ KWL PLUS รวมกับโครงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาคณะนิตย มวงสี (2553) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS มีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

โดยสรุป การใช้กลวิธีการอ่านแบบ DR-TA และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้นช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้าน

การอ่านภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าผลการเรียนมากกว่าร้อยละ 50 ตามผลที่ปรากฏในการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ครูควรเลือกเนื้อเรื่องที่น่าสนใจและกระชับและเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน หากเป็นเรื่องที่ไกลตัวที่นักเรียนไม่เคยรู้ นักเรียนจะไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เลย ครูควรใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม เช่น รูปภาพหรือวีดิทัศน์ในการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้มากยิ่งขึ้น

1.2 ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามหรือมีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนนักเรียนด้วยกันเองเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.3 ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกในระหว่างการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การเล่นเกม การวาดภาพ

1.4 ใช้เว็บไซต์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ เช่น Quizlet ในการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและมีความหลากหลายในการเรียนรู้ด้านคำศัพท์

1.5 คัดเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และสอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษา เช่น นิทานพื้นบ้าน เรื่องสั้น ข่าวสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาชุดฝึกในรูปแบบนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เลือกใช้ตามความเหมาะสมของวัย ระดับชั้น และความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทคนิค DR-TA และเทคนิค KWL-Plus เสริมทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในลักษณะของการบูรณาการ เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานทักษะให้ครบทั้ง 4 ด้าน เพราะการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพนักเรียนต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2539). *การประเมินผลตามสภาพจริง*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). *กรอบแนวคิดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา วัฒยา. (2547). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. นครปฐม: สถาบันพัฒนาผู้บริหารระดับสูง.
- เขมรศมี สุปันนารถ. (2555). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจไม่ล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KML Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คะนิงนิตย์ ม่วงสี. (2553). *ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีการ KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จรัญ สุขเกษม. (2542). *การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังวิชาภาษาไทยโดยใช้แถบบันทึกเสียงสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- จารุณี ปล่องบรรจง. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา 2*. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาอีสเทิร์น*, 8(1), 132-142.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2547). *จิตวิทยาการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุริยวิสาสน์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ชวลิต ชุกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม: ทีคิวพี.
- ชัยชาญ วงศ์สามัญ. (2543). *การวางแผนการสอน*. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- ณัฐธิดา กลางประชา. (2555). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA). *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 37(1), 53–59.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2546). *คณิตศิลป์ : คู่มือพัฒนาทักษะภาษาและการคิด*. กรุงเทพฯ: กระจดาษา.
- พรศนี้อย แก้วนก. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้านที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นรินทร์ ตั้งเมธิกุล. (2546). การสอนแบบ KWLH ด้วยการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษ พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บันลือ พฤษะวัน. (2530). *สอนอ่านให้เสริมสร้างกระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- _____. (2533). *มิติใหม่ในการสอนอ่านภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2558). *วิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- เผชิญ กิจระการ. (2546). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนิดา สมัยคมสัน. (2555). ผลการใช้เทคนิค KWL-Plus ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชโอรส. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

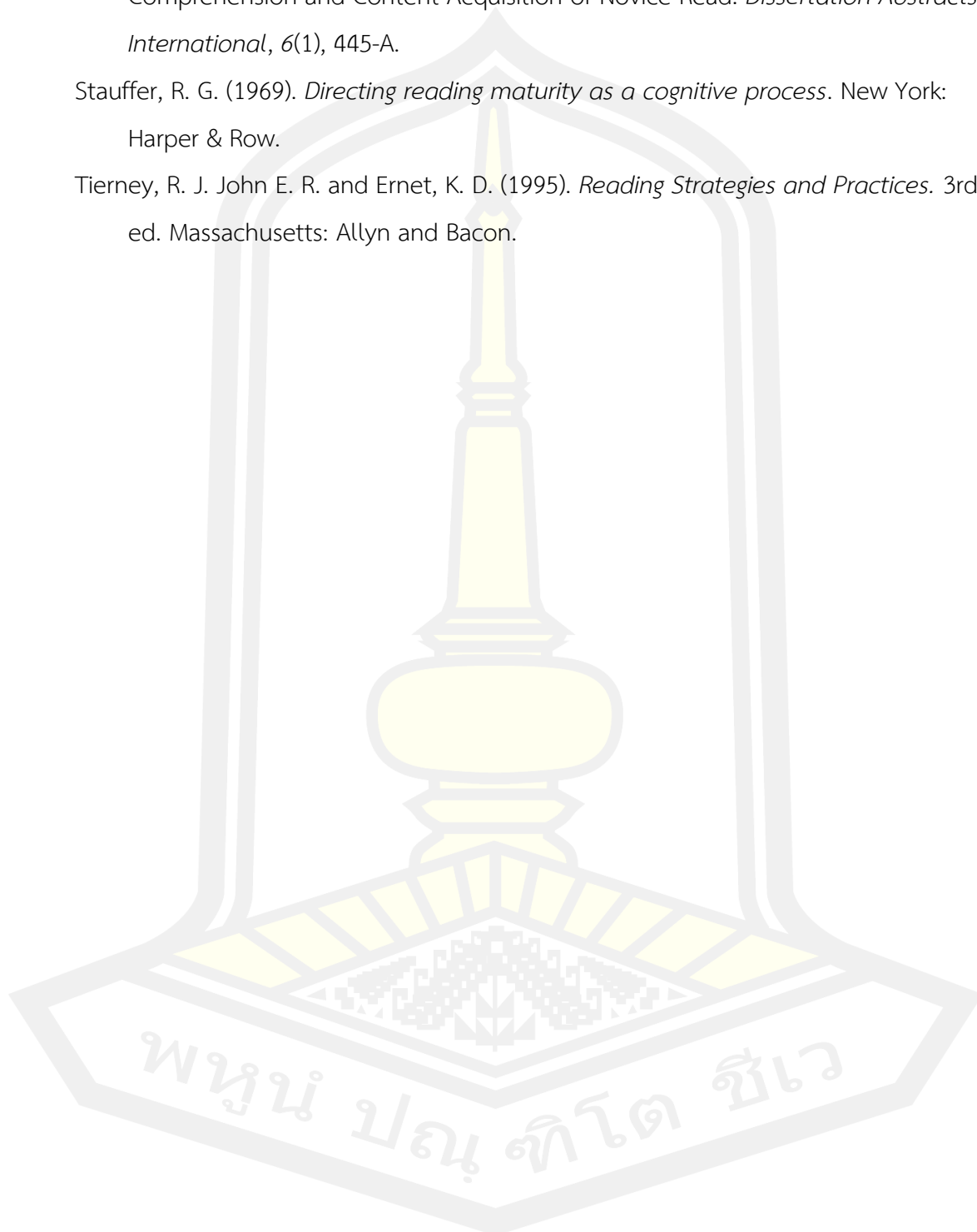
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2547). *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดระบบทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2545). *การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2545). *การเขียนแผนการสอน*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- โรงเรียนผดุงนารี. (2558). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนผดุงนารี*. มหาสารคาม: โรงเรียนผดุงนารี.
- _____. (2562). *รายงานประจำปีการศึกษา 2562*. มหาสารคาม: โรงเรียนผดุงนารี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). *เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ*. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์เลิฟเพรส.
- วันวิดา กิจเงา. (2557). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัลลภ กันทรัพย์. (2537). การประเมินแนวการสอน หรือแผนการสอน. *การวิจัยทางการศึกษา*, 24(2), 10-14.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design*. กรุงเทพฯ: ช้างทอง.
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). *การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีเชิงวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิสิษฐา แรงเขตรการ. (2551). *การสอนแบบ เค ดับเบิ้ลยู แอล พลัส เพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

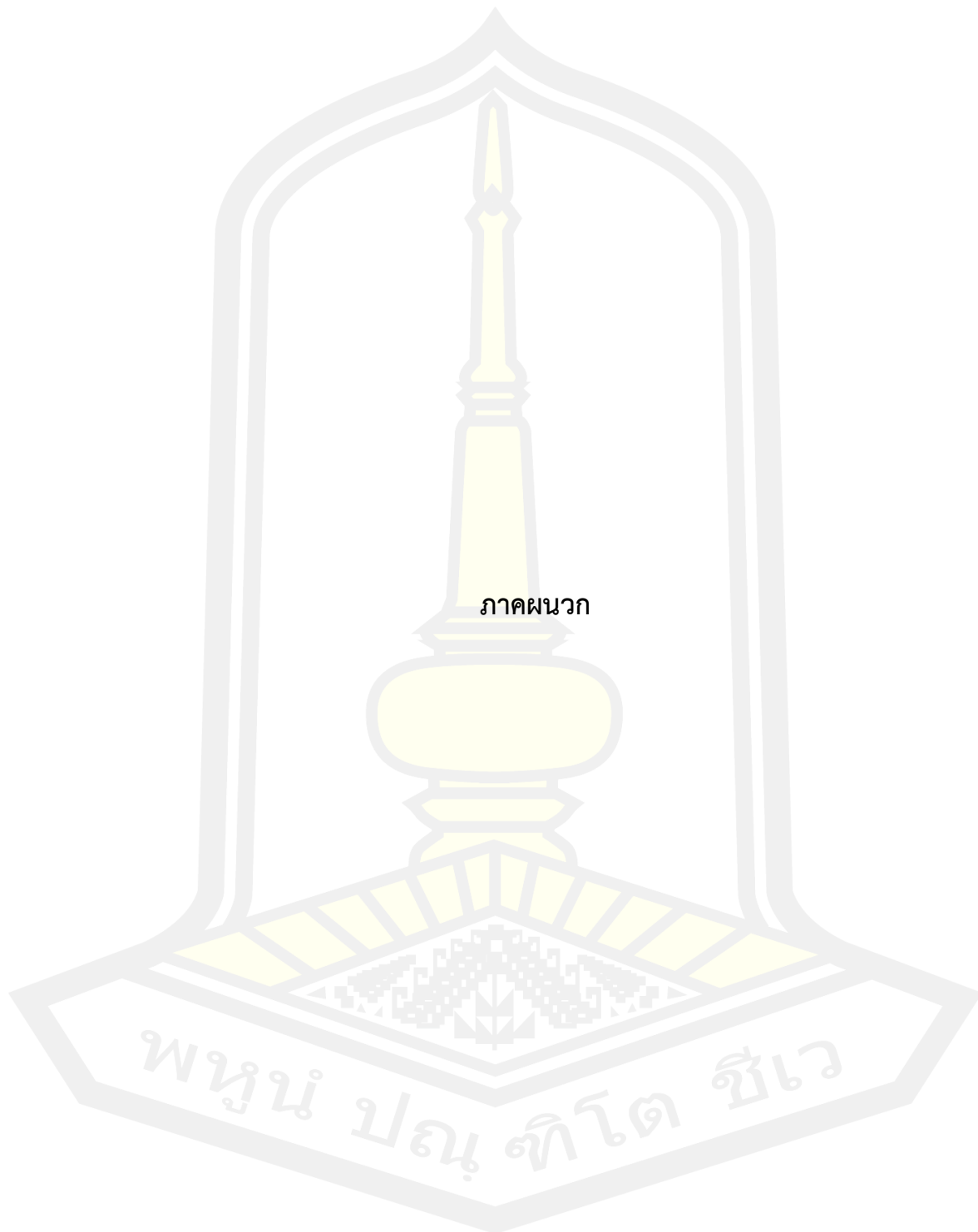
- ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. (2542). *การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม. พิมพ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. มหาสารคาม: ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมพร แห่งพิพัฒน์. (2547). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมยา ทาเกตุ. (2552). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: เดอะโนว์เลจเซ็นเตอร์.
- สมุทร เซ็นเซวานิช. (2551). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำลี รักสุทธี. (2544). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุขุมลย์ แสงกล้า. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบกระตือรือร้นกับแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก*. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุริยา ตอพล. (2541). *การพัฒนาหนังสือเรียนและ แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวดี ภูประดิษฐ์. (2546). *การอ่านในระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อะห์หมัด สาและ. (2551). *การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุดร วิชัยวงษ์. (2552). *ผลการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุไรวรรณ สีชมพู. (2542). *การเปรียบเทียบความเข้าใจ และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี DR-TA กับการสอนอ่านตามคู่มือ ครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Anderson, N. (1999). *Exploring Second Language Reading: Issues and Strategies*. Boston: Heinle & Heinle.
- Barron, C. (1990). *The Impact of the Directed Reading-Thinking Activity on Critical Thinking Skills in Third Grade Students*. [Online]. Available from: <https://eric.ed.gov/?id=ED352640>. [accessed 12 July 2020].
- Bloom, B. S. (1964). *Taxonomy of Education Objectives, Handbook 1 : Cognitive Domain*. New York: David Mekey.
- Burmeister, L. E. (1974). *Reading strategies for secondary school teachers*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing.
- Carr, E. and Ogle, D. (1987). KWL Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30(1), 631–636.
- Carroll, J. B. (1964). *Language And Thought*. New Jersey: Prentice-Hall.

- Clay, P. L. (1991). *Summative Evaluation of the Reading Alignment Program*. [Online]. Available from: <https://eric.ed.gov/?q=Clay%2C+1991+&id=ED344197>. [accessed 11 July 2020].
- Conner, J. (2004). *Instructional Reading Strategies: KWL (Know, Want to Know Learn)*. [Online]. Available from: <http://www.indiana.edu/~l517/KWL.htm>. [accessed 18 July 2020].
- Fountas, I. C. and Pinnell, G. S. (1996). *Guided Reading: Good First Teaching for All Children*. [Online]. Available from: <https://eric.ed.gov/?id=ED400506>. [accessed 10 July 2020].
- Grabe, W. (2009). *Reading a Second Language: Moving from Theory to Practice*. New York: Cambridge University Press.
- Hamdan, M. H. (2014). KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students. *Theory and Practice in Language Studies*, 4(11), 2278–2288.
- Hovland, C., and Weiss, W. (1952). The influence of source credibility in communication effectiveness. *Public Opinion Quarterly*, 15(1), 635–650.
- Keithley, W. H. (2006). Swift Reading Bacon Reading Apollonius. *SStud*, 21(1), 118–120.
- Manzo, A. V. and Manzo, U. C. (1993). *Literacy disorders: Holistic diagnosis and remediation*. Fort Worth. Texas: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
- Ogle, D. (1986). K-W-L: A Teaching Model That Develops Active Reading of Expository Text. *The Reading Teacher*, 39(1), 564–570.
- Organization for Economic Co-operation and Development. (2003). *Database: PISA 2003*. [Online]. Available from: <http://www.oecd.org/pisa/data/database-pisa2003.htm>. [accessed 12 July 2020].
- Ruddell, M. R. (2005). *Teaching content reading and writing*. 4th ed. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Silberglitt, B., Appleton, J. J., Burns, M. K., and Jimerson, S. R. (2006). Examining the effects of grade retention on student reading performance: A longitudinal study. *Journal of School Psychology*, 44(4), 255–270.

- Stall, K. A. D. (2003). The Effects of three Instructional Methods on the Reading Comprehension and Content Acquisition of Novice Read. *Dissertation Abstracts International*, 6(1), 445-A.
- Stauffer, R. G. (1969). *Directing reading maturity as a cognitive process*. New York: Harper & Row.
- Tierney, R. J. John E. R. and Ernet, K. D. (1995). *Reading Strategies and Practices*. 3rd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตวิชเว

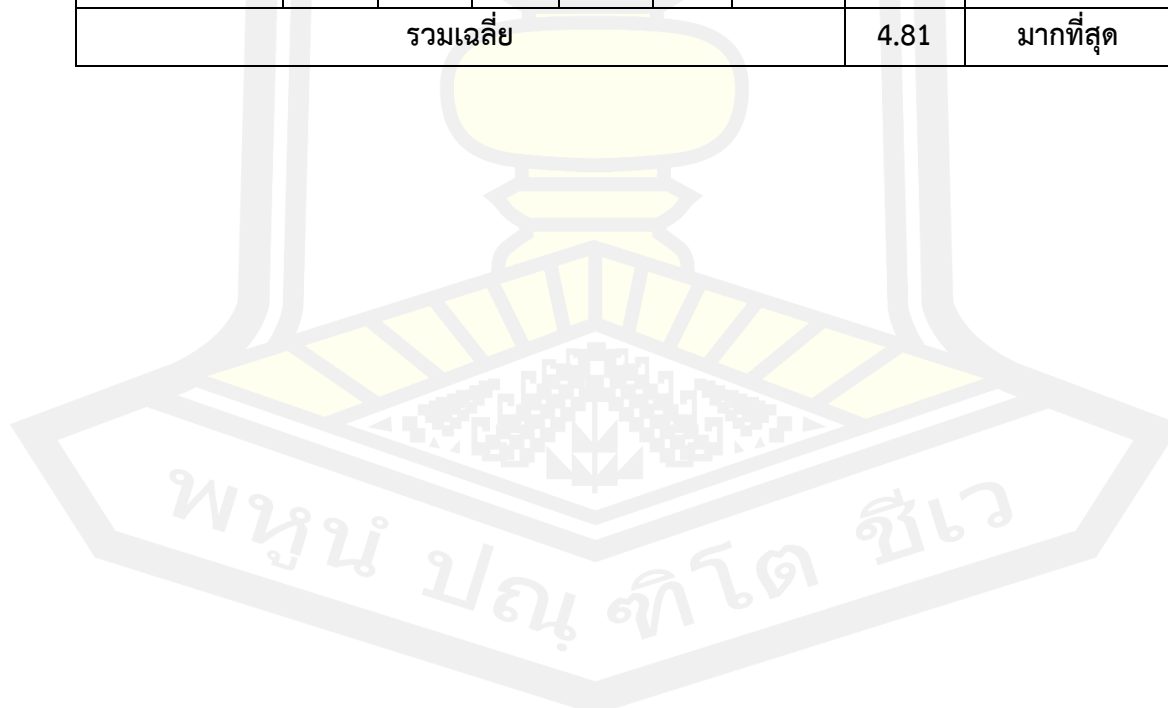

ภาคผนวก ก
เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือวิจัย

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

ผลการประเมินความสอดคล้องคุณภาพด้านเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ DR-TA เรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาปีที่ 2
ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
4	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
8	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.81	มากที่สุด

ผลการประเมินความสอดคล้องคุณภาพด้านเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ KWL-Plus เรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาปีที่ 2
ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่าเฉลี่ย	ผลการประเมิน ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2	4	5	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
4	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
5	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
6	5	5	5	5	4	24	4.80	มากที่สุด
7	5	5	4	5	4	23	4.60	มากที่สุด
8	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.83	มากที่สุด

แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA

เรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้กำหนดคุณภาพการประเมินเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก
 ระดับ 4 หมายถึง ดี
 ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง พอใช้
 ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อการประเมิน	คุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2. การจัดลำดับขั้นการนำเสนอเนื้อหา					
3. ความถูกต้องทางภาษาและไวยากรณ์ของเนื้อหา					
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
5. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน					
6. ความถูกต้องของภาพที่ใช้ประกอบ					
7. ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหากับเวลาในแต่ละตอน					
8. ความน่าสนใจของเนื้อหา					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

เรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้กำหนดคุณภาพการประเมินเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับความคิดเห็นเป็นดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก
 ระดับ 4 หมายถึง ดี
 ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง พอใช้
 ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อการประเมิน	คุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2. การจัดลำดับขั้นการนำเสนอเนื้อหา					
3. ความถูกต้องทางภาษาและไวยากรณ์ของเนื้อหา					
4. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
5. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน					
6. ความถูกต้องของภาพที่ใช้ประกอบ					
7. ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหากับเวลาในแต่ละตอน					
8. ความน่าสนใจของเนื้อหา					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ

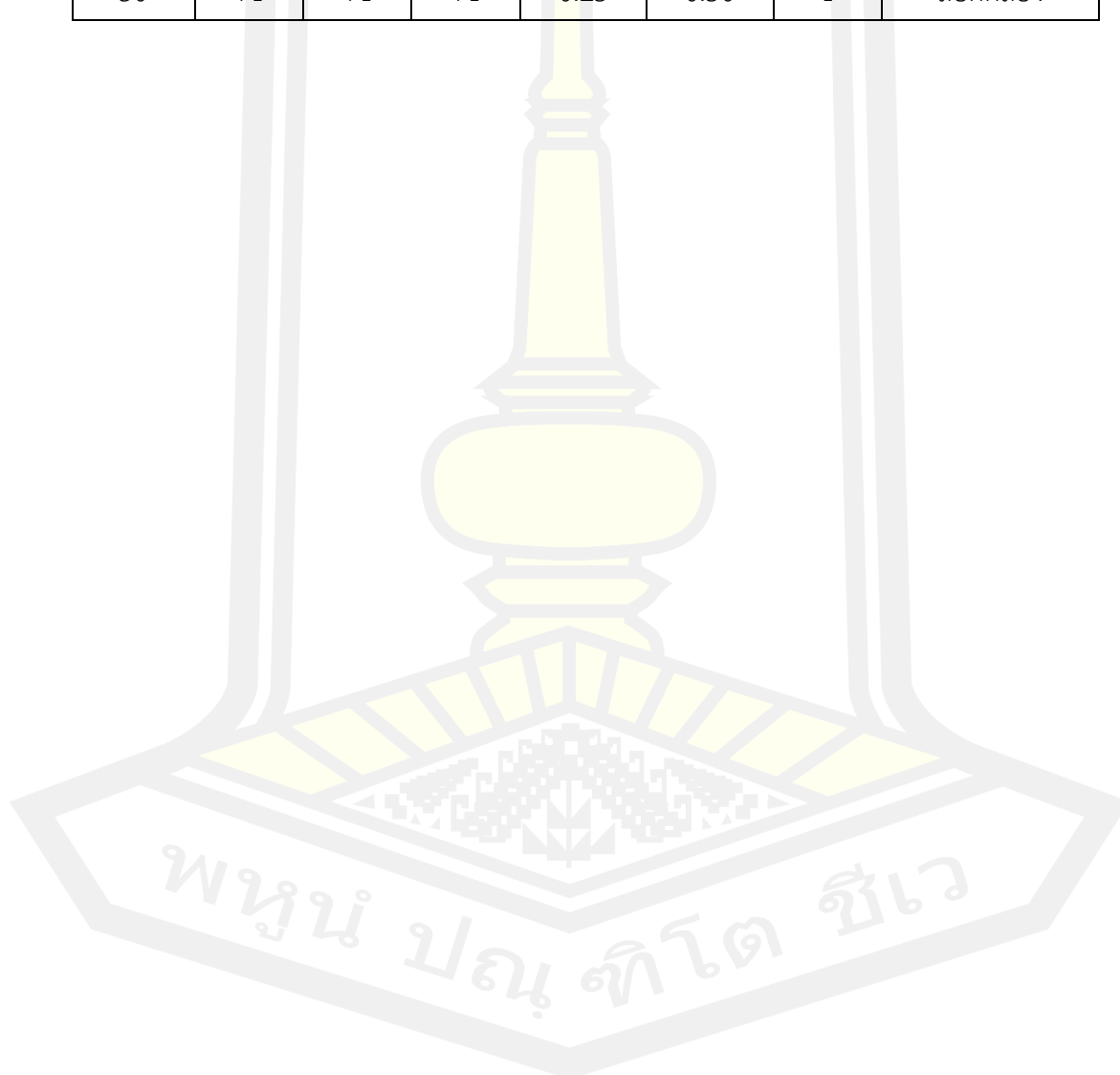
ผู้ประเมิน

(.....)

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 เรื่องการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมัธยมศึกษาปีที่ 2
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	p	r		
1	+1	+1	+1	0.30	0.60	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	0.40	0.40	1	สอดคล้อง
3	0	+1	+1	0.70	0.40	0.67	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	0.75	0.50	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	0.75	0.30	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	0.50	0.20	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	0.45	0.50	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	0.45	0.50	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	0.30	0.60	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	0.60	0.40	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	0.70	0.40	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	0.55	0.50	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	0.25	0.50	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	0.40	0.60	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	0.35	0.50	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	0.65	0.30	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	0.70	0.40	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	0.50	0.40	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	0.45	0.30	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	0.55	0.50	1	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	0.70	0.20	1	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	0.45	0.50	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	0.70	0.50	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	0.70	0.20	1	สอดคล้อง

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	p	r		
25	0	+1	+1	0.25	0.50	0.67	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	0.45	0.30	1	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	0.65	0.70	1	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	0.35	0.50	1	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	0.45	0.30	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	0.25	0.50	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข
คะแนนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

พหุบัณฑิตวิทยา

ผลการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ลำดับ ที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	รวมทุก แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	30	20	20	20	20	20	100	30
1	13	10	14	15	17	19	75	20
2	11	10	15	15	16	18	74	20
3	19	12	15	17	18	18	80	26
4	14	11	13	14	15	17	70	22
5	10	12	13	15	16	16	72	21
6	18	13	15	15	17	18	78	26
7	15	12	14	16	16	17	75	23
8	17	10	12	16	17	18	73	25
9	12	10	13	14	15	17	69	21
10	15	12	13	16	17	18	76	21
11	15	14	14	16	17	18	79	22
12	18	13	14	15	17	18	77	25
13	16	10	12	16	16	18	72	24
14	18	12	13	15	15	18	73	26
15	17	14	15	15	16	17	77	23
16	17	13	15	17	17	18	80	26
17	12	10	15	15	16	18	74	20
18	11	12	14	15	15	18	74	20
19	18	13	15	15	17	18	78	24
20	19	14	15	15	18	18	80	24
21	13	12	14	16	17	17	76	21
22	17	10	16	18	18	18	80	26
23	19	14	16	16	17	18	81	26
24	19	13	15	16	17	18	79	25

ลำดับ ที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	รวมทุก แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	30	20	20	20	20	20	100	30
25	10	10	12	16	16	18	72	21
26	13	12	14	16	17	18	77	21
27	11	10	13	16	17	17	73	22
28	16	14	15	15	17	18	79	26
29	14	12	16	16	17	18	79	25
30	12	10	14	15	16	17	72	20
31	10	10	13	16	16	17	72	22
32	15	13	13	16	16	18	76	26
33	15	14	15	15	17	18	79	24
34	15	10	12	13	17	18	70	26
35	15	12	12	15	16	18	73	23
36	17	12	15	15	16	18	76	22
37	16	14	15	17	18	18	82	25
38	16	10	12	16	17	18	73	25
39	18	13	16	17	18	18	82	24
40	10	10	12	14	15	16	67	23
41	12	13	14	16	17	18	78	24
42	14	10	12	16	17	18	73	26
43	15	14	16	16	17	18	81	25
รวม	637	509	601	669	714	763	3256	1007
เฉลี่ย	14.81	11.84	13.98	15.56	16.60	17.74	75.72	23.42
S.D.	2.81	1.54	1.32	0.93	0.85	0.58	3.76	2.13
$E_1 = 75.72$								$E_2 = 78.06$

ผลการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ลำดับ ที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	รวมทุก แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	30	20	20	20	20	20	100	30
1	12	12	14	15	17	18	76	24
2	13	13	15	16	16	18	78	26
3	17	14	16	16	17	18	81	25
4	14	10	14	14	15	18	71	28
5	11	13	13	15	16	17	74	23
6	14	12	14	15	16	18	75	28
7	13	13	14	15	16	17	75	25
8	12	12	13	16	17	18	76	24
9	12	10	13	15	15	17	70	23
10	11	10	14	16	16	18	74	24
11	13	14	14	16	17	17	78	23
12	16	13	14	15	17	17	76	26
13	12	12	13	16	16	18	75	25
14	16	11	13	15	15	18	72	26
15	16	12	15	15	16	17	75	27
16	17	14	15	17	17	18	81	27
17	10	12	15	15	16	18	76	24
18	14	13	14	15	15	17	74	23
19	18	14	16	16	17	18	81	28
20	17	14	15	15	17	18	79	26
21	11	12	14	16	16	17	75	25
22	16	12	16	17	18	18	81	27
23	15	12	15	16	17	18	78	26
24	17	12	15	16	17	18	78	25

ลำดับ ที่	ทดสอบ ก่อนเรียน	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	รวมทุก แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	30	20	20	20	20	20	100	30
25	11	12	13	16	16	18	75	25
26	12	12	13	16	17	18	76	26
27	10	12	13	15	16	17	73	24
28	15	10	14	15	17	18	74	27
29	12	13	16	17	17	18	81	26
30	10	10	12	15	16	17	70	24
31	10	10	13	16	16	17	72	23
32	10	12	13	16	17	18	76	28
33	13	13	15	15	17	17	77	25
34	10	12	12	13	17	17	71	26
35	11	10	12	15	16	18	71	23
36	15	13	15	15	16	18	77	25
37	16	14	15	17	18	18	82	25
38	16	10	12	16	17	18	73	25
39	17	12	16	17	18	18	81	28
40	10	12	12	15	15	16	70	24
41	10	12	14	16	17	18	77	26
42	14	10	12	16	17	17	72	26
43	15	14	16	16	18	18	82	27
รวม	574	519	602	670	710	758	3259	1091
เฉลี่ย	13.35	12.07	14	15.58	16.51	17.63	74.18	25.37
S.D.	2.54	1.32	1.27	0.82	0.83	0.54	3.52	1.54
$E_1 = 75.79$								$E_2 = 84.57$

ภาคผนวก ค
คะแนนระหว่างเรียนและการทดสอบหลังเรียน

คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนการทดสอบหลังเรียน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	75	20
2	74	20
3	80	26
4	70	22
5	72	21
6	78	26
7	75	23
8	73	25
9	69	21
10	76	21
11	79	22
12	77	25
13	72	24
14	73	26
15	77	23
16	80	26
17	74	20
18	74	20
19	78	24
20	80	24
21	76	21
22	80	26
23	81	26
24	79	25
25	72	21

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
26	77	21
27	73	22
28	79	26
29	79	25
30	72	20
31	72	22
32	76	26
33	79	24
34	70	26
35	73	23
36	76	22
37	82	25
38	73	25
39	82	24
40	67	23
41	78	24
42	73	26
43	81	25
รวม	3256	1007
เฉลี่ย	75.72	23.42
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 75.72	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) = 78.06

คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนการทดสอบหลังเรียน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	76	24
2	78	26
3	81	25
4	71	28
5	74	23
6	75	28
7	75	25
8	76	24
9	70	23
10	74	24
11	78	23
12	76	26
13	75	25
14	72	26
15	75	27
16	81	27
17	76	24
18	74	23
19	81	28
20	79	26
21	75	25
22	81	27
23	78	26
24	78	25
25	75	25

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
26	76	26
27	73	24
28	74	27
29	81	26
30	70	24
31	72	23
32	76	28
33	77	25
34	71	26
35	71	23
36	77	25
37	82	25
38	73	25
39	81	28
40	70	24
41	77	26
42	72	26
43	82	27
รวม	3259	1091
เฉลี่ย	74.18	25.37
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 75.79	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) = 84.57

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

พหุณํ ปณฺ ทิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2) /

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

30 มิถุนายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นางสาวกมลวรรณ เกตุงา

ด้วย นางสาวธารทิพย์ พานเพ็ชร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับ จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 The Comparisons of English reading comprehension abilities between Using DR-TA Learning Approaches and KWL Plus Learning Approaches for Matthayomsuksa 2 Students.” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0643249942

ที่ อว 0605.5(2) /

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

30 มิถุนายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นางสาวสุกัญญา ชันหนองจอก

ด้วย นางสาวธารทิพย์ พานเพ็ชร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับ จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 The Comparisons of English reading comprehension abilities between Using DR-TA Learning Approaches and KWL Plus Learning Approaches for Matthayomsuksa 2 Students.” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0643249942

ที่ อว 0605.5(2) /

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

30 มิถุนายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นายศุภฤกษ์ ทัศนเจริญ

ด้วย นางสาวธารทิพย์ พานเพชร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับ จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 The Comparisons of English reading comprehension abilities between Using DR-TA Learning Approaches and KWL Plus Learning Approaches for Matthayomsuksa 2 Students.” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิติน 0643249942

ที่ อว 0605.5(2) /

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

30 มิถุนายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน นายสุเมธ เทียงดาห์

ด้วย นางสาวธารทิพย์ พานเพ็ชร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับ จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 The Comparisons of English reading comprehension abilities between Using DR-TA Learning Approaches and KWL Plus Learning Approaches for Matthayomsuksa 2 Students.” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0643249942

ที่ อว 0605.5(2)/ว1495

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

30 มิถุนายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายสกล มาบุญธรรม

ด้วย นางสาวธารทิพย์ พานเพชร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA กับ จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 The Comparisons of English reading comprehension abilities between Using DR-TA Learning Approaches and KWL Plus Learning Approaches for Matthayomsuksa 2 Students.” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิติน 0643249942

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที คะแนนเต็ม 30 คะแนน
2. แบบทดสอบเป็นชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
3. เมื่อเลือกคำตอบจากข้อ 1, 2, 3, และ 4 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย × ลงใน

กระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

ข้อ	1	2	3	4
1		×		
2	×			
3	×			
4			×	
5		×		

4. ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนคำตอบ หรือต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ทำดังนี้

ข้อ	1	2	3	4
1	×	×		
2	×	×		
3	×			
4		×	×	
5				×

5. ห้ามนักเรียนทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

Direction: (Items 1-30) choose the best alternatives to complete each of the following passages.

Passage 1

(1) Buddhist monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning. They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock noon. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

(5) Buddhist monks usually do not cook their own food. Buddhist people give it to them. Early every morning the monks go out of their wat. Each monk carries a big black bowl. They walk through the village. People put food in their bowls. The monks eat the food from their bowls in their wat. After each meal they pray for those people. (8)

(9) Every afternoon Buddhist monks study the teachings of Lord Buddha, clean their wat, do the chores and sometimes talk about the teaching with the people. Buddhist monks pray for the well-being of men and animals many times a day - at sunrise after meals, and at sunset. Every Buddhist monk in Thailand cannot have a wife. But in some other countries like Japan a monk can live with his wife.

1. According to the passage, which of the following is TRUE?

- a. Buddhist monks can eat food in the evening.
- b. Buddhist monks can eat food at least 3 times a day.
- c. Buddhist monks can drink only water and light drink after noon.
- d. Buddhist monks cannot eat or drink anything in the afternoon and evening.

2. The word "those people" (line 8) refers to ____.

- a. Lord Buddha
- b. Buddhist nuns
- c. Buddhist monks
- d. Buddhist people

3. What is the best description of Buddhist monk according to this passage?
- A person who teaches at school
 - A person who studies at a school or college
 - A person who takes pictures of the temples
 - A person who guides the teachings of Lord Buddha
4. What thing Buddhist monks always do after their meal?
- cooking their own food
 - selling food to Buddhist people
 - praying to Buddhist people who gave food
 - walking through the streets to receive food
5. What is not the afternoon's activities for Buddhist monks?
- cleaning the temple
 - walking through the village
 - learning the teachings of Lord Buddha
 - talking about the teaching with the people
6. According to the passage, it can be concluded that ___.
- Buddhist people have many activities to do in the temples.
 - Buddhist people can become monks by giving food.
 - Buddhist monks live their lives following the rules.
 - Buddhist monks live their lives like Buddhist people.

(1) We must have money to buy food. Animals must work hard to find food. In some places it is very hard to find enough food. In the North Pole there is snow everywhere in winter. And it is winter for six months. Animals must try hard to find the grass and plants. They have to dig through the snow to find the plants. The hare is very good at digging. They dig tunnels in the snow. The tunnels go down to the ground. On the ground there are plants. Inside the tunnels, the little animals can eat without being seen. Wolves and foxes eat other animals like hares.

(8) Small fish eat plants in the sea. Big fish like whales eat small fish. Seals also like to eat fish. And the polar bears eat them. It is easier to find food in the Tropics for (10) the animals that eat grass and plants. Plants are everywhere in the Tropics. But animals have more enemies' here. There are many more kinds of animals that eat other animals. Tigers and lions are animals that eat other animals in the Tropics. Animals in the Tropics must try hard to live. They have too many enemies to escape

7. What is the passage mainly about?

- a. types of animal habitats
- b. feeding habits of animals
- c. food products from animals
- d. animal behavior and society

8. According to the passage, which of the following is TRUE?

- a. Tigers eat plants for their food.
- b. Whales eat seals for their food.
- c. Hares take their food from the sea.
- d. Plants take their food from the ground.

9. What is not mentioned in the passage?

- a. Some animals eat plants.
 - b. Some animals eat other animals.
 - c. Some animals in the Tropics eat plants.
 - d. Some animals in the North Pole eat snow.
10. The word “escape” can be replaced with ____.
- a. run away
 - b. run into
 - c. run over
 - d. run on
11. The word “Tropics” (line 10) means ____.
- a. the hottest area of the earth
 - b. the coldest area of the earth
 - c. the largest area of the earth
 - d. the smallest area of the earth
12. According to the passage, it can be concluded that ____.
- a. There is only one type of eating habit.
 - b. All the animals have the same eating habits.
 - c. There are a lot of eating habits of different animals.
 - d. The animals from different habitats have the same eating habits

(1) There are hot places and cold places on our earth. Places around the North Pole and the South Pole are cold. It is hot in places near the equator. There are two cold zones, one in the north and the other in the south, and a large hot zone. Between the two cold zones and the hot zone are two warm zones. People live in all these zones. There are three seasons in hot countries like Thailand, Laos, Cambodia, Malaysia, Singapore and Indonesia.

(7) In warm countries it is cold in winter. It snows and water freezes. Children like to play in the snow, throwing snow balls and making snowmen. Men and women like to go skiing on snowy mountains.

(10) In summer the sun shines brightly and the weather is hot. People go to the beach on summer vacation. Schools are closed. School children like summer the most of all seasons because they have long holidays.

(13) In fall the days are cool and warm. They call this season "fall" because the leaves are falling from the trees. Schools start the first semester or first term in this season and children are back to school. Then comes the winter again.

13. What is the passage mainly about?

- a. types of disasters
- b. world time zones
- c. climate zones and types
- d. effects of climate change

14. Which activity people don't do in winter?

- a. planting flower
- b. skiing
- c. making snowman
- d. throwing snowballs

15. The word "they" (line 13) refers to ____.

- a. doctors
- b. students
- c. reporters
- d. teachers

16. According to the passage, which of the following is TRUE?

- a. In spring, the weather is cold.
- b. In summer, the weather is very cold.
- c. In fall, the weather is warm and cool.
- d. In winter, the weather is nice and warm.

17. Which country has only three seasons?

- a. Brazil
- b. Japan
- c. Singapore
- d. New Zealand

18. According to the passage, it can be concluded that ___.

- a. All countries in the world have four seasons.
- b. All countries in the world have the same climate.
- c. The weather in the world is changed by the time zones.
- d. There are lots of different types of climates on Earth.

Passage 4

(1) Many kinds of animals can live in the cold North. They can live because they keep themselves warm. A polar bear has fur even under his feet. It keeps his feet dry and warm.

(4) The polar bear's fur is white. The color of his fur is the same as snow. Eskimos hunt the polar bear. They like to eat bear meat. The bear's fur makes warm clothes. It is hard for a hunter to see a polar bear, because his fur is almost the same color as the snow.

(8) Polar bears are white all the year round. Other animals change colors. The fox in the North Pole is also white. But he is white only as long as there is snow on the ground. When there is no snow, his white hair goes off. He grows gray hair. It is hard to see him when the ground is dark.

(12) Other animals do not change color. It is easy to see them in the snow. It is not easy to catch these animals because they are not alone. They go together in large herds.

19. What is the passage mainly about?

(1) There are many hot and dry places in the world. The sun is very hot. They call this kind of land the desert. It is very hard to find water in the desert. Men and the other animals have to drink water every day. But the camel is different. Its body can hold enough water for a few days. It has wide, flat feet. They keep it from sinking into the sand.

(6) The place where there are plants and water in the desert is called an oasis. There are many oases in the desert. People live in these oases. The camels walk from oasis to oasis carrying goods for the people in the oases.

(9) There are few railroads in some desert, but the camel is still the “ship.” Some desert is very wide and dry. It will cost very much money to build railroad tracks across" it. There are some other animals that live in the desert besides camels. There are mice' too. They also have flat feet. The mouse uses only his strong back legs to run across the sand. When he stands still, he rests on his tail. Other animals like to eat him but he is too fast.

25. What is the passage mainly about?

- a. drought
- b. desert life
- c. desert war
- d. climate change

26. Why railroads are not proper to use in desert?

- a. because desert has many oases.
- b. because desert is wide and dry.
- c. because it is not good for camel.
- d. because it always rains in the desert

27. The word “wide” can be replaced with _____.

- a. dry
- b. deep
- c. break
- d. broad

28. Where can people find water in the desert?

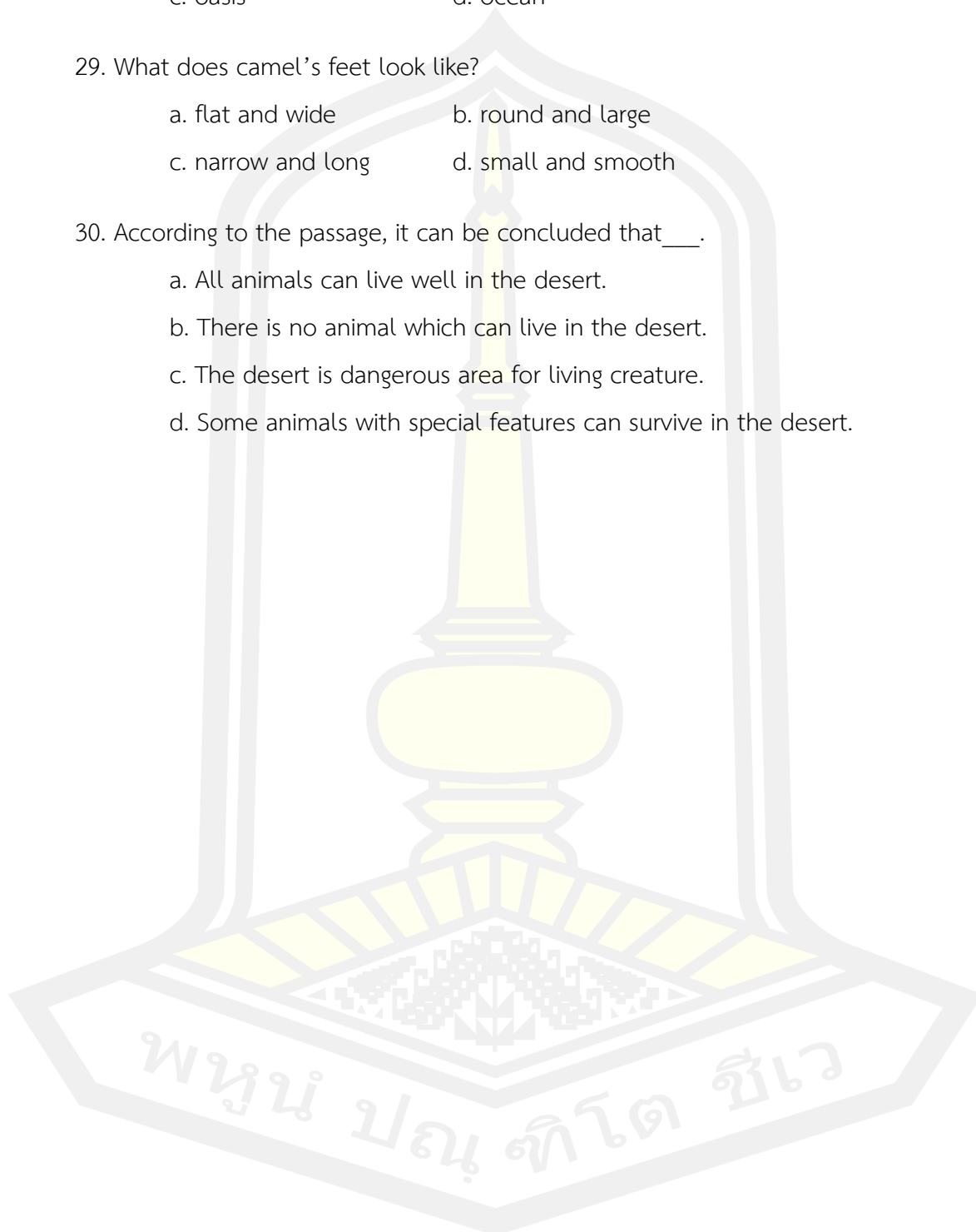
- a. sea
- b. sand
- c. oasis
- d. ocean

29. What does camel's feet look like?

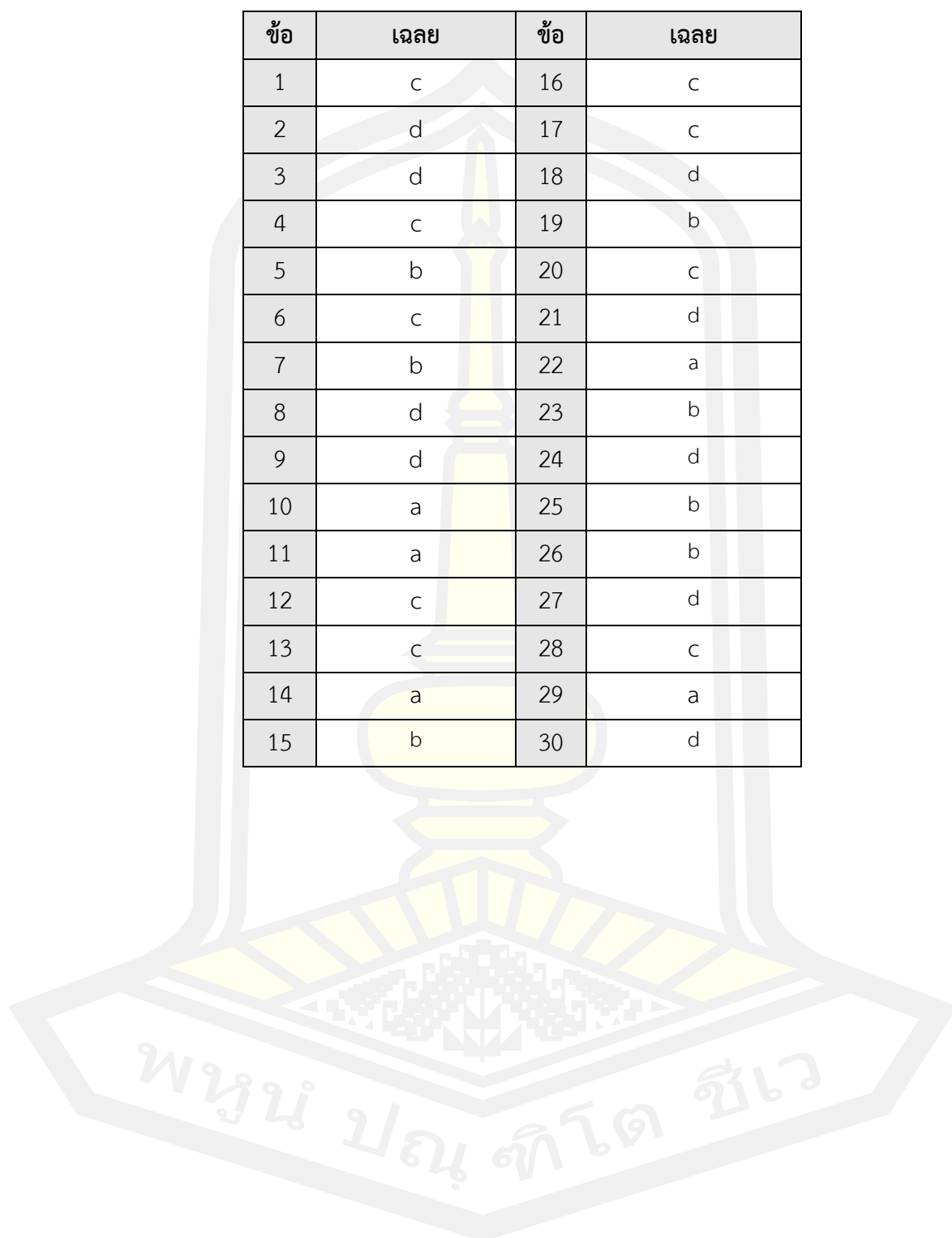
- a. flat and wide
- b. round and large
- c. narrow and long
- d. small and smooth

30. According to the passage, it can be concluded that ___.

- a. All animals can live well in the desert.
- b. There is no animal which can live in the desert.
- c. The desert is dangerous area for living creature.
- d. Some animals with special features can survive in the desert.

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	c	16	c
2	d	17	c
3	d	18	d
4	c	19	b
5	b	20	c
6	c	21	d
7	b	22	a
8	d	23	b
9	d	24	d
10	a	25	b
11	a	26	b
12	c	27	d
13	c	28	c
14	a	29	a
15	b	30	d

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ DR -TA

พหุบัณฑิตวิทยา

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Buddhist monks โดยใช้การจัดกิจกรรมแบบ DR-TA	
วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ22101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้เรื่อง	เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านภาษาอังกฤษประกอบด้วยทักษะและกลวิธีการอ่านที่หลากหลายที่ผู้สอนจะต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน อาทิ การเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวน การจับใจความสำคัญการระบุรายละเอียดของเนื้อหาที่อ่าน และเนื่องจากทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์และส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การนำกิจกรรมการเขียนมาบูรณาการในการสอนอ่านจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำเนื้อหาที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

หน่วยที่	หัวเรื่อง	ความสอดคล้องกับสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัดของหลักสูตร 2551								สมรรถนะ สำคัญ ของผู้เรียน	คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์
		สาระที่ 1			สาระที่ 2		สาระที่ 3	สาระที่ 4			
		ต 1.1	ต 1.2	ต 1.3	ต 2.1	ต 2.2	ต 3.1	ต 4.1	ต 4.2		
		ตัวชี้วัด 4	ตัวชี้วัด 4		ตัวชี้วัด 1	ตัวชี้วัด 2	ตัวชี้วัด 1	ตัวชี้วัด 1		- การสื่อสาร - การคิด วิเคราะห์ - การ แก้ปัญหา - การใช้ ทักษะ ชีวิต	- รักความ เป็นไทย - ใฝ่เรียนรู้ - มีความ รับผิดชอบ

3. ผลการเรียนรู้

นักเรียนจับใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่าน และเขียนสรุปความได้

4. วัตถุประสงค์

- กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านเรื่อง Buddhist monks ได้
- อ่านข่าวและจับใจความสำคัญจากเรื่อง Buddhist monks ได้

3. คัดเดาความหมายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์จากเรื่อง Buddhist monks ได้

4. อ่านและเขียนสรุปสาระสำคัญจากเรื่อง Buddhist monks ได้

5. อ่านและเล่นเกมตอบคำถามจากเรื่องที่ได้

5. สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

5.1 Text 1 เรื่อง Buddhist monks

5.2 Text 2 ใบความรู้คำศัพท์

5.3 Text 3 ใบความรู้โครงสร้างไวยากรณ์เรื่องการใช้ Present simple tense

5.4 สื่อ PowerPoint คำศัพท์

5.5 วิดีทัศน์เกี่ยวกับพระสงฆ์ในศาสนาพุทธ

5.6 Task 1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน

5.7 Task 2 ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้

5.8 Task 3 สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่ได้

6. เนื้อหาทางภาษา

1. คำศัพท์ สำนวน :

1. monk= พระ, นักรบ

2. temple = วัด

3. teaching = คำสอน

4. robe = เสื้อคลุม

5. barefoot = เท้าเปล่า

6. sandal = รองเท้าสานรองเท้าแตะ

7. umbrella = ร่ม

8. meal = มื้ออาหาร

9. early = เข้าตรู่

10. village = หมู่บ้าน

11. people = ประชาชน

12. pray= สวดมนต์

2. โครงสร้าง : การใช้ Present simple tense

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

8. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

9. หลักฐานการเรียนรู้

ชิ้นงาน 1. งานเขียนสรุปความ

ภาระงาน 1. นักเรียนเขียนสรุปความ

10. การวัดและการประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ด้านความรู้	จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ดีความ และ แสดงความคิดเห็น จากการอ่านเรื่องที่ เป็นสารคดีพร้อมทั้ง ไหเหตุผลและยก ตัวอย่างประกอบ	คำตอบจาก กิจกรรม Comprehension เรื่อง Buddhist monks	การเลือกคำตอบ จากตัวเลือก	จำนวนคำตอบที่ ถูกต้องเกณฑ์ ผ่านร้อยละ 75
ด้านทักษะ/ กระบวนการ	การทำงานกลุ่ม	สังเกตการทำงาน กลุ่ม	แบบประเมิน พฤติกรรมการ ทำงานกลุ่ม	ระดับดี
ด้านสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน	ผลการประเมิน	การสังเกต	แบบประเมินการ อ่าน	ระดับดี
ด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผลการประเมิน	การสังเกต	แบบประเมิน ความมุ่งมั่นใน การทำงาน	ระดับดี

11. กิจกรรมการเรียนรู้

กระบวนการ	กิจกรรมการเรียนการสอน
<p>ขั้นที่ 1 ตั้งเป้าหมายในการอ่าน คาบที่ 1 จำนวน 30 นาที</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำเขาสูบทเรียนโดยเปิดวิดีโอทัศน์พระสงฆ์ในศาสนาพุทธในประเทศต่าง ๆ 2. ครูถามนักเรียนว่ามีพระสงฆ์ในประเทศใดบ้างที่ปรากฏในวิดีโอทัศน์ดังกล่าว 3. ครูใช้สื่อ PowerPoint นำเสนอหัวข้อที่อยู่ใน Text 1 โดยนักเรียนเสนอความคิดเห็นว่าหัวข้อดังกล่าวเกี่ยวข้องกับอะไร 4. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออก 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 5. ครูแจก Task 1 และให้สมาชิกแต่ละกลุ่มกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน จากนั้นครูเก็บ Task 1
<p>ขั้นที่ 2 ปรับระดับการอ่านให้เข ากับระดับความยากง่ายของ เนื้อหา (คาบที่ 1 จำนวน 30 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจก Text 1 เรื่อง Buddhist monks 2. ครูแจก Task 2 โดยให้นักเรียนทุกกลุ่มใช้เทคนิค Skimming โดยอ่านบทความคร่าว ๆ และตอบคำถามใน Task 2 จากนั้นครูเรียกเก็บ Task 2
<p>ขั้นที่ 3 สังเกตการณ์การอ่าน (คาบที่ 1 จำนวน 40 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูใช้สื่อ PowerPoint อธิบายคำศัพท์ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มคาดเดาความหมายของคำศัพท์ก่อนแล้วจึงอธิบายความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว 2. ครูแจก Text 2 โครงสร้างทางไวยากรณ์เรื่อง Present Simple Tense และอธิบายการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ดังกล่าว 3. ครูทดสอบความเข้าใจความหมายคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์โดยใช้คำถามในสื่อ PowerPoint 4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข่าวด้วยเทคนิค Scanning 5. ครูบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนแต่ละกลุ่มและช่วยเหลือนักเรียน
<p>ขั้นที่ 4 พัฒนาความเข้าใจ (คาบที่ 2 จำนวน 30 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มกลับไปดูจุดมุ่งหมายในการของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มที่เคยตั้งไว้โดยเลือกจุดมุ่งหมายที่ดี

กระบวนการ	กิจกรรมการเรียนการสอน
	<p>ที่สุดของแต่ละกลุ่มไว 1 จุดมุ่งหมาย</p> <p>2. ครูแจก Task 1 และ Task 3 ให้นักเรียนทุกกลุ่ม</p> <p>3. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนจุดมุ่งหมายที่ได้เลือกไวจาก Task 1 ลงใน Task 3 และเขียนสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านเพื่อตอบจุดมุ่งหมายที่ดีที่สุดของตนเอง</p> <p>4. ครูเรียกเก็บ Task 3</p>
<p>ขั้นที่ 5 กิจกรรมพัฒนาทักษะที่จำเอน (คาบที่ 2 จำนวน 50 นาที)</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมตอบคำถาม จำนวน 10 คำถาม</p> <p>2. ครูแจกป้ายคำตอบ A,B,C,D ให้กับแต่ละกลุ่ม</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกป้ายคำถามจากสื่อ PowerPoint ถ้านักเรียนตอบคำถามถูกจะได้ คะแนนและของรางวัลที่ซ่อนอยู่หลังแผนป้ายรางวัลและครูบันทึกคะแนนของแต่ละกลุ่ม</p> <p>4. กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มที่ชนะ</p>

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายประพันธ์ ชันโมลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนารี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

Buddhist monks

Buddhist monks live in wat (temples) They learn the teachings of Lord Buddha. Then they teach the teachings to people.

Buddhist monks wear *jeewcm* (yellow robe) They wear no hair. They are usually barefoot. Sometimes they wear sandals, but they do not wear shoes. They do not wear hats. When the sun is hot. they use their umbrellas.

They carry things in their cloth bags. These bags usually have beautiful designs on them.

In Thailand only men, not women, over twenty years old can be Buddhist monks.

Buddhist monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning. They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock noon. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

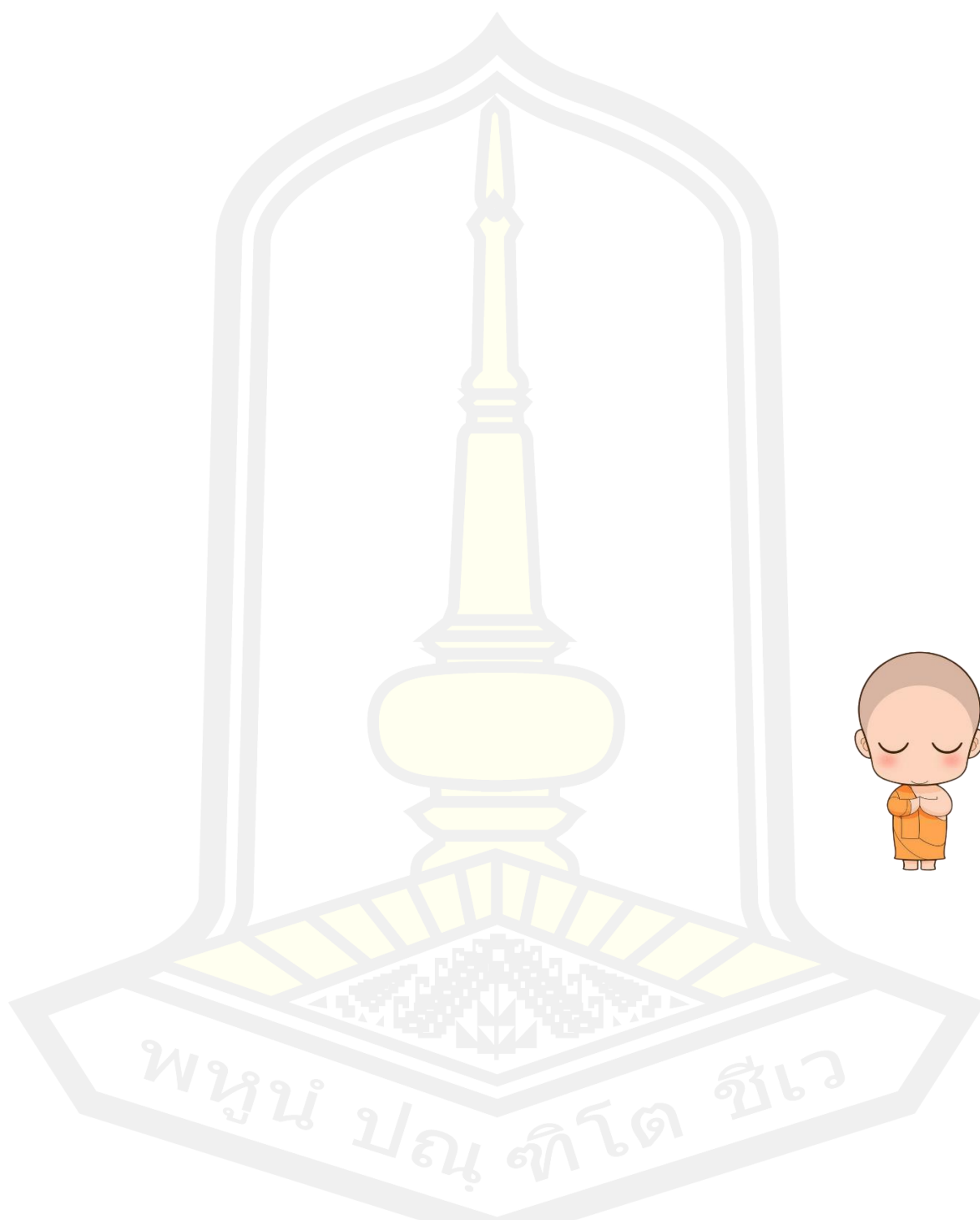
Buddhist monks usually do not cook their own food. Buddhist people give it to them. Early every morning the monks go out of their wat. Each monk carries a big black bowl. They walk through the village People put food in their bowls. The monks eat the food from then bowls in their wat. After each meal they pray for those people.

Every afternoon Buddhist monks study the teachings of Lord Buddha, clean their wat, do the chores and sometimes talk about the teaching with the people. Buddhist monks pray for the well-being of men and animals many times a day - at sunrise after meals, and at sunset. Every Buddhist monk in Thailand cannot have a wife. But in some other countries like Japan a monk can live with his wife.

ที่มา : หนังสือเรียน Highlights of reading and writing 2 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช

Vocabulary

1. Monk= พระ, นักบวช
2. Temple = วัด
3. Teaching = คำสอน
4. Robe = เสื้อคลุม
5. Barefoot = เท้าเปล่า

Grammar focus

ไวยากรณ์

เรื่อง Present simple

Present Simple Tense

โครงสร้างประโยค คือ Subject + Verb1 + กรรม/ส่วนขยาย

ใช้กับเหตุการณ์

1. ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นความจริงตลอดไป หรือเป็นความจริงตาม

ธรรมชาติ เช่น

- The sun rises in the east. ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก
- Fire is hot. ไฟร้อน

2. ใช้กับการกระทำที่ทำเป็นนิสัย มักจะมีกลุ่มคำที่มีความหมายว่า เสมอ ๆ บ่อย ๆ ทุกๆ

(adverbs of frequency) อยู่ด้วย เช่น

- I get up at seven o'clock everyday. ฉันตื่นนอนเวลา 7 โมงเช้าทุกวัน
- I always have breakfast at 8:00 am. ฉันรับประทานอาหารเช้าเวลา 8 นาฬิกา

เสมอ

ชนิดของประโยค

1. ประโยคบอกเล่า = Subject + Verb1 + กรรม/ส่วนขยาย

ถ้ากริยาเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 จะมีการเติม s หรือ es เช่น

- I wake up at 5.30 am.
- I have breakfast at 7.00 am.
- I watch TV at 8.20 pm.
- I have dinner at 7.25 pm.
- I go to bed at 9.30 pm.

หลักการเติม s หรือ es ที่คำกริยา

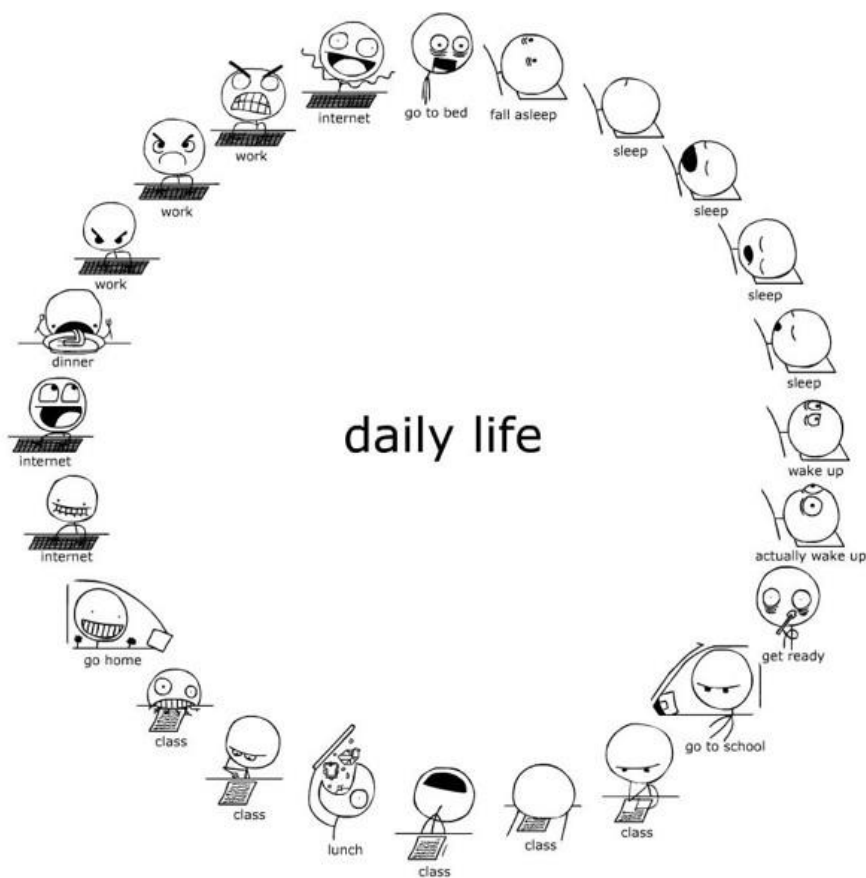
1.1 กริยาที่ลงท้ายด้วย s, ch, sh, และ o

ให้เติม es เช่น kiss – kisses, watch – watches, wash – washes, go – goes, etc.

1.2 กริยาที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น cry – cries, marry –

marries,

ยกเว้น หน้า y เป็นสระ ให้เติม s ได้เลย เช่น buy – buys, play – plays, etc.

2. ประโยคปฏิเสธ = Subject + do not (don't)/does not (doesn't) + V1 + กรรม/ส่วนขยาย เช่น

- I don't wake up at 5.30 pm.
- She doesn't have dinner at 7 o'clock.

3. ประโยคคำถาม = Do/Does + subject + V1 + กรรม/ส่วนขยาย เช่น

- Do you wake up at 5.30?
- Does she have dinner at 7.25 pm?

Task 1	
รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Task 1 (Individual Work)

Directions: Read the following topic and write down your reading purpose in the box below

Buddhist monks

Name: No Class

Task 2	
รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Task 2

(Group Work)

Directions: Read the text *Animal Partners* carefully and answer the following questions

1. Why is buddhist monks an important part of ceremonies and festivities for Thai people?

.....

.....

.....

.....

2. Why might it be good to study the teachings of Lord Buddha?

.....

.....

.....

.....

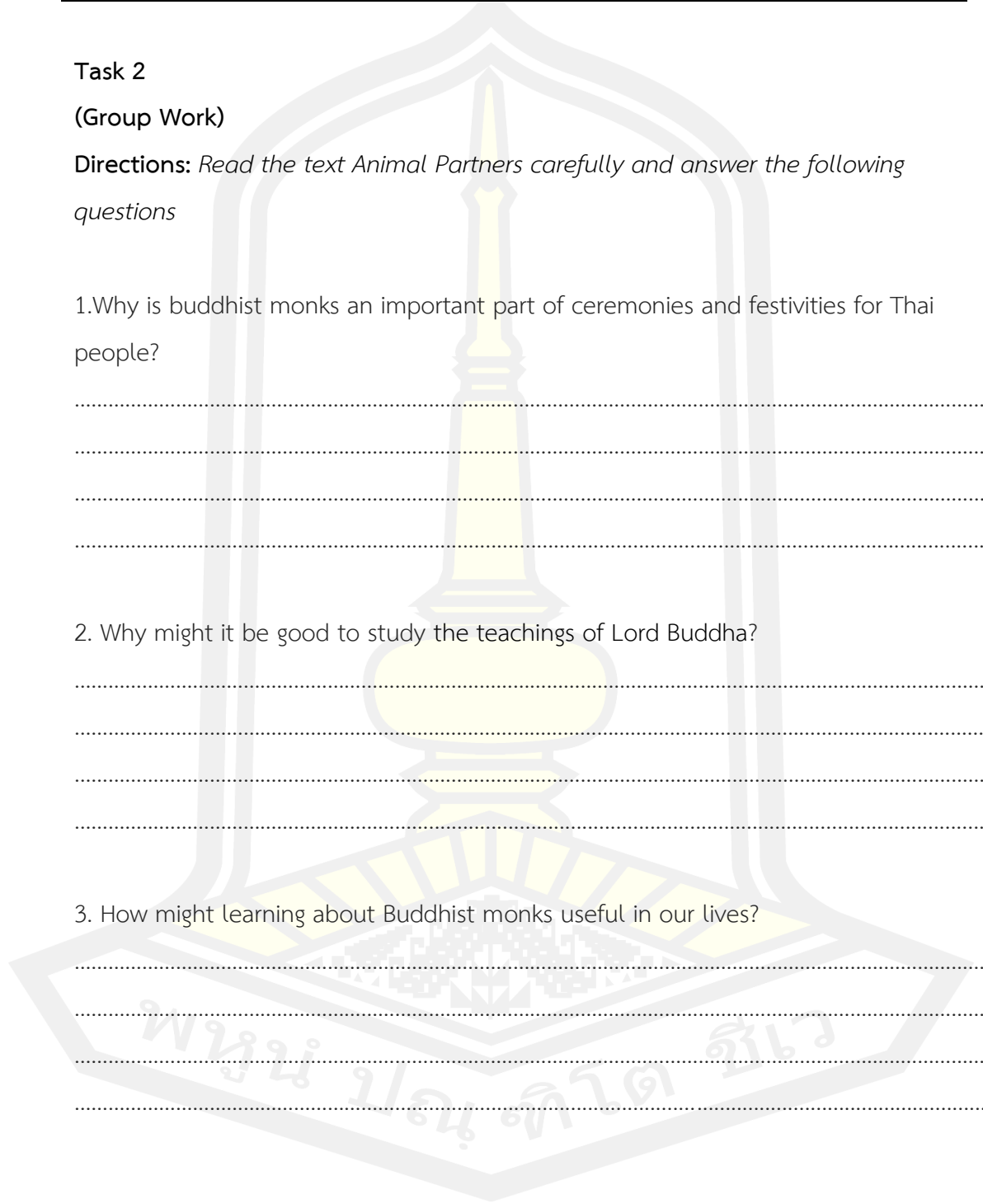
3. How might learning about Buddhist monks useful in our lives?

.....

.....

.....

.....

Task 3

รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Group work

Directions: Read the text *Animal Partners* carefully and answer the following questions.

1. What are the reading purposes from your group members?

1.

2.

3.

4.

5.

6.

2. What is the reading purpose of your group?

.....

.....

.....

3. What is the answer of your reading purpose?

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบย่อยหลังเรียน เรื่อง Buddhist monks	
รูปแบบการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรูแบบ DR-TA	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Circle the letter of the best answer.

Vocabulary

1. People put..... in the big black bowls.
a. food b. cloth c. pictures d. hat
2. When the sun is hot, Buddhist monks.....
a. wear shoes b. wear sandals c. use umbrellas d. wear sunglasses
3. Buddhist monks sometimes wear.....
a. shoes b. sandals c. umbrellas d. sunglasses
4. Buddhist monks usually eat food..... a day.
a. once b. twice c. once or twice d. three times

Grammar/ Language

5. Buddhist monks cannot drink the drink with food in it.....
a. in the morning b. in the afternoon
c. at sunrise d. after meals and at sunset
6. Buddhist monks walk through the village early in the morning to.....
a. pray for people b. carry black bowls
c. take pictures d. get food
7. Buddhist monks do not..... their own food.
a. cook b. eat c. carry d. get

8. Buddhist monks..... after each meal.

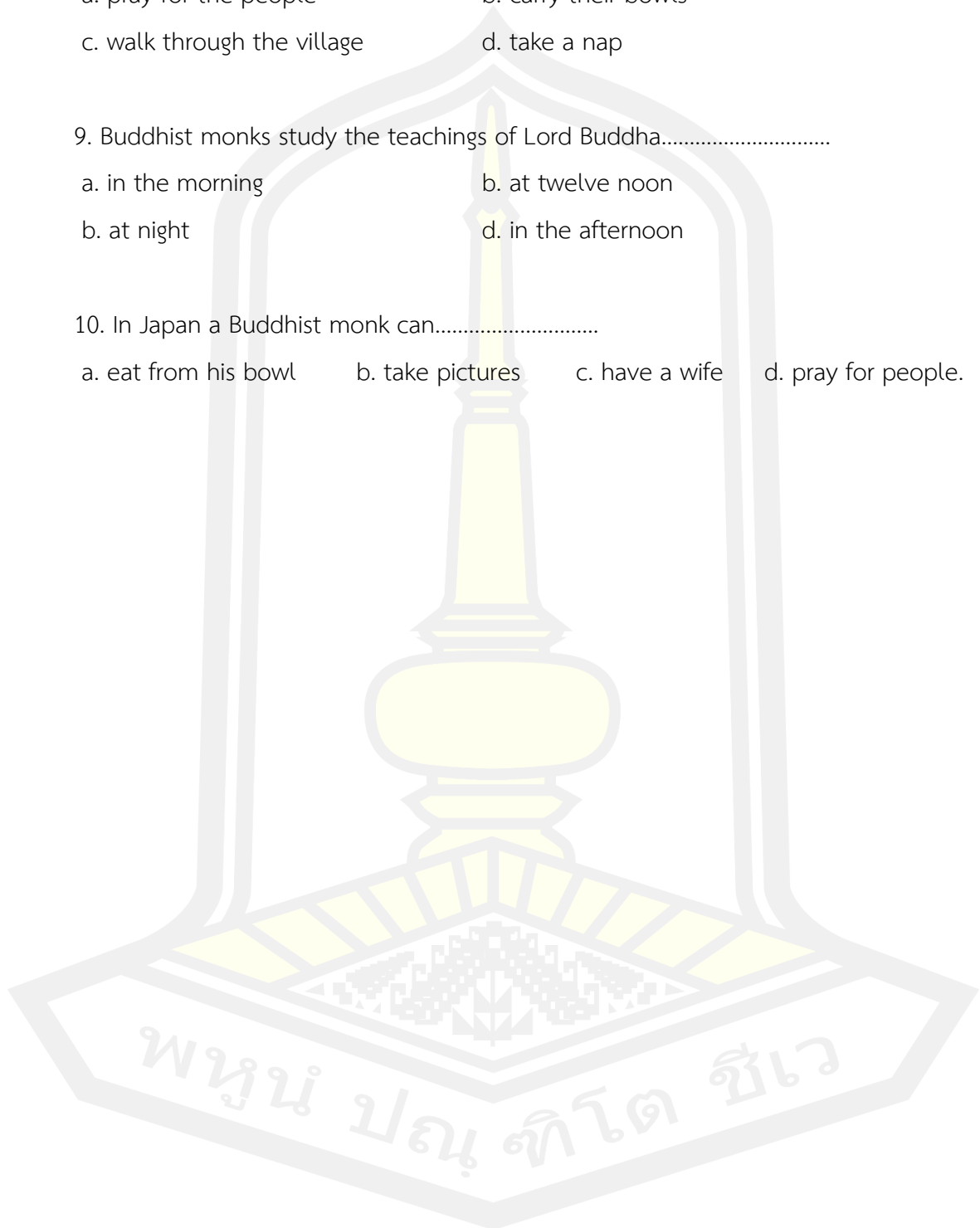
- a. pray for the people
- b. carry their bowls
- c. walk through the village
- d. take a nap

9. Buddhist monks study the teachings of Lord Buddha.....

- a. in the morning
- b. at twelve noon
- b. at night
- d. in the afternoon

10. In Japan a Buddhist monk can.....

- a. eat from his bowl
- b. take pictures
- c. have a wife
- d. pray for people.

เฉลย

แบบทดสอบย่อย

1. a. food
2. c. use umbrellas
3. b. sandals
4. b. twice
5. b. in the afternoon
6. d. get food
7. a. cook
8. a. pray for the people
9. d. in the afternoon
10. c. have a wife

แบบประเมินการอ่าน

ระดับ ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก / ความสำคัญ	คะแนนรวม
	4	3	2	1		
ความเข้าใจ	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้ทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้เกือบ ทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้น้อย มาก	2	8
การจับ ใจความสำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้น้อย มาก	2	8
การรู้ ความหมาย ของคำศัพท์	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบททั้งหมด ได้	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้เกือบ ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ เล็กน้อย	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้น้อย มาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน

16-20

10-15

6-9

1-5

ระดับคุณภาพ

ดีมาก

ดี

พอใช้

ปรับปรุง

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ KWL-Plus

พหุณ ปณุ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Buddhist monks	
วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ22101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้เรื่อง	เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านภาษาอังกฤษประกอบด้วยทักษะและกลวิธีการอ่านที่หลากหลายที่ผู้สอนจะต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน อาทิ การเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวน การจับใจความสำคัญการระบุรายละเอียดของเนื้อหาที่อ่าน และเนื่องจากทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์และส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การนำกิจกรรมการเขียนมาบูรณาการในการสอนอ่านจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำเนื้อหาที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

หน่วยที่	หัวเรื่อง	ความสอดคล้องกับสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัดของหลักสูตร 2551								สมรรถนะ สำคัญ ของผู้เรียน	คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์
		สาระที่ 1			สาระที่ 2		สาระที่ 3	สาระที่ 4			
		ต 1.1	ต 1.2	ต 1.3	ต 2.1	ต 2.2	ต 3.1	ต 4.1	ต 4.2		
		ตัวชี้วัดที่ 4	ตัวชี้วัด 4		ตัวชี้วัด 1	ตัวชี้วัด 2	ตัวชี้วัด 1	ตัวชี้วัด 1		- การสื่อสาร - การคิด วิเคราะห์ - การ แก้ปัญหา - การใช้ ทักษะ ชีวิต	- รักความ เป็นไทย - ใฝ่เรียนรู้ - มีความ รับผิดชอบ

3. ผลการเรียนรู้

นักเรียนจับใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่าน และเขียนสรุปความได้

4. วัตถุประสงค์

1. จับใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่านได้
2. ระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้
3. ระบุรายละเอียดของเนื้อหาที่อ่านได้

4. เขียนสรุปเนื้อหาของบทอ่านโดยใช้แผนที่ความคิด (Mind mapping) ได้
5. เขียนสรุปความ (Summarizing) เนื้อหาของบทอ่านได้

5. สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

1. บทอ่านเรื่อง Buddhist monks
2. ใบงาน K-W-L
3. ใบงานแผนที่ความคิด
4. ใบงานการเขียนสรุปความ

6. เนื้อหาทางภาษา

1. คำศัพท์ สำนวน :

1. Monk= พระ, นักบวช
2. Temple = วัด
3. Teaching = คำสอน
4. Robe = เสื้อคลุม
5. Barefoot = เท้าเปล่า
6. Sandal = รองเท้าสาน รองเท้าแตะ
7. Umbrella = ร่ม
8. Meal = มื้ออาหาร
9. Early = เข้าตรู่
10. Village = หมู่บ้าน
11. People = ประชาชน
12. Pray= สวดมนต์

2. โครงสร้าง : การใช้ Present simple tense

7. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

8. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

9. หลักฐานการเรียนรู้

ชิ้นงาน 1. งานเขียนสรุปความ

ภาระงาน 1. นักเรียนเขียนสรุปความ

10. การวัดและการประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ด้านความรู้	จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความ คิดเห็นจากการ อ่านเรื่องที่เป็นสา รคดีพร้อมทั้งให้ เหตุผลและยก ตัวอย่างประกอบ	คำตอบจาก กิจกรรม Comprehension เรื่อง Buddhist monks	การเลือกคำตอบ จากตัวเลือก	จำนวนคำตอบที่ ถูกต้องเกณฑ์ ผ่านร้อยละ 70
ด้านทักษะ/ กระบวนการ	การทำงานกลุ่ม	สังเกตการทำงาน กลุ่ม	แบบประเมิน พฤติกรรมการ ทำงานกลุ่ม	ระดับดี
ด้านสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน	ผลการประเมิน	การสังเกต	แบบประเมินการ อ่าน	ระดับดี
ด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผลการประเมิน	การสังเกต	แบบประเมิน ความมุ่งมั่นใน การทำงาน	ระดับดี

11. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมก่อนอ่าน

ขั้นที่ 1 (K) ก่อนการอ่าน

1.1 ครูเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียน และตกลงกระบวนการเรียนรู้ โดยครูและนักเรียนตกลงร่วมมือกันว่านักเรียนต้องทำกิจกรรมใดบ้าง จะทำอย่างไร และจะมีวิธีวัดและประเมินผล อย่งไรนักเรียนคุณภาพพุทธศาสนิกชนออกมาทำบุญใส่บาตรที่ครูคิดไว้หน้ากระดาน และถามนักเรียนว่า What do you see on this picture? และนักเรียนพูดประโยค I see..... ตามสิ่งที่นักเรียนเห็นครูแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนทำกิจกรรมก่อนอ่าน โดยการใช้นักเรียนนำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่ครูกำหนดให้ไปใส่ให้ตรงกับภาพบนกระดาน

1.2 นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ติดบนกระดาน พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง

1.3 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คนโดยกำหนดให้แต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ผู้สอนแจกใบงาน ที่ 1 K-W-L ให้ผู้เรียนกลุ่มละ 1 แผ่นจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านชื่อเรื่องของบทอ่าน จากนั้นจึงถามคำถาม What do you know about Buddhist Monks? ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดที่เป็นความรู้เดิมเกี่ยวกับพระสงฆ์และเขียนข้อมูลความรู้ลงไปในช่วงที่ 1 K-What I already knew ของใบงาน

ขั้นที่ 2 (W) ระหว่างการอ่าน

2.1 ครูให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับพระสงฆ์ โดยเขียนไว้ในรูปของประโยคคำถาม นักเรียนให้ตัวอย่างประโยค เช่น “Why buddhist Monks do not eat food at noon? เป็นต้น ครูอธิบายว่าคำถามเหล่านี้จะเป็นเสมือนวัตถุประสงค์ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับพระสงฆ์ในศาสนาพุทธ ซึ่งท้ายสุดก็ต้องตรวจสอบว่าผู้เรียนจะได้คำตอบจากบทอ่านหรือไม่

2.2 ตัวแทนนักเรียนอ่านเรื่องจนจบ ครูคอยแก้ไขในส่วนที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง หลังจากนั้นนักเรียนช่วยกันศึกษาเนื้อเรื่อง

2.3 นักเรียนเขียนสิ่งที่นักเรียนอยากรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วเขียนลงใน Worksheet 1

ช่อง 2 W : What I Want to Know

ขั้นที่ 3 (L) เรียนรู้

3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านและทำความเข้าใจบทอ่าน จากนั้นจึงเขียนเฉพาะข้อมูลที่เป็นความรู้ใหม่เกี่ยวกับพระสงฆ์ในศาสนาพุทธ ลงในช่อง 3 L-What I have learned ของใบงานเมื่อเสร็จแล้วให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปว่าได้ความรู้ใหม่อะไรบ้างจากการอ่านบทอ่าน

3.2 ทำกิจกรรมพัฒนาความเข้าใจ

- นักเรียนทำกิจกรรม Comprehension: Look for the Main Ideas เสร็จแล้วครูให้นักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ (ดูเฉลยคำตอบท้ายแผน)

- นักเรียนทำกิจกรรม Comprehension: Looking for Details เสร็จแล้วครูอ่านคำถามทีละข้อ เรียกนักเรียนในทบอคำตอบ และให้บอกตำแหน่งของคำตอบในบทความที่สนับสนุนคำตอบ (ดูเฉลยคำตอบท้ายแผน)

- นักเรียนทำกิจกรรม Comprehension : Making Inferences and Drawing Conclusions ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม 4-5 คน อ่านคำถามทีละข้อและช่วยกันคิดคำตอบเนื่องจากคำถามชุดนี้ไม่มีคำตอบที่บ่งชัดในบทความ นักเรียนจะต้อง “คิดและค้นหา” ข้อมูลในบทความรวมทั้งนำภูมิหลังของตนเองมาใช้ในการตอบคำถามแต่ละข้อ ครูจึงไม่ได้คาดหวังว่านักเรียนจะตอบคำถามได้ถูกต้องสมบูรณ์ทุกข้อ เมื่อนักเรียนแต่ละคู่ทำงานเสร็จแล้วครูให้นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน และนักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยพิจารณาตรวจแก้ไขจนถูกต้อง (ดูเฉลยคำตอบท้ายแผน)

3.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาสรุปในรูปแบบของแผนที่ความคิดในใบงานที่ 2 เมื่อเสร็จแต่ละกลุ่มนำใบงานมาติดบนกระดานหน้าชั้นเรียนเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลในแต่ละกลุ่ม จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากบทอ่าน

ขั้นที่ 4 (Plus)

4.1 นักเรียนเขียนสรุปเรื่อง Buddhist monks เป็นกลุ่มตามความเข้าใจ โดยเขียนเป็นแผนผังความคิด ตามคำสั่งใน Worksheet 2 ลงในกระดาษชาร์ต และสี่เมจิกที่ครูแจกให้แล้วออกมานำเสนอนำนักเรียนผู้เรียนนำข้อมูลจากแผนที่ความคิดมาเขียนสรุปความลงในใบงานที่ 3 ครูผู้สอนตรวจสอบการเขียนและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน

4.2 กิจกรรมสรุปผล (Conclusion Activity) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วย เวลา 15 นาที แล้วร่วมกันหาคำตอบที่ถูกต้อง

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ลงชื่อ.....

(นายประพันธ์ ชันโมลี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนารี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอเสนอแนะ

.....

.....

.....

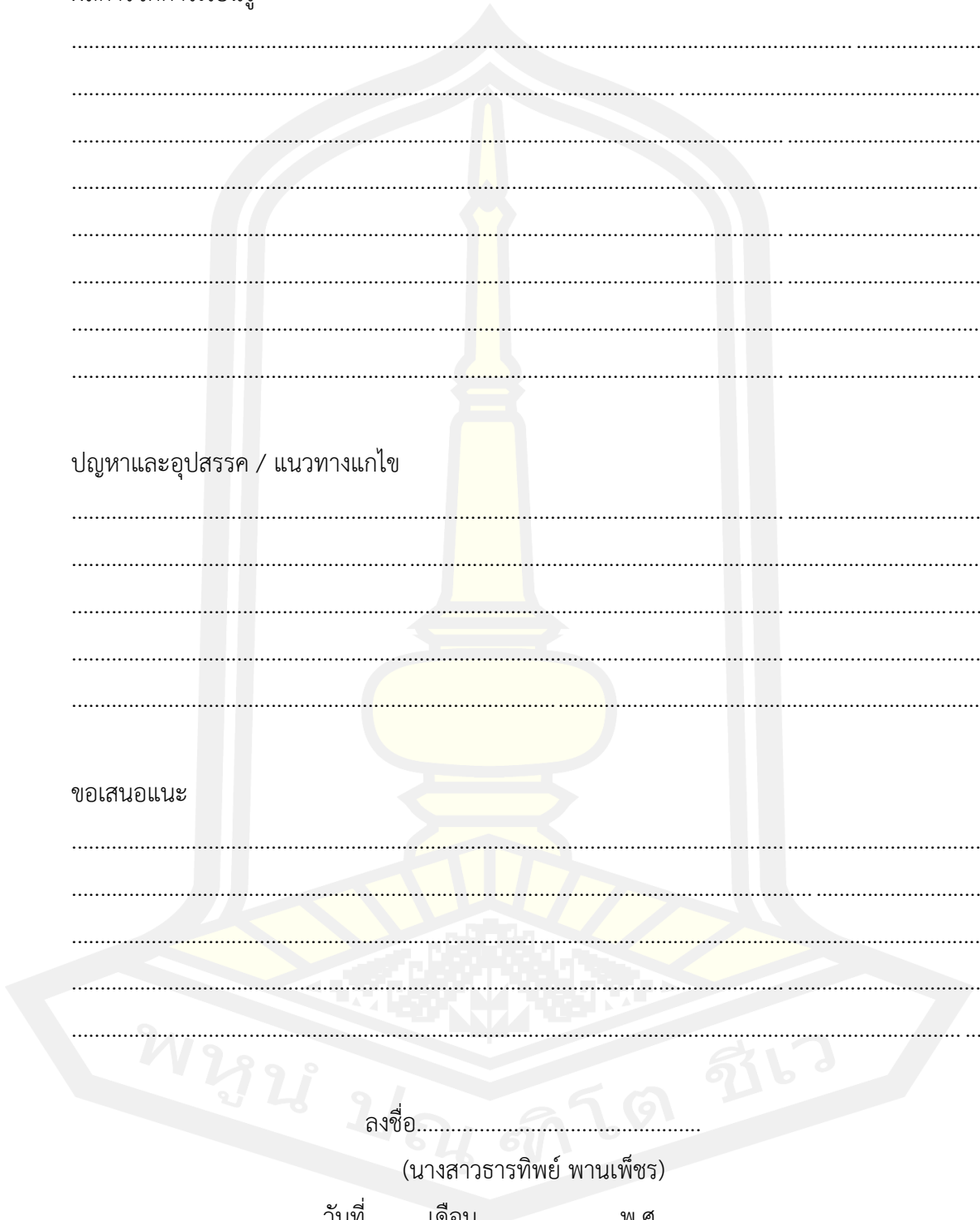
.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(นางสาวธรรทิพย์ พานเพ็ชร)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบอ่านเรื่อง Buddhist monks	
วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ22101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	เวลา 2 ชั่วโมง

Buddhist monks

Buddhist monks live in wat (temples) They learn the teachings of Lord Buddha. Then they teach the teachings to people.

Buddhist monks wear *jeewcm* (yellow robe) They wear no hair. They are usually barefoot. Sometimes they wear sandals, but they do not wear shoes. They do not wear hats. When the sun is hot. they use their umbrellas.

They carry things in their cloth bags. These bags usually have beautiful designs on them.

In Thailand only men, not women, over twenty years old can be Buddhist monks.

Buddhist monks can eat food only twice a day. The first meal is in the morning. They must finish the second meal before noon. Some monks even eat only once a day in the morning. They cannot eat any food after twelve o'clock noon. They can drink water and light drink, but not the drink with food in it.

Buddhist monks usually do not cook their own food. Buddhist people give it to them. Early every morning the monks go out of their wat. Each monk carries a big black bowl. They walk through the village People put food in their bowls. The monks eat the food from then bowls in their wat. After each meal they pray for those people.

Every afternoon Buddhist monks study the teachings of Lord Buddha, clean their wat, do the chores and sometimes talk about the teaching with the people. Buddhist monks pray for the well-being of men and animals many times a day - at sunrise after meals, and at sunset. Every Buddhist monk in Thailand cannot have a wife. But in some other countries like Japan a monk can live with his wife.

Worksheet 1	
รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Directions

1. Write what you know about Buddhist monks in column K (Know)
2. Write what you want to know about Buddhist monks in column W (Want to Know)
3. Write what you have learned about Buddhist monks column L (Learned)

K (Know)

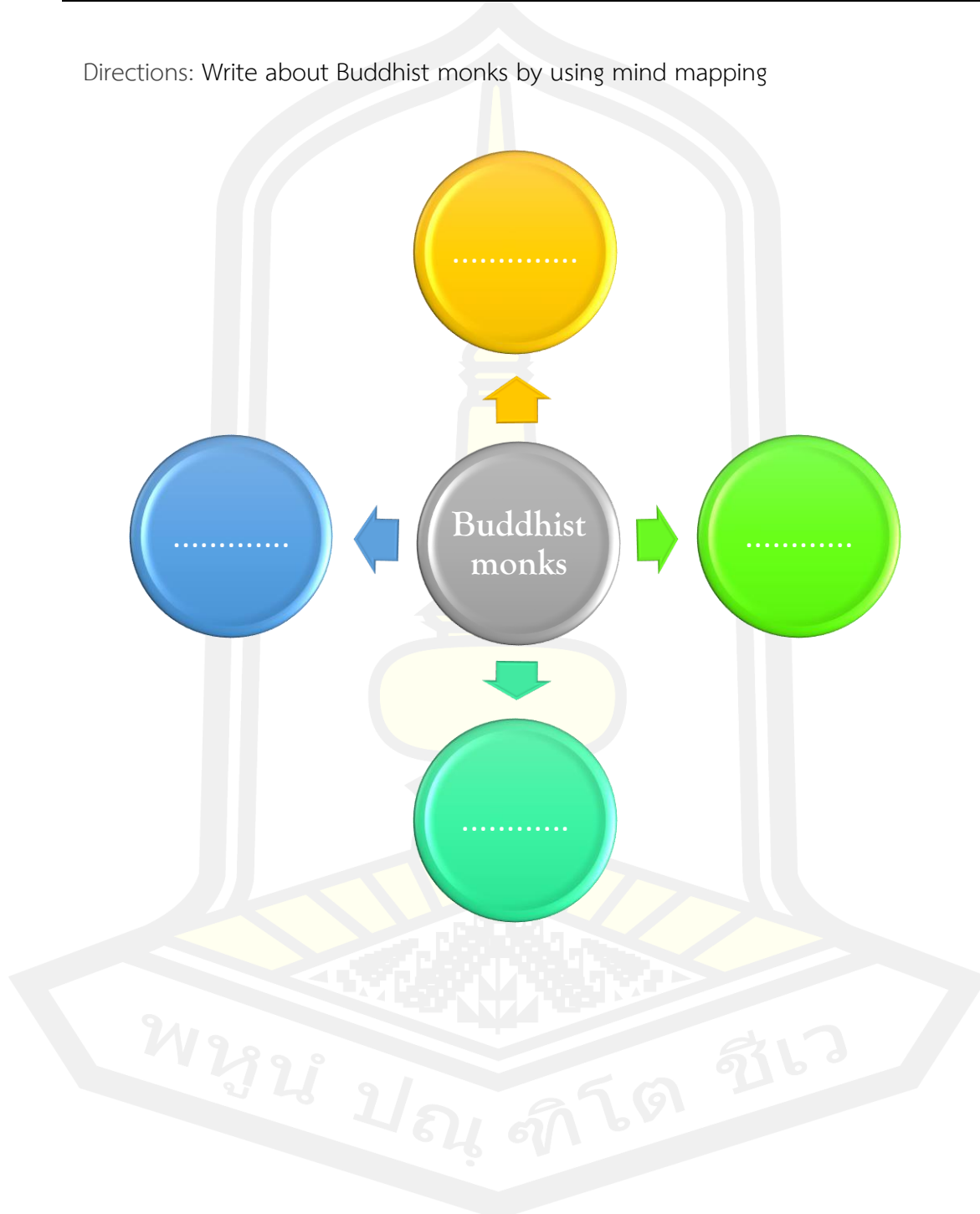
W (Want to Know)

L (Learned)

Worksheet 2	
รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Directions: Write about Buddhist monks by using mind mapping

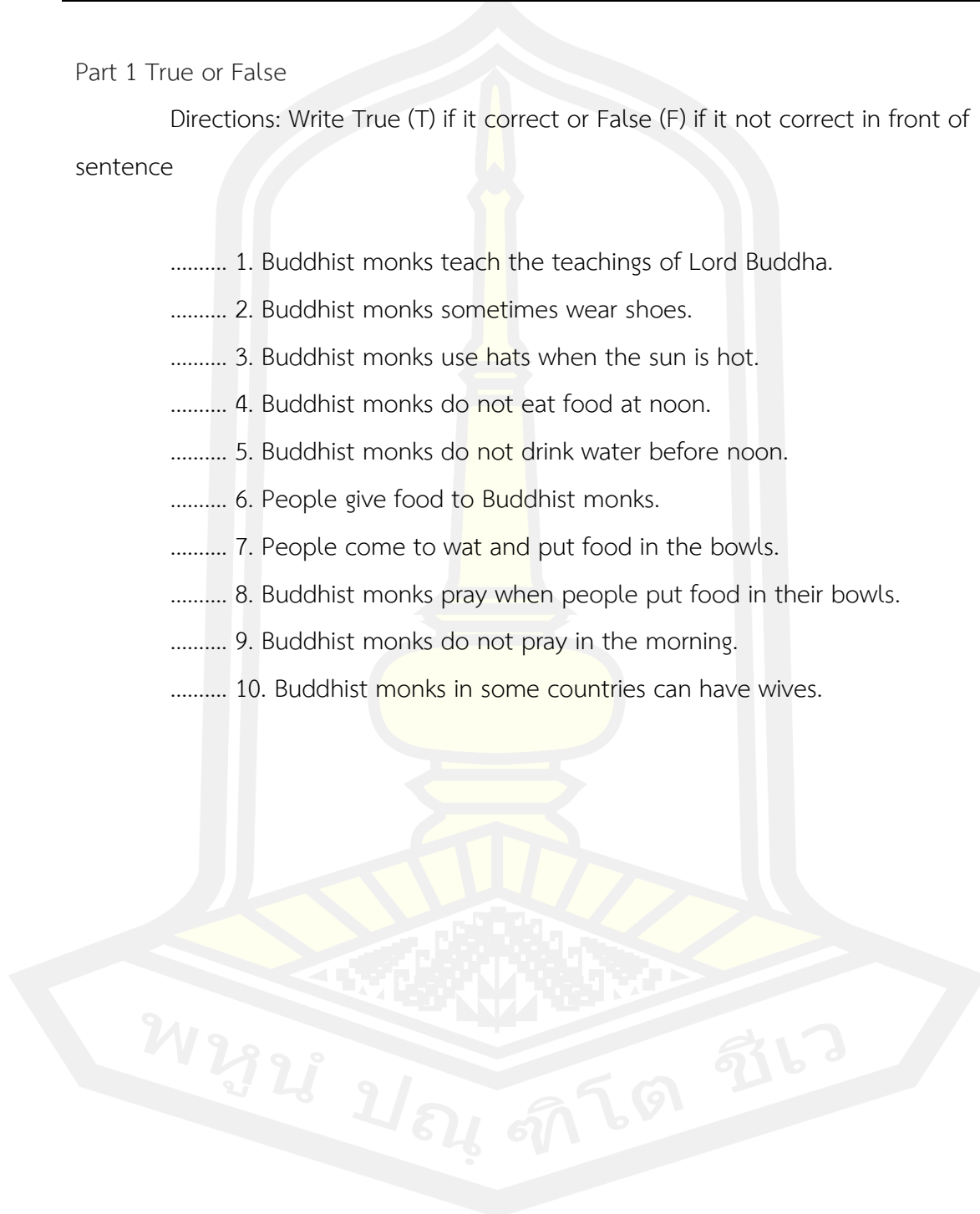

Worksheet 3 Comprehension	
รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Part 1 True or False

Directions: Write True (T) if it correct or False (F) if it not correct in front of sentence

- 1. Buddhist monks teach the teachings of Lord Buddha.
- 2. Buddhist monks sometimes wear shoes.
- 3. Buddhist monks use hats when the sun is hot.
- 4. Buddhist monks do not eat food at noon.
- 5. Buddhist monks do not drink water before noon.
- 6. People give food to Buddhist monks.
- 7. People come to wat and put food in the bowls.
- 8. Buddhist monks pray when people put food in their bowls.
- 9. Buddhist monks do not pray in the morning.
- 10. Buddhist monks in some countries can have wives.

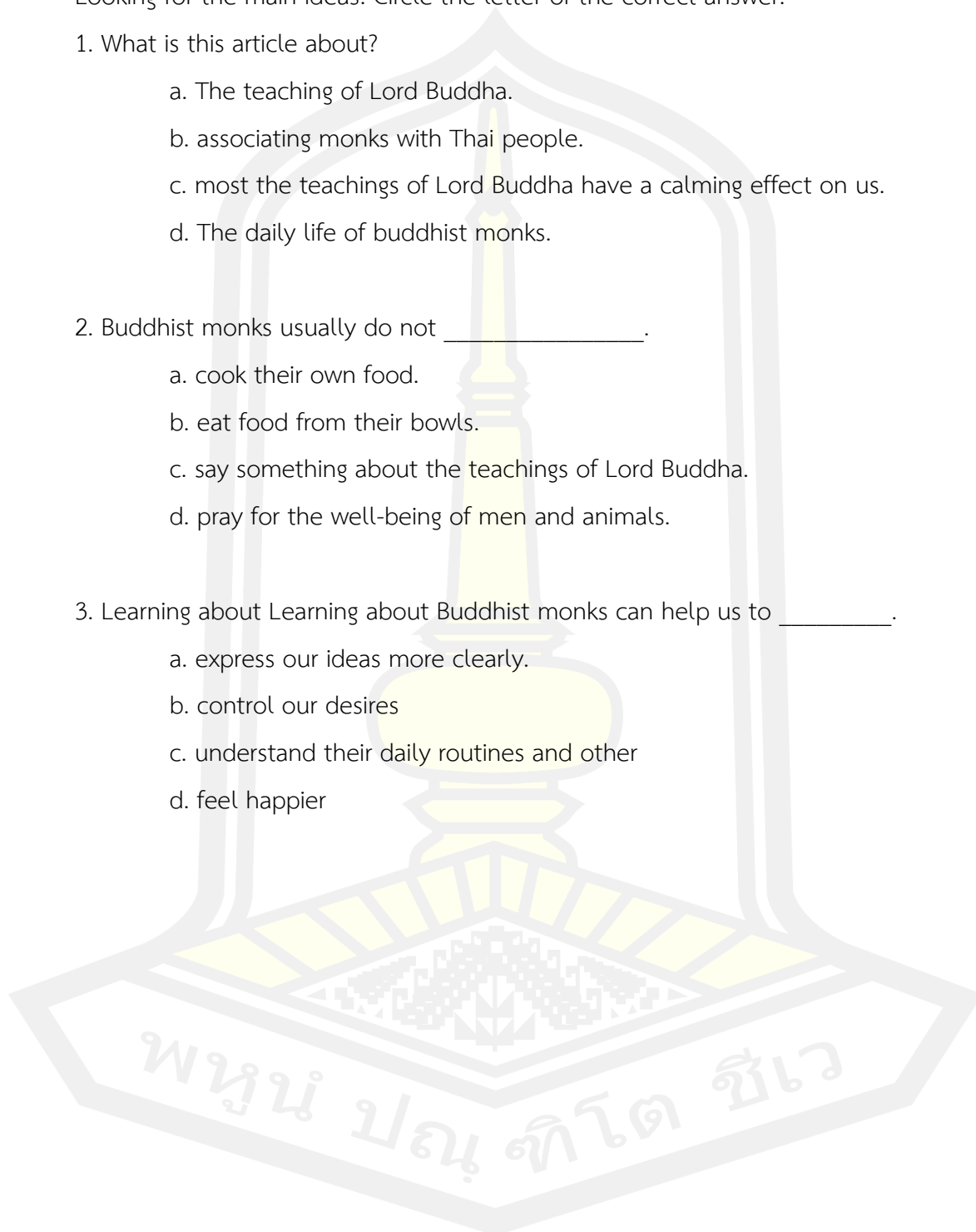
Part 2 Comprehension

Looking for the main ideas. Circle the letter of the correct answer.

1. What is this article about?
 - a. The teaching of Lord Buddha.
 - b. associating monks with Thai people.
 - c. most the teachings of Lord Buddha have a calming effect on us.
 - d. The daily life of buddhist monks.

2. Buddhist monks usually do not _____.
 - a. cook their own food.
 - b. eat food from their bowls.
 - c. say something about the teachings of Lord Buddha.
 - d. pray for the well-being of men and animals.

3. Learning about Learning about Buddhist monks can help us to _____.
 - a. express our ideas more clearly.
 - b. control our desires
 - c. understand their daily routines and other
 - d. feel happier

Worksheet 3 Making inference and drawing conclusions	
รูปแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

Making inference and drawing conclusions.

The answer to these questions are not directly in the reading write complete answer.

1. Why is buddhist monks an important part of ceremonies and festivities for Thai people?

.....

.....

.....

.....

2. Why might it be good to study the teachings of Lord Buddha?

.....

.....

.....

.....

3. How might learning about Buddhist monks useful in our lives?

.....

.....

.....

.....

พูนปัญญาจิตภิเษ

18. Buddhist monks..... after each meal.

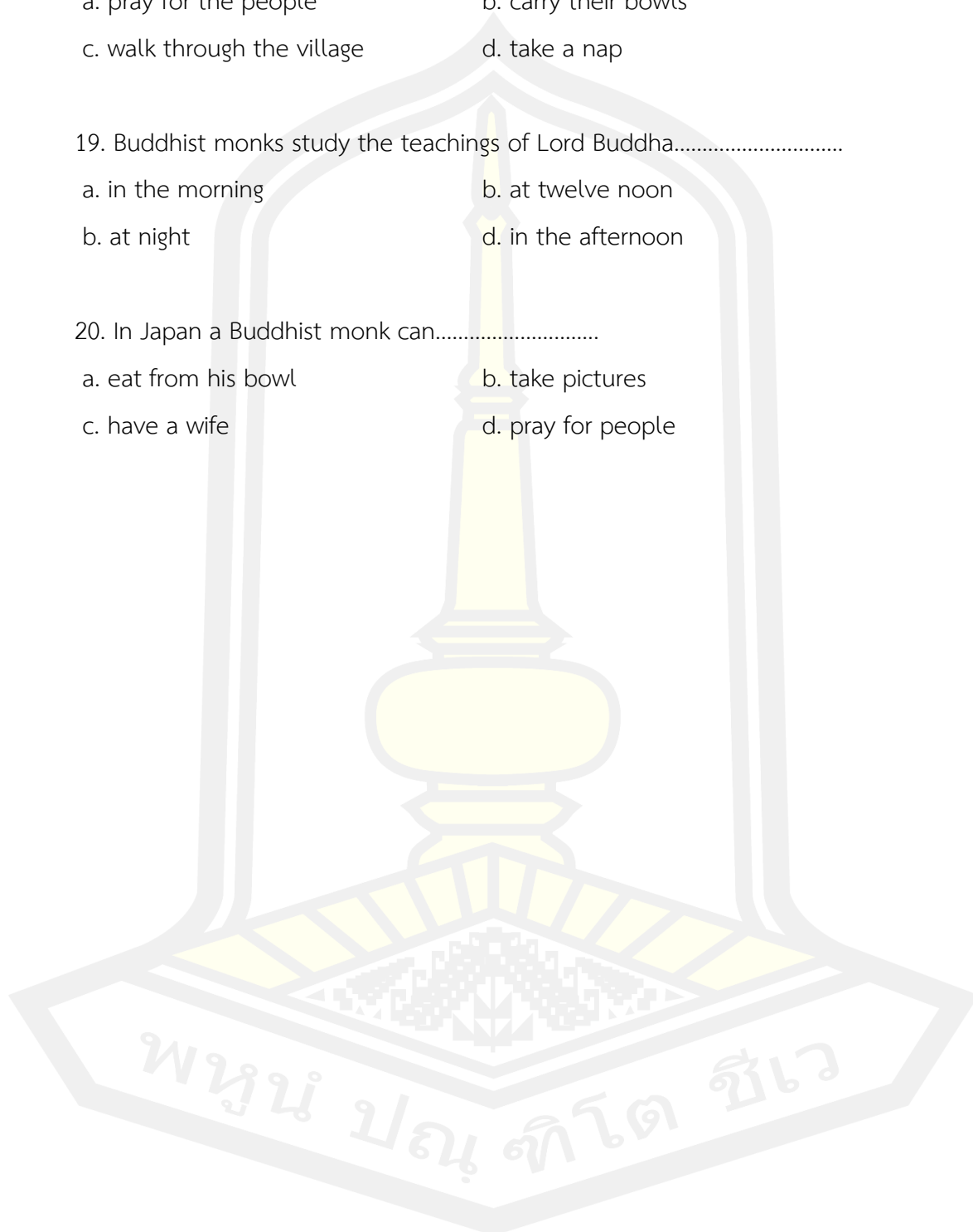
- a. pray for the people
- b. carry their bowls
- c. walk through the village
- d. take a nap

19. Buddhist monks study the teachings of Lord Buddha.....

- a. in the morning
- b. at twelve noon
- b. at night
- d. in the afternoon

20. In Japan a Buddhist monk can.....

- a. eat from his bowl
- b. take pictures
- c. have a wife
- d. pray for people

เฉลย

Part 1 Comprehension

1. T	2. F
3. F	4. T
5. F	6. T
7. F	8. T
9. F	10. T

Part 2 Comprehension

1. d. The daily life of buddhist monks.
2. a. cook their own food.
3. c. understand their daily routines and other

แบบทดสอบย่อย

1. a. food
2. c. use umbrellas
3. b. sandals
4. b. twice
5. b. in the afternoon
6. d. get food
7. a. cook
8. a. pray for the people
9. d. in the afternoon
10. c. have a wife

พูน บัญชี โท ชีเว

แบบประเมินการอ่าน

ระดับ ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก / ความสำคัญ	คะแนนรวม
	4	3	2	1		
ความเข้าใจ	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้ ทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้เกือบ ทั้งหมด	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ อ่านได้น้อย มาก	2	8
การจับ ใจความสำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	2	8
การรู้ความ หมายของ คำศัพท์	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบท ทั้งหมดได้	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ เกือบทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ เล็กน้อย	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถเดา ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ น้อยมาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน

16-20

10-15

6-9

1-5

ระดับคุณภาพ

ดีมาก

ดี

พอใช้

ปรับปรุง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวธารทิพย์ พานเพ็ชร
วันเกิด	วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2536
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 424 หมู่ 18 ตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม 44160
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู อันดับ ค.ศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนผดุงนารี ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2551 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2559 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ ปณุกิตโต ชีวะ